naš čas

cena 1000 dinarjev
številka 47(952)

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva velenje

titovo velenje, 24. novembra 1988

Ob dnevu republike

V zavesti, da kot poklicni funkcionar moram reči nekaj besed ob tem pomembnem državnem prazniku in upoštevaje množtvo raznoraznih dogajanj v naši družbi, oblikujem svoje sporočilo občanom za to priliko v občutjih nemoči obvladovanja sinteze zgodovinskega, sedanjega in tistega, kamor smo usmerjeni. Mnogo enostavneje je bilo o domovini govoriti donedavna, ko so obstajali dozdevni neprizivni aksiomi zgodovine, ko je ta domovina z enkratnostjo svoje zunanje in notranje politike bila vzor ali vsaj predmet zanimanja mnogih v svetu in ko smo bili vsi prepričani, da naš lepši jutri zares raste iz teh temeljev. Marsikaj se je v kratkem času tudi glede pojmovanja take vrednote kot je domovina, spremenilo. Malodane vsakdo si jo predstavlja po svoje, predstavlja po svoje tudi vse tisto, kar iz sožitja ljudi v taki človeški skupnosti izvira. — Kdo bi si mislil, da bomo kdaj sploh odpirali dvome o bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti, oblikovanih v najtežjih časih naše zgodovine. Pa vendar, prišlo je tudi do tega, da zlasti pojem enotnosti tolmačimo vsak po svoje in svoja prizadevanja za njegovo uresničitev usmerjamo eni v že zdavnaj obsojene modele po meri višjih ciljev in razrednega interesa in drugi v enotnost, ki bo spoštovala mero človeka kot posameznika in spoštovala njegovo ter različnost sredine, ki ji pripada. — V tej dilemi našega časa iščemo v eni domovini Jugoslaviji poti in sredstva, kako doseči tisto, kar nam je vsem vendarle skupno — kako po človeški poti navzgor, kakor ujeti korak s svetom, ki vedno hitreje koraka po poti civilizacije in kako v nasprotjih in različnostih ohraniti dostojanstvo medsebojnih človeških odnosov, k čemur je pravzaprav naravnan ves naš smisel obstoja različnih človeških združb v smislu tistega občečloveškega: »Ne stori drugemu, kar sam sebi ne bi želel storiti.« Vem, da je slednji trditvi moč oporekati na različne načine, trdno pa sem prepričan, da je najglobje človeška in kot taka vodilo, ki mu vredni svojega naravnega poslanstva, »najvišjega dosežka narave«, moramo slediti. In kje smo mi »Velenjčani — Velenjci« v tem nezavidnem družbenem trenutku, kako takemu vodilu sledimo? Naj ne bo preveč, če povzamem stališča nekaterih naših organov, da smo zgled lepega sožitja ustvarjalnih ljudi, ki ne oziraje se na različnosti po rodu, veri in dosedanjih zaslugah, stremimo, hočemo in korakamo k boljšemu in bolj človeškemu. Pri tem našem zglednem sožitju »Jugoslavija v malem«, seveda vsi čutimo, da nas marsikaj ovira. Tako različni kot smo, bi vsakdo med nami želel, da mu žena kuha tako kot mu je mati, da imajo njegovi prijatelji enake interese kot si jih je sam že zdavnaj izoblikoval in da bi potomci nadaljevali človeško vrsto tam, kjer jo je sam začel. Taki smo, pa vendar je v nas nekaj več. Prav zaradi množtva različnosti prevladujejo neke druge vrednote, ki se jim podrejamo in zato ne padamo na izpitih vsakodnevnih dogajanj. — Dolgo nazaj je znana družbena vrednota stanovske pripadnosti rudarskemu stanu in dolgo nazaj tudi nedorečena pripadnost katerikoli drugi družbeni asociaciji v naši občini, pa dolgo nazaj in še danes marsikje tudi pojem Velenje kot velike votle buče brez pravega zrnja. Prišli pa so časi, ki morajo priti. In nedefinirana stanovska pripadnost rudarjev, pa dobičkarstvo kovinsko-predelovalnih delavcev in omahovanja gradbincev ter vseh, ki ob in z njimi živimo, so zrasla v imagé, v prave poslovne filozofije in v stil življenja ljudi. Tako nastaja novo življenje v spojitvi različnih materij in takega tvornost mora biti upoštevana. — Velenje ni več votla buča brez zrn! Tisoče jih je, mnoga med njimi brez prave luščine, pa vendarle so zrna, ki obetajo, ne samo nam, ampak obetajo vsem, ki spoštujejo delo, ustvarjalnost in iznajdljivost, ne glede na kakršnokoli pripadnost. — Pa ob prazniku vsem občanom! Kako čutimo domovino? Prav gotovo danes ne s Cankarjevim stotnikom smrti: »Kri za domovino, življenje za domovino«, in ne tako kot smo jo morda čutili takrat, ko smo prihajali v nastajajoče Velenje: kjer je dobro, je moja domovina! Čutimo jo drugače. — Stojim na balkonu in gledam sij mesta, gledam čudoviti simbol, osvetljen grad, gledam sence bujnih gozdov, ki dopolnjujejo idilično sliko in čutim utrip tega mladega, lepega mesta. Vem, da tega, kar čutim sam, ne morejo občutiti vsi enako, zato naj mi oproste, če v doživetih občutjih razmišljam tudi zanje. Rad imam to mesto, rad imam življenje v njem, je moja prva misel. In misel se mi razširi do vrhov Smrekovca, Kozjaka in gore Oljke — na vso občino. V njej žive ljudje, ljudje vredni imena človek. Poznam jih mnogo med nami, ki po vsakdanjih merilih, se zdi, tega tudi ne zaslužijo, pa vendar so del nas, nepogrešljivi, brez njih bi imel naš obraz lepotno napako. In tako Titovo Velenje je del naše domovine. — Ne morem ubežati tej domovini, tudi, če jo še tako kritiziram, bo ostala moja z vsem lepim in slabim, kar je v njej. In skupaj s pesnikom v tem trenutku podoživim tisto: »Domovina je ena, nam vsem dodeljena!« Tudi če ji po volji nas posameznikov postavimo drugačne okvire, bo ostala ista v naših občutjih, z majhnimi spremembami morda. — Sporočilo vam, dragi občani, ob letošnjem prazniku republike je morda oblikovano na nenavaden način, oblikovano pač primerno človeku, ki po svoje občuti aktualni družbeni trenutek. V vsej množini besed bi želel, da se ob njem zavemo pripadnosti sredini, kjer delamo in ustvarjamo, s tem pa tudi pripadnost naši širši družbeni skupnosti, kjer svoja ustvarjalna hotenja uresničujemo. Tako razmišljanje naj bo hkrati tudi poziv vsem, da ohranimo v kriznih časih trezno glavo in se bolj obračamo k tistemu, kar smo z delom velikega naredili, pa tudi poziv na še bolj zavzeto delo, ki nas v spremenjenih družbenoekonomskih razmerah čaka.

— Vsem delovnim ljudem in občanom čestitam ob dnevu republike — 29. novembru 1988, z željo, da bi uresničili vse tisto lepo, kar so tvorci te naše skupne domovine Jugoslavije čutili in pošteno hoteli, ko so jo ustanavljali.

PREDSEDNIK OK SZDL:
PANKRAC SEMEČNIK

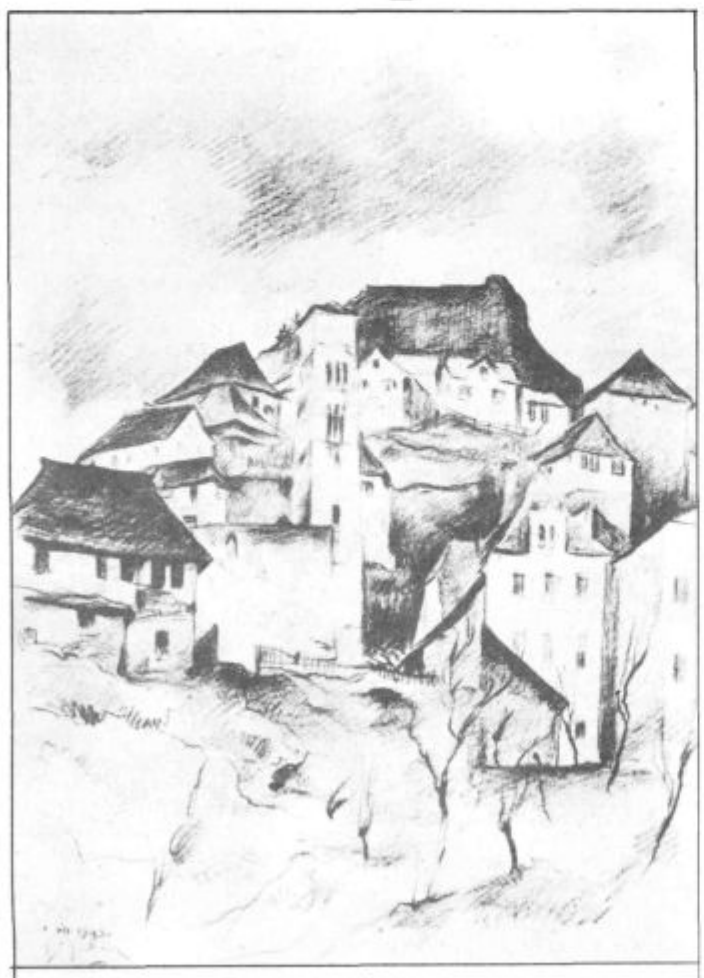

II. zasedanje AVNOJ je bilo v noči od 29. na 30. novembar 1943 v Jajcu. — Pogled na Jajce. (Iz skomrke akademskega slikarja B. Jakca 1945.)

Študentje o svojem delu

V petek, 18. novembra, so se v skupščinski dvorani občine Velenje na svoji letni skupščini zbrali študentje, člani Šaleškega študentskega kluba.

Na skupščini je predsedstvo kluba podalo poročilo, v katerem so bile zajete vse akcije v minulem šolskem letu.

Po besedah predsednika kluba, Dragana Martinška, je bil zastavljen načrt v veliki meri tudi uresničen. Večji problem je videl v premajhnem številu aktivnih študentov, kar se je v končni meri pokazalo na slabših študijskih rezultatih delovne manjšine. Takšno delo ne vodi k uspehu, zato je potrebno razširiti delovne vrste. Športni referent, Uroš Meža, je poročal o poteku študentske rekreacije, akcijah kot so košarkarski turnir trojk, veleslalomu na Golteh, ter »Biciklralyu«, ki je letos zablestel po množični udeležbi avtomobilov in le enega kolesa. Iz obširnega poročila kulturnega referenta, Aleša Dremlja, omenimo le glavni prireditvi, Novoletni in Akademski ples, oba uspešno izpeljana.

Blagajna kluba je doživela hud udarec ob projektu izdaje študentskega glasila »Racionalno izbrane teme«, saj je namesto 600 tisoč din, klub plačal Tiskarni REK kar 100 starih milijonov več. Drugače je bilo poslovanje kluba pozitivno. Odgovoren za informiranje, Matjaž Šalej, je delo obveščanja ocenil kot delno uspešno, saj obstaja še danes nerešeno vprašanje plakatiranja. Omenil je izid študentskega časopisa, ter tedensko polurno študentsko oddajo na Radiu Velenje, »V imenu sove.«

Povejmo še, da je vsak od referentov podal tudi predlog akcij za naslednje leto, da je predlog proračuna Šaleškega študentskega kluba 15 milijonov din, da bo odslej v vrstah delegatov družbenopolitičnega zbora tudi predstavnik študentov, da je predsedstvo kluba dobilo zaupnico študentov tudi vnaprej ter, da če vse skupaj seštejemo obeta študentom delovno in zabavno leto.

AO

S torkovega zasedanja zborov velenjske občinske skupščine

Nezadovoljni z odgovorom

Na torkovi skupni seji zborov velenjske občinske skupščine so delegati za člana predsedstva SR Slovenije s petinsedemdesetimi glasovi izvolili dr. Ivana Ribnikarja. Zbori občinske skupščine lahko opravijo volitve, je bilo rečeno, če so sklepčni vsi trije zbori. V Titovem Velenju so bili. Kot smo slišali, bi za izvolitev dr. Ribnikarja v občini Velenje zadoščalo tudi 65 glasov. Sicer pa bo dr. Ribnikar izvoljen za člana predsedstva SR Slovenije, če bo za to dvotretjinska večina vseh skupščin družbenopolitičnih skupnosti v Sloveniji.

Še enkrat pa so se delegati v torek seznanili s trenutnim položajem pri sprejemanju dopolnil jugoslovanske ustave in še enkrat ponovili oziroma dali soglasje k predlaganim dopolnilom zvezni ustavi. Menili pa so tudi, da referendum ni potreben. O tem so seznanili delegate, ki so se udeležili torkovega zasedanja republiške skupščine.

Sicer pa so po pričakovanju največ pozornosti namenili obravnavi odgovora Izvršnega sveta Skupščine SRS na delegatsko vprašanje v zvezi z lokacijami za odlagališče radioaktivnih odpadkov. Z odgovorom niso bili zadovoljni. Želijo namreč jasno zagotovitev, ki bo vgrajena tudi v zakonska določila, planske akte, da za občino, ki ne bo pristala na gradnjo odlagališča na njenem ozemlju, oziroma v bližini njenih meja, pomeni to glavni izločilni kriterij. Poleg tega pa so sklenili velenjski delegati podati pobudo Skupščini SR Slovenije, da ponovno prouči možnost »izvoza« radioaktivnih odpadkov tja, kjer bi bilo to brez škode. Velikokrat so bile ob tem poudarjene puščave.

O zasedanju zborov več v naslednji številki Našega časa.

Milena Krstič-Planinc

Za 29. november — dan republike iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski komite ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO Velenje

Janez Miklavčič — novi sekretar MS ZKS Celje

Na petkovi programsko volilni seji medobčinskega sveta ZKS Celje so za novega sekretarja soglasno izvolili Janeza Miklavčiča iz Titovega Velenja. Miklavčič bo nadomestil Daneta Rinca, ki odhaja na nove delovne dolžnosti v SOZD Hmezad.

Dane Rinc, dosedanji sekretar, je v uvodni besedi spregovoril o aktualnih nalogah komunistov in ob tem poudaril potrebo po temeljiti javni razpravi gradiva o razvojni preobrazbi združenega dela. Za razliko od nekaterih, ki menijo, da je mogoče iz krize z mitingi, s politiko pritiskov z ulic in demonstracijami, se je treba zavzemati za konkreten program, za podporo jasno oblikovani razvojni politiki, kakovostnemu delu ter razvojnim programom delovnih organizacij in skupnosti. Poudaril je, da se bodo v ZK odločneje borili za uresničitev konferenčnih usmeritev, zlasti za razvojno preobrazbo združenega dela, ki naj postane tržno naravnano, samostojno in odgovorno v družbi, kjer bodo vladali demokratični odnosi in ustvarjalnemu delu naklonjena politična klima in javno mnenje. Ob tem je k zavezništvu v tej usmeritvi ob konkretnih akcijah pozval tudi sindikalne organizacije, mladinske organizacije, SZDL in sredstva javnega obveščanja, brez katerih po njegovem mnenju ne moremo dobiti vojne ne na tem področju, ne na drugih področjih v uresničevanju usmeritev treh reform.

Opozoril je tudi na nekatere konkretne slabosti, kot na primer težave ustanavljanja razvojnih skladov za pospeševanje nastajanja novih enot drobnega gospodarstva. Usmeritev za taka ustanavljanja je bila, pa jih doslej (vsaj po informacijah, ki jih ima — kot je dejal) niso ustanovili še niti v eni občini celjskega območja. Resnejša razmišljanja so le v velenjski in mozirski občini. Ob tem se je vprašal, kje so blokade za to.

Na seji so spregovorili tudi o močnem osipu članstva v organizacijah zveze komunistov na Celjskem. Na tem območju je namreč večji kot je slovensko povprečje, največje pa v celjski občini.

Člani medobčinskega sveta so tudi spregovorili o volitvi novih članov CK ZKJ iz naše republike. Za to mesto so evidentirali glavnega direktorja sozda Gorenje Hermana Rigelnika in direktorja Konusa Jureta Pokorna.

-fk

Osrednja proslava ob dnevu republike

V občini Velenje bo osrednja proslava v počastitev dneva republike, jutri (25. novembra) ob 19. uri v Domu kulture v Titovem Velenju. V kulturnem programu bodo sodelovali Mešani pevski zbor Svoboda iz Šoštanja, Šaleška folklorna skupina Koleda in Rudarski oktet iz Titovega Velenja. Slavnostni govornik bo predsednik občinske konference SZDL Velenje Pankrac Semečnik.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje ter vsem delovnim ljudem širom po domovini iskreno čestitamo za 29. november — dan republike.

Skupščina občine Mozirje
Izvršni svet skupščine občine Mozirje
Občinska konferenca SZDL Mozirje
Občinski svet ZSS Mozirje
Občinski komite ZKS Mozirje
Občinski odbor ZZB NOV Mozirje
Občinska konferenca ZRVS Mozirje

Mi smo za model
formula EL
Elkroj

CELJSKO OBMOČJE

Obnova celjske bolnišnice

V Celju danes odpirajo dva pomembna dela te regijske bolnišnice: A-trakt prizidka bolnišnice in prenovljeni ginekološko porodniški oddelek, ki ga urejajo z denarjem celjskega samoprispevka. Kot so povedali na zadnji tiskovni konferenci, bodo samo letos za obnovo bolnišnice porabili sedem milijard dinarjev.

Ob vseh zagatah pri zbiranju denarja, je vendarle treba zdaj poudariti, da prav v vseh občinah celjskega območja izpolnjujejo z družbenim dogovorom sprejete obveznosti.

Toda ob spoznanju, da je treba obnovo bolnišnice nadaljevati, je vse bolj prisotno tudi spoznanje, da jo je treba čimprej dokončati. Zato si prizadevajo, da bi našli še dodatne vire financiranja, posebno še, ker zaradi načrtovane spremenjene zakonodaje, nekateri viri niso več povsem gotovi. Pa vendar bi samo za odplačilo tretje anuitete za rentgentske aparature v prvih mesecih prihodnjega leta potrebovali kar dve milijardi: enak znesek pa še za prostore za te naprave. Zato so se odločili, da se bodo bolj povezali z združenim delom, dogovarjajo pa se tudi z občinskimi zdravstvenimi skupnostmi, da bi tudi pospešeno amortizacijo revalorizirali — enako kot sredstva za redni program.

V A-trakt novega dela celjske bolnišnice bodo preselili nevrološki oddelek, ki sedaj v nevzdržnih razmerah dela v poslopju nevropsihiatričnega oddelka v Vojniku. Tu bo dobil na voljo tudi nekaj več postelj (skupaj 42) kot jih ima doslej. Nekaj postelj (10) v tem novem traktu bodo namenili ortopediji, šest pa intenzivni interni terapiji. S temi novimi prostori bodo bolnikom namenili 8 tisoč kvadratnih metrov prostorov — od skupnih 33 tisoč.

—fk

Slovenski in koroški parlamentarci na celjskem

Slovenske Konjice in Zreče, oziroma Konus in Unior, sta v torek obiskali delegaciji koroškega deželnega parlamenta, vodil ga je predsednik Josef Schantl, in slovenske skupščine, ki jo je vodil predsednik Miran Potrč. Ogledali so si obe uspešni delovni organizaciji, ki nista znani le pri nas, ampak s svojimi izdelki tudi na tržiščih širom sveta. Obe pa sta bili predvsem za goste zanimivi še zato, ker imata obrate na avstrijskem Koroškem.

Unior ima že od začetka letošnjega leta obrat za izdelavo zvijačev v Borovljah, Konus pa se pripravlja na redno proizvodnjo usnjene konfekcije in še nekaterih drugih izdelkov v Pliberku. Oba pa s tem seveda želita še trdneje prodreti za avstrijsko tržišče, ta dva obrata pa naj bi bila tudi odskočna deska v ostale dežele in tudi za »skok v Evropo 1992«.

Gostje so bili prijetno presenečeni nad ravnijo proizvodnje v obeh organizacijah, zanimalo pa jih je seveda tudi, kako so zadovoljni z delom v njihovih obratih na Koroškem, pa seveda tudi o njihovih načrtih.

Na tiskovni konferenci v hotelu Dobrava v Zrečah sta oba vodja delegacij odgovarjala na vprašanja avstrijskih in naših novinarjev, ocenila pa sta tudi dvodnevno srečanje, ki so ga že prejšnje popoldne pričeli v Ljubljani. Po mnenju obeh so tudi tu pogovori prispevali k nadaljnjemu sodelovanju.

—fk

Namesto novih, obnova starejših prodajaln

Sozd Merx bo pomagal pri razvoju Golt, ne namerava pa biti nosilec razvoja turizma v Zgornji Savinjski dolini — je med drugim na ponedeljkovi tiskovni konferenci poudaril predsednik KPO sozda Merx Franc Ban.

Na tiskovni konferenci so razgrnili letošnje delo te sestavljene organizacije, ki v novembru tudi slavi svoj dan. Kot Merx deluje že 29 let, kot sestavljena organizacija pa osem. Kot taka je že tudi precej prerasla regijske meje, v bodoče pa naj bi to vlogo še okrepila predvsem z diskontnimi prodajalnami: že pred praznikom republike bodo tako prodajalno odprli v Slovenski Bistrici, še spomladi v Kopru, skupaj z Lesnino pa naj bi jo uredili še v Hočah. Na celjskem območju pa (razen »zelene blagovnice« v Šentjurju in podobne na Vranskem) večjih novih prodajaln ne načrtujejo. Radi pa bi obnovili in posodobili čimveč sedanjih.

Franc Ban je še dejal, da so se pri Merxu poslovno odločili, da v sestavi sozda Merxa dveh zimskošportnih centrov ne bo. To seveda ne pomeni, da bi Kope in Golte združili, ampak to, da bodo Kope v bodoče skoraj gotovo delovale zunaj sozda Merx. Kot je dejal, se bo ta center do konca leta oblikoval kot delovna organizacija, take kot bo, pa ostale članice Merxa gotovo ne bodo sprejele. Poudaril pa je, da bodo še naprej razvijali Golte — sedanji dvosedežnici bo sledila še razširitev hotela (s sovlagatelji), nehali pa so misliti na ureditev turistične vasi v Mozirju. Poudaril je, da Golte veliko pomenijo tudi kot republiški vadbeni center. Za popestritev ponudbe so se že tudi pogovarjali z Bojanom Križajem, da bi tu pripravil smučarsko šolo in druge aktivnosti. Ob vsem tem pa je Franc Ban dejal, da ta pripravljenost za ureditev Golt ne pomeni, da so tudi pripravljeni postati nosilec razvoja turizma v Zgornji Savinjski dolini.

-fk

SAVINJSKO ŠALEŠKA NAVEZA

Ceste povezujejo in razdvajajo

Ne napadite me, prosim, že takoj, ko boste prebrali prve stavke! Prosim, bodite vsaj vi izjema v današnjem bralsko raztrgalskem času.

Glejte, pred dnevi mi pravi naključni znanec: le kaj je bilo treba Velenjčanom posodabljati to cesto proti Šoštanju, ko pa vendarle bolj jamrajo, da imajo slabo povezavo na drugo stran. Tja proti Arji vasi in — no, če že ne proti Celju, pa vsaj proti Ljubljani. Ta, ki je to rekel, seveda ni bil iz velenjske občine. Kot tudi niso iz Celja tisti, ki pravijo, zakaj gradijo tu široke magistralne ceste, tako imenovani celjski cestni križ, ko pa imajo večje križe in težave s povezavo dalje proti zahodu; ali pa proti jugu.

Sicer pa se verjetno še vsi tudi spomnite, kako so (smo) mnogi trgali Žalčane, ko so mešali štrene pri nadaljevanju gradnje Slovenike in se raje odločali za svojo obvoznico. Glede obvoznic pa se še zdaj nekateri sprašujejo, zakaj jih potrebujejo v Rogaški Slatini, pa Šentjurju ali Mozirju.

Očitno namreč je, da ob vse slabših cestah vsi vse raje ocenjujemo potrebe drugih po boljših prometnih razmerah. Res je sicer, da v močni spoštljivosti ne govorimo kaj preveč čez gradnjo sistema obvoznih in nadvoznih cest v naši metropoli — morda zato, ker je med nami tudi veliko takih, ki bi naše glavno mesto vendarle radi tudi večkrat kar obvozili. Posebno še, če drvimo proti morju, se ne bi radi predolgo mudili še po zatrpanih ulicah belega mesta, na račun katerega (ker je pač glavno mesto odločanja) imamo vendarle mnogokrat toliko kritičnih besed.

Ampak da se vrnemo na naše območje. Ob vseh teh kritičnih besedah, ki jih pogosto poslušamo o urejenosti cest v posameznih krajih, je kar čudno, da ob pripravi programa obnove cest na našem območju — programa, ki smo ga posredovali republiški skupnosti za ceste — vlada taka enotnost. Ko so se nedavno pogovarjali z republikanci, si sploh niso nasprotovali. Ena regija — en glas.

Ampak, vas vprašam, kaj pa bi se zgodilo v tej naši cestno enotni regiji, če bi zdajle naenkrat republika rekla: tovariši, vaš načrt je preobsežen. Vsega tega ne bomo mogli uvrstiti v republiški program. Sami se domenite, katere predlagane cestne odseke bomo izločili. Kaj mislite, kaj bi se zgodilo potem. Bi bila naša regija še tako enotna!?

Sicer pa samo malo počakajmo — vse to se še lahko zgodi.

frk

EMONA EKSPRES

Ukradena ura

Piše: VINKO VASLE

Ljubljana je zagotovo najboljši barometer časov, v katerih živimo. Tu se v enem tednu zgodi vse, kar je značilno za vse tisto pod imenom kriza. Zadnjič sem po dolgem času šel na centralno tržnico, da vidim, kako se kaj razvija socializem ponudbe in povpraševanja. V oči so mi padli tako imenovani južni sadeži, ki so bili zeleni, dragi pa tako kot da so jih trikrat zanalašč vozili na liniji Ljubljana—Afrika, pa še mimogrede malo okrog sveta. No, zelene so tudi ljubljanske gospodinje, a je naša mestna oblast zaukazala, da je treba na tržnici odpreti še en štant za prodajo manjvrednega sadja in zelenjave. Mala anketa, ki sem jo opravil, je pokazala naslednje: 65 odstotkov kupcev na tem delu tržnice je upokojencev, ostali so pa iz združenega dela, ki ima zajamčene osebne dohodke. V starem delu Ljubljane pa se sramežljivo skriva še ena socialistična krizna pridobitev — to je tipična ljudska kuhinja, kjer lahko (če bankrotirate) zastonj dobite vsaj en topel obrok na dan, če niste ravno na intenzivni shujševalni kuri. Žal je že tako, da naš sistem — kakorkoli že je bil uspešen — ni uspel odpraviti potrebe po prehranjevanju. To mu je šteti v minus!

Ne vem, kako je pri vas, ampak v Ljubljani nas zdaj mesarji sprejemajo tako, kot smo mi nekoč svoje osvoboditelje: s pokloni in vso možno prijaznostjo.

Mimogrede pa se še pritožijo, da so zadnje mesece najbolj osamljena bitja na svetu. O krizi priča tudi dejstvo, da občanska zasebna lastnina vse pogosteje dobiva noge in lahko se zgodi, da najdete prazno stanovanje, ko se vrnete iz službe domov. Vsaj tu smo dohiteli Ameriko, obljubljeno deželo, kjer vam specializirane skupine »obiskovalcev« pustijo samo gole stene v stanovanju. Zadnjič so nekomu za Bežigradom odtujili zlatnine in deviz v višini desetih starih milijard, ljudje pa so stvar komentirali v stilu, da je to zdaj enakopravnost, ker je treba vzeti tistim, ki imajo. Podatek, da tatiči na ljubljanskih mestnih ulicah vsak teden okradejo še približno 80 občanov (koga pa tudi pretepejo, če sam ne da), ki so že od nekdaj enakopravni (se pravi reveži) naj bo pa za dodatek.

Končno smo na ljubljanskih ulicah dočakali tudi pravi in tipični kapitalistični štrajk z vsemi potrebnimi elementi (ne vem, kaj delajo sindikati!): s štrajkajočimi delavci, delodajalcem in stavkokazi. Prodajalci Mladine na ljubljanskih ulicah so se namreč odločili, da si ne dajo zmanjšati odstotka od prodane številke z 20 na 16,7 odstotka. Delodajalec in glavni urednik Mladine Robert Botteri jim je povedal, da je to njihova stvar in da je dovolj takšnih, ki bodo za ta denar še kako radi prodajali blago po katerem je veliko povpraševanje. Potem so prišli pa uredniki Mladine in samoorganizirano prodali celotno naklado tednika. Najprej sem odločno stopil na stran kolporterjev, ko pa sem izvedel, da zaslužijo mesečno (za šest do osem dni/dela) enkrat več kot jaz, sem sklenil, da bi bilo prav, če štrajkam še sam. Ne samo zaradi nemarne plače, ampak tudi zaradi vseh spremljajočih poklicnih sindromov: usojenih mi je piškavih povprečnih 54 let, še pred tem pa povprečno 16 ur dela na dan, pretepanje z mojimi nadrejenimi za objavo lepih misli o socializmu in podobne »vrednote«, ki krasijo novinarski poklic.

Ni čudno, če že dva meseca v stolpnici Dela deluje stavkovni odbor, novinarji pa so konec oktobra tudi že napovedali en konkreten štrajk, ki pa ga ni bilo, ker je predsednik stavkovnega odbora moral nujno v Novo mesto na partijo tenisa.

V tej hiši je kriza takšna, da ena vožnja z liftom stane deset starih milijonov — česar pa niso krivi novinarji, ampak tisti botri, ki so si izmislili omenjeno stolpnico, znano pod imenom »črna vdova«. Jaz sem kolegom predlagal, da se prenehajo voziti z lifti, pa bodo kaj prihranili, pa so me samo grdo gledali, ker vedo, da je moja redakcija v pritličju, pa zato nimam nič boljše plače. Znak kriznih časov je tudi dejstvo, da so ljubljanski kinematografi ob ponedeljkih uvedli posebne predstave za obubožani del prebivalstva: Vsak film si lahko na ta dan ogledate za polovično ceno. Navala pa ni nobenega, ker to še vedno pomeni 1500 dinarjev za eno karto, kolikor stane tudi kilo krompirja.

Zadnjič je na drugem plenumu slovenskih kulturnih delavcev rektor mariborske univerze Alojz Križman rekel, da se oblast obnaša tako »kot tisti svetovalec, ki ti najprej ukrade uro, potem ti pa želi napovedati čas«. Janez Stanovnik mu je sicer zagotovil, da mu on ure ni ukradel, v kar zelo verjamem; je pa res, da je v naši domovini še veliko tistih, ki so nas spravili na beraško palico, zdaj nam pa vehementno pripovedujejo, kako nas bodo naredili bogate. Če mene vprašate, v njihove ponovne obljube ne verjamem — imeli so najmanj 45 let časa, da ugotovijo, koliko je ura. Zdaj, ko na uro zgodovine gleda ljudstvo in ugotavlja, da je že pet minut čez dvanajsto, pa tistih tovarišev ne potrebuje več. Še zlasti zato ne, ker se obnašajo tako kot v tistem vicu, ko se srečata dva reformatorja našega gospodarsko-političnega sistema in prvi vpraša drugega, koliko je ena in ena. Drugi mu odgovori, da dva, prvi pa razočarano: »A samo toliko?« S takšnimi boja za gospodarsko in politično prenovo že ne bomo dobili.

In nenazadnje — da je kriza pričajo zbrani kulturni delavci v Cankarjevem domu, zlasti pa njihove razprave o naši (ne)suverenosti, o ustavi, političnovojaških procesih, volilnih golažih in podobnih doneskih današnjih časov. Slikarji nam slikajo črne slike prihodnosti, pisatelji nam pišejo ustavo, pesniki govorijo o armadi, igralci o volitvah ... Kje so tisti časi, ko so se s tem ukvarjali politiki? Sposodimo si odgovor pri pesniku Janezu Menartu, ki je rekel tole: »Vsaj nekje smo napredovali — povemo lahko, kar hočemo, pa nas ne odpeljejo tovariši v usnjenih suknjičih.« S tem pa se povsod po državi že ne morejo hvaliti.

Slovensko zdravniško društvo v Topolšici

8. učna delavnica splošne medicine

Učna delavnica je srečanje že izkušenih, uveljavljenih zdravnikov. Doslej se jih je udeležilo že okrog 80 zdravnikov iz cele Slovenije. Vse do letos so se ti srečevali v učnih delavnicah v Ljubljani. »Topolšico smo tokrat izbrali zato, ker tako živimo skupaj v uradnem in neuradnem delu. Izmenjava izkušenj v neformalnih pogovorih v odmorih, pri večerji pa včasih zaležejo toliko kot tisto, kar sklenemo na sami učni delavnici,« je sklenil pogovor Martin Urlep.

Sekcija splošne medicine slovenskega zdravniškega društva združuje v svojih vrstah zdravnike in specialiste te veje medicine. V Sloveniji je danes okrog 200 specialistov splošne medicine, okrog 100 zdravnikov to stroko specializira in predstavlja v slovenskem zdravniškem društvu eno najštevilčnejših sekcij. Slednja opravlja tudi vlogo katedre za splošno medicino, ki je na ljubljanski fakulteti še ni. Zato je strokovno izpopolnjevanje članov in reševanje vrste vprašanj s tega področja toliko večja naloga sekcije za splošno medicino.

V Sloveniji je približno 100 mentorjev, ki vzgaja študente in pripravnike, kadar ti pridejo na prakso v zdravstvene domove. Da so njihova stališča poenotena, se mentorji vsaj dvakrat na leto srečajo na tako imenovanih učnih delavnicah. Sekcija splošne medicine slovenskega zdravniškega društva je pripravila letos že osmo učno delavnico, tokrat v Topolšici. Potekala je v prostorih hotela Vesna od srede do petka prejšnjega tedna.

Dr. med. France Urlep: »Ko smo začeli razvijati specialistične stroke na začetku stoletja, so vsi mislili, da je splošna medicina samo še ostanek iz prejšnjega stoletja. Splošni zdravniki naj bi izumrli, zamenjali pa bi naj jih timi specialistov raznih zdravniških strok. Vendar so v najbolj razvitih deželah bolniki zahtevali, da jim vrnejo družinskega zdravnika, prijatelja, ki bo skrbel za zdravje cele družine desetletja. Zdravil naj ne bi le tisto, kar bi lahko, ampak namenjal skrb tudi drugim vrstam zdravljenja, kot so razni čustveni stresi, vplivi okolja v družini, na delovnem mestu.«

O njenem pomenu in namenu je takole pripovedoval predsednik sekcije dr. medicine France Urlep: »Naslov te učne delavnice je časovni dejavnik v splošni medicini. Za zdravnika, ki živi s svojim bolnikom desetletja, postaja vedno bolj njegov partner, zaupnik, je čas pomemben zaveznik. Da bi se ti seznanili s sodobnimi dosežki na tem področju, smo seveda namenili tokrat temu vprašanju vso pozornost.

Pri tem pa smo uporabili nove tehnike, predvsem videorekorder, igrali smo vloge in na ta način udeležencem predstavili metode reševanja iz splošne medicine, s katerimi so se ali se še bodo srečevali pri opravljanju poklica.«

Udeleženci 8. učne delavnice so vso pozornost namenili časovnemu dejavniku v splošni medicini

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta FrantiškaFoita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 1.000 dinarjev. Mesečna naročnina 3.560 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 21.340 dinarjev, za tujino 36.260 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Pravobranilec o spornem 62. členu pravilnika

Odločitve odbora potrjuje skupščina

Mnogo zapletov je nastalo ob letošnjem zadnjem povišanju cen komunalnih storitev in dobrin v občini Velenje. Veliko je bilo ob tem zapisanega, veliko izrečenega. Med drugim je bila večkrat poudarjena tudi zahteva sindikata, da naj se cene na stanovanjskem in komunalnem področju povišajo le za toliko, za kolikor so se v enakem obdobju povišali osebni dohodki. Pobuda sindikata ne na enem in ne na drugem področju ni bila sprejeta in cene so šle, kamor so pač šle. Danes pa se ponekod že pogovarjajo o ponovni proučitvi upravičenosti takšnega dviga, vendar pa bo sedaj težko kaj narediti.

Velikokrat je bil ob teh pogovorih omenjen 62. člen pravilnika o pogojih za dobavo in odjem toplotne energije iz vročevodnega omrežja občine Velenje. Gre za tisti del, ki pooblašča odbor pri Komunalni skupnosti, da lahko sprejme ceno toplotne energije, kadar pride do medletne spremembe vhodne cene pri samem dobavitelju toplotne energije. Zaradi vsega, kar se je dogajalo na dveh sejah skupščine in med njima, je sklenil občinski sindikalni svet Velenje dati pobudo družbenemu pravobranilcu samoupravljanja, da oceni zakonitost tega člena.

Družbeni pravobranilec je to storil in ugotovil, da to določilo ni v skladu s samoupravnim splošnim aktom, samoupravnim sporazumom o ustanovitvi komunalne skupnosti niti s statutom. Predlagal je, da skupščina komunalne skupnosti sprejme dopolnitev tega člena in sicer tako, da doda besedilo v katerem naloži odboru, da je ta dolžan odločitev, verifikacijo oziroma korekcijo cene posredovati v potrditev skupščini na prvem naslednjem zasedanju. Korigirana cena pa se do odločitve skupščine obračunava kot akontacija.

Glede zadnjega spreminjanja cen komunalnih dobrin in storitev je družbeni pravobranilec preveril tudi način, kako je prišlo do prve odločitve odbora. Menil je, da se je odbor s polno odgovornostjo lotil te zadeve in ni zlorabil danega pooblastila glede verifikacije cene z ozirom na novo ceno — odobreno vhodno ceno. Da je temu res tako, pravi pravobranilec, priča dejstvo, da je skupščina komunalne skupnosti 27. oktobra, ko je tudi prisluhnila poročilu organa samoupravne kontrole, vse to potrdila in tedaj dejansko sama suvereno določila nove cene.

Tedaj torej in ne že na prvi skupščini 29. septembra.

M. Krstič-Planinc

Potrkajmo na svojo vest

Že majski ukrepi so jih napovedovali, nenehno padanje življenjske ravni pa zahteva analizo stanja in sprejetje ukrepov na področju socialne politike v prihodnje.

Socialne programe ti naj bi bili sestavni del dokumentov nadaljnjega razvoja nekega okolja naj bi izdelale organizacije združenega dela. Takšen program bi moral obstajati tudi na občinski ravni. Pred polletnimi počitnicami so strokovne službe sis družbenih dejavnosti poslale v 24 organizacij združenega dela Šaleške doline vprašalnik, s katerim naj bi ugotovili socialni položaj delovnih ljudi in občanov ter preverili uresničevanje nalog s tega področja.

Med drugim je ta pokazal, da stanje na področju socialne politike v občini zaenkrat še ni posebej zaskrbljujoče, kar je treba pripisati nenehnemu spremljanju socialne varnosti občanov leta nazaj.

Prezaposlenih delavcev, takšnih, ki bi jih v organizacijah združenega dela odpustili, če jih ne bi pri tem ščitila veljavna zakonodaja, v občini ni veliko. Kljub zaostrenim razmeram jih ne bodo nikjer odpustili, ampak jih bodo poskušali prerazporediti med tozde oziroma delovne organizacije. Takšnih delavcev, ki jim v posameznih okoljih ne bodo mogli zagotoviti potrebne socialne varnosti in bodo zato nujno rabili družbeno pomoč, naj bi imeli v občini 81. Od 18167 delavcev, kolikor jih je vprašalnik »zajel«, naj bi jih šest do sedem tisoč imelo nižji osebni dohodek od poprečja v prvem tromesečju letos. Ta je znašal 450 tisoč dinarjev za poln delovni čas. Najnižji osebni dohodek pa je v času oblikovanja tega vprašalnika znašal 220 tisočakov. Iz sklada skupne porabe namenjajo v delovnih organizacijah poleg regresov za dopust glavnino sredstev za klimatsko, zdraviliško zdravljenje svojih delavcev. Možnosti za zaposlitev na področju nadurnega in pogodbenega dela v občini nimamo, saj se večina delavcev z izpolnitvijo pogojev za upokojitev tudi upokojijo. Občasno nadurno delo naj bi povzročala le narava dela. Vprašalnik je med drugim tudi pokazal, da na robu eksistenčnega minimuma ostajajo predvsem delavci na najenostavnejših delih in nalogah ter matere samohranilke.

S položajem na področju socialne politike so se med drugim seznanili tudi delegati vseh treh zborov občinske skupščine. Tokratno preverjanje uresničevanja nekaterih sprejetih sklepov pa je pokazalo, da ostajajo ti, tako kot mnogi drugi, marsikje mrtve črke na papirju. V organizacijah združenega dela bi namreč morali preveriti poimenske sezname upravičencev denarnih pomoči oziroma k tem dopisati tiste, ki jih na njih doslej še niso imele. Namesto tega so v mnogih odgovorili, da socialnega stanja svojih delavcev ne poznajo dovolj dobro. Zato so seznami ostali nespremenjeni.

Bolj zaskrbljujoč pa je socialni položaj brezposelnih in upokojencev. Od 5558 upokojencev je namreč socialno ogroženih kar 12 odstotkov starostnih, 15 odstotkov invalidnih in 20 odstotkov družinskih upokojencev. Še slabše se godi tistim brezposelnim, ki statusa delavca še niso imeli. Slednji so namreč upravičeni le do enkratne družbeno denarne pomoči, s katero pa se brez pomoči staršev dalj časa ne da preživeti.

Lani sprejeti poseben zakon za zaščito socialne varnosti je poskrbel le za tiste brezposelne, ki so ob delovno mesto zaradi stečaja delovne organizacije.

Na področju socialne politike nam nalog kljub trenutnemu »obvladovanju« razmer nalog v prihodnje ne manjka. S sprejetjem ciljev in razvojne strategije občine Velenje naj bi zagotavljala delavcem socialno varnost zaposlitev in iz nje izvirajoče pravice. Za ostale pomoči potrebne naj bi poskrbeli sisi preko svojih programov.

Z naraščanjem ekonomskih in tehnoloških viškov bomo morali oceniti število tistih, ki bodo zaradi tega postali socialno ogroženi in na novo ovrednotiti programe. V obstoječih je namreč denarja le toliko, kolikor je potreb danes. Ne te razmere pa se moramo v občini pripraviti pravočasno, nujno opredeliti nosilca, ki bo vsaj enkrat na teden zagotovil najbolj socialno ogroženim posameznikom topel obrok hrane ter financerja, ki bo denar zanje tudi zagotavljal. tap

Prave težave šele prihajajo

Brezposelnost dosedaj v Sloveniji in tudi v naši občini ni predstavljala tako hude težave kot v drugih delih Jugoslavije. V zadnjem času pa se je število delavcev, ki iščejo zaposlitev, precej povečalo.

Med 436 iskalci dela je več žensk (264) kot moških, kar je po svoje že rezultat poklicne neusklajenosti med ponudbo in povpraševanjem. Prevladujejo seveda suficitarni poklici. »Razveseljivo« je le to, da se je zaposlovanje nekvalificiranih delavcev umirilo.

Med iskalci dela z II. zahtevnostno stopnjo je pogost poklic serijskega varilca in voznika (lahkih in težkih vozil, viličaristi), na III. stopnji pa prevladujejo tekstilni poklici. Premalo delovnih mest je v občini na voljo za prodajalce, kuharje, frizerke, tekstilne konfekcionarje, kmetijce. S V. zahtevnostno stopnjo ne najdejo dela absolventi srednjih šol, zdravstveni tehniki, strojni, gradbeni, administrativni, kmetijski in veterinarski tehniki. Med iskalci zaposlitve so tudi nekateri s VI. in VII. stopnjo. Tako za VI. stopnjo manjkajo delovna mesta predvsem za učitelje razrednega pouka in za vzgojne predmete, na VII. pa za diplomiranega inženirja kmetijstva, profesorja za vzgojne predmete, diplomiranega sociologa in inženirja rudarstva.

Iskalcev prve zaposlitve je med vsemi 26 odstotkov, dve tretjini od tega je žensk. Ta negativni trend se bo po napovedih strokovnih delavcev skupnosti za zaposlovanje občine Velenje nadaljeval tudi v prihodnje, saj kaže, da približno tretjina letošnje generacije ne bo dobila zaposlitve.

Tudi pri prekvalifikaciji oziroma dokvalifikaciji iskalcev zaposlitev rezultati niso najbolj spodbudni. Od načrtovanih 42 je bilo doslej uresničenih le 19. Pa še te so terjali zdravstveni razlogi, osebne motnje ter suficitarnost poklica.

Težje zaposlivih oseb je v občini Velenje 119.

Od tega jih ima status invalida 38, 40 oseb je težje zaposlivih iz zdravstvenih razlogov, ostali brezposelni pa so osebe s suficitarnim poklicem ter začasno nezmožni za delo. Večina invalidnih oseb je usposobljenih na I. in II. stopnji zahtevnosti.

V tem letu ni bila vključena v usposabljanje na delo ali zaposlitev nobena invalidna oseba. Socialna varnost teh oseb je ogrožena, saj po zakonu o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb te niso upravičene do denarne pomoči dokler čakajo na zaposlitev, ampak šele z vključitvijo v usposabljanje. Zato bi morali v občini razmišljati o delavnici za težje prizadete osebe, ki niso zmožne za delo »pod normalnimi pogoji«.

V šolskem letu 1987/88 je zaključilo izobraževanje 487 učencev oziroma študentov. Po predvidevanjih bo iskalo zaposlitev 390 oseb, ostali naj bi nadaljevali izobraževanje na višjih in visokih šolah.

Težave na področju zaposlovanja se bodo torej še zaostrile, saj so v letnih načrtih zaposlovanja delovne organizacije predvidele le 398 pripravnikov, večina med njimi pa so njihovi lastni štipendisti. -tp-

POD PRHO

Samoupravljanje — da te kap

Partljičevo »Ščuko da te kap« poznamo, lahko pa jo za današnjo zgodbo mirne duše (in brez njegovega dovoljenja) spremenimo v »samoupravljanje — da te kap«. Za krajevno samoupravo gre. »Mislim, torej sem« je znan izrek, malo manj poznan, pa za samoupravo še kako primeren pa je rek »Mislim, torej nimam nikakršnih možnosti«. Zakaj bi torej mislil, če misliti pomeni tudi nič vedeti, zakaj bi upal v resničnost zvenečih in tolikokrat uporabljenih besed. Ustavnost, zakonitost, demokratičnost in podobno, so zveneče besede, pa samo to in skoraj nič več. Še bolj blagozvočne in srcu mile so besede, da o najpomembnejših zadevah odloča volja večine občanov. Tudi to je težko dokazljiva pravica.

Lep primer so krajani Prihove pri Nazarjah in njihova želja po odcepitvi iz krajevne skupnosti Rečica ob Savinji in priključitvi v krajevno skupnost Nazarje. To je vas, desno od bencinske črpalke v Nazarjah, če gledamo proti toku Savinje. Preden bo njihova želja uresničena, bo najbrž Savinja stekla navzgor. Trdne razloge imajo krajani za svojo odločitev. Lep del Prihove leži dobesedno ali skoraj v Nazarjah, na Rečici nikakor. Z njo imajo premalo skupnega. Preveč so si narazen, v kilometrih pa tudi sicer. V Nazarje hodijo otroci v vrtec in šolo, tam je zdravstveni dom, trgovina, pošta, banka, kino, športno igrišče in še kaj. Pred nosom jim je tudi morebitni novi krajevni urad. Morebitni zato, ker še vedno nimajo pojma kdaj, kje in kako bo padla odločitev. Končna seveda, saj so se sami odločili že v začetku junija in mesec dni kasneje o tem uradno obvestili obe krajevni in občinsko konferenco SZDL, skupščino občine in njen izvršni svet. Dali so torej pobudo za postopek, ki ga določajo takšni in predvsem »drugačni« predpisi. Potem so čakali in zgodilo se ni nič. Dopusti in počitnice so kot kaže oblike, ki opravičujejo nepripravljenost prisluhniti ljudem. Pa to zagotovo ni edini razlog.

Ljudje so postajali nejevoljni, nestrpni, tudi jezni na izvoljene člane pripravljalnega odbora, ki so hodili od Poncija do Pilata, tudi do družbenega pravobranilca samoupravljanja. Povsod so naleteli na razumevanje in soglasnost. Pri besedah je tudi ostalo, tudi obe mnenji pravobranilca sta zaenkrat »brez vrednosti«. Uradno skoraj o ničemer niso bili obveščeni. Skoraj zato, ker je vendarle bil razgovor na občinski konferenci, ki sd se ga udeležili vsi, ki se jih zadeva kakorkoli tiče. Pogovor je bil tovariški, sklepi jasni, pa znova nič. Socializem po meri človeka torej, takšen, kakršnega si kdo skroji.

Prvi uradni dokument so zatem dobili in to je bil sklep skupščine KS Rečica o razpisu referenduma za to nesrečno odcepitev. Na to sejo delegati s Prihove NISO bili vabljeni. Ker naj bi se odcepil le del Prihove, drugi naj bi ostal v krajevni skupnosti Rečica, ker je veliko bliže Rečici, je najvišji samoupravni organ po svoje in ne na podlagi dogovora na OK SZDL določil mejo, določil kraj in datum referenduma, brez delegatov s Prihove imenoval potrebne komisije in odbore. Ta pošta je romala nazaj v obratni smeri.

Rezultat vseh teh samoupravnih in demokratičnih postopkov je nezadovoljstvo ljudi, prihaja do prerekanj, osebnih sporov in celo žalitev med posamezniki, doslej sicer dobrimi znanci in sodelavci. Važno je, da nekje obstaja pravica, vse skupaj pa je tako enostavno. Le malo zdrave pameti in človečnosti bi bilo treba, ob vsem spoštovanju zakonitosti seveda. Dodatna tragika vsega je dejstvo, da v krajevni skupnosti Rečica ponavljajo referendum za 4. samoprispevek, ki edino tu ni uspel letošnjega maja, je pa osnovni pogoj nadaljnjega napredka. Tudi na Prihovi se tega zavedajo, zato so se na podlagi odločitve o odcepitvi odrekli rečičkemu referendumskemu programu, posebej in izrecno, da izvedbe referenduma ne bi ovirali. Niso in nočejo biti krivci za časovni zamik referenduma, še najmanj za njegov morebitni neuspeh. Ker njihov problem še vedno ni rešen in kot po zadnjih dogodkih še lep čas ne bo, je vprašljiva izvedba referenduma za samoprispevek v KS Rečica. Na Prihovi ne bodo dovolili, da bi se kopja lomila na njihovih plečih. Pa se že. V igri je namreč še kaj drugega, ni le odcepitev. Komu in zakaj torej prija zavlačevanje; dosedanje namreč, saj se sedaj vsem zelo mudi. Verjemite, da je to res samoupravljanje, da te kap!

Janez Plesnik

Partizanska: kljub opozorilom štiripasovnica

So ceste ustrezne zato, da so varne

Štiripasovnica — Partizanska — bo gotovo še nekaj časa začetek in konec vseh pogovorov o naši prometni varnosti ali nevarnosti. Če so ceste urejene zato, da so varne, potem se danes marsikdo sprašuje, kaj je s Partizansko. Ob njej ni ne pločnika, ne kolesarske steze, pa čeprav jo precej uporabljajo ti udeleženci v prometu.

Glede na to, da se je v zadnjem času velikokrat postavljalo vprašanje, kdo je takšno cesto sploh dovolil prevzeti in jo dati v uporabo, smo za mnenje zaprosili v bližini, kar na SIS-u gospodarskih dejavnosti v Titovem Velenju, Toneta Hladina.

Partizanska cesta kot regionalna cesta je v upravljanju Republiške cestne skupnosti, je povedal. »Ko smo začeli Partizansko urejati, smo za koordinacijo del na njej imenovali skupino. Ta se je sestala kar enajstkrat in usmeritve te skupine so bile jesne: s Cestnim podjetjem se je treba dogovoriti, da se cesta uredi natančno po projektu, ki vključuje tudi pločnik in kolesarsko stezo. Tudi za ceno, da to naredimo samo do prvega križišča pri Gorenju, pa potem drugo leto naprej,« pravi Hladin.

Istočasno so Velenjčani vodili tudi pogovore z Gorenjem. Razlog je preprost — cesto pogosto uporabljajo delavci Gorenja in menili so, da bi se morda dalo z njimi dogovoriti o sovlaganju v ureditev pločnika. Iz teh dogovorov ni bilo nič, razlog pa zaradi pomanjkanja sredstev, Gorenje tega ni zmoglo.

»Ko je cesta dobila končno podobo, smo se na 11. sestanku koordinacijskega odbora, ki je bil 17. oktobra, dogovorili, da se pripravi predlog za označitev cestišča, pri čemer smo še posebno naglasili, da stanje ne omogoča štiripasovnice in se dogovorili, da je potrebno na njej označbe vrisati do 28. oktobra,« razlaga poti Hladin.

Potem je prišlo ponovno do komisijskega ogleda Partizanske ceste. Ta ogled je bil 3. novembra letos. Prisotni so bili predstavniki Cestnega podjetja Celje, predstavnika SCT Ljubljana in RPI Ljubljana, predstavnik UNZ Celje, Postaje milice Velenje in inšpektor, predstavnik Skupščine občine Velenje. Iz zapisnika o komisijskem ogledu te ceste je razvidno, da je ta komisija predlagala prepoved kolesarskega in peš prometa na tem odseku, ker obojestranski kolesarski stezi in enostranski hodnik za pešce niso urejeni kot je to zahteval projekt, da se cesta preda namenu kot štiripasovno vozišče, istočasno pa so predlagali, kje naj teče promet kolesarjev in voznikov koles z motorjem.

Na takšno mnenje oziroma odločitev je spet reagirala SIS gospodarskih dejavnosti, ki je komisiji za pregled Partizanske ceste poslala pismo, v katerem ugovarja ugotovitvam te komisije, ki dá so enostranske in niso odraz dejanskega stanja. Še posebno so v tem pismu poudarili, da tako politika kot zakonodaja cestnih skupnosti ter izvajalskih organizacij, ni v skladu z zahtevanimi projektnimi rešitvami in zagotavljanju varnosti udeležencev v prometu, saj skrbi le neposredno za tisti del ceste, ki je namenjena za motorna vozila.

11. novembra pa so cesto, Partizansko, začrtali takšno kot je. Nevarno.

Milena Krstič-Planinc

Občinska zdravstvena skupnost o dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu

Zakaj po hitrem postopku?

Petkova, že peta letošnja izredna seja občinske zdravstvene skupnosti, je le ena od drobnih pokazateljev položaja tovrstne dejavnosti pri nas. Žal, vse dosedanje spremembe, sploh če so bile izvedene na takšen način, kot naj bi bile spremembe in dopolnitve zakona o zdravstvenem varstvu, niso prinesle želenih učinkov. Prej nasprotno. Tudi tokrat predlagani prenos pristojnosti odločanja in združevanja sredstev za specialistično, bolnišnično, zdraviliško in univerzitetno zdravstveno varstvo ter storitev socialne medicine in higiene dela na republiško zdravstveno skupnost, spreminjanje oblik solidarnosti in nekatere organizacijske novosti krčijo pravice uporabnikov.

Zavedamo se, so poudarili v razpravi udeleženci pete izredne seje občinske zdravstvene skupnosti Velenje, da so spremembe na tem področju potrebne. Vendar pa smo obstoječi sistem zdravstvenega varstva gradili več kot 30 let, ga dopolnjevali in spremeniti ga v enem mesecu ni sprejemljivo početje. Vse preveč so ob obravnavi sprememb imeli občutek, da jih hoče nekdo »žejne pripeljati čez vodo«. Argumenti za spremembe jih niso prepričali o končnem namenu. Neizdelan izvedbeni akt, širjenje rizičnih skupnosti na področju specialističnega zdravstvenega varstva in s tem za toliko zmanjšana rizičnost za osnovno zdravstveno varstvo pa dajejo prej občutek nezaupanja kot kaj drugega. Po mnenju nekaterih so predlagane spremembe predvsem oblikovne, ne pa vsebinske, vendar dovolj tehtne za reševanje finančnih zagat kliničnega centra v Ljubljani, kakršni naj bi bili nameni predlagatelja. Med drugim so se delegati zavzeli za dopolnitev metodologije o pogojnem uporabniku, za sprejem mini zakona po normalnem postopku ter se zavzeti za proučitev tako kratkoročnih kot tudi dolgoročnih posledic sprememb zakona o zdravstvenem varstvu.

Vse to naj bi bili dovolj tehtni razlogi za umik točke z dnevnega reda na torkovi seji skupščine SR Slovenije, na kateri je republiška zdravstvena skupnost sodelovala kot četrti zbor.

Čeprav so si bili delegati tudi povsem enotni v svojih stališčih in zahtevah, so že na sami seji izrazili bojazen, da bodo z njimi tudi uspeli. Prepričani smo, da se niso neupravičeno bali, da bodo tudi tokrat preglasovani, in da bo seja skupščine namenjena bolj informiranju o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu kot pa usklajevanju.

Na petkovi izredni seji so se delegati med drugim seznanili tudi z dvema novima predlogoma zdravstvene skupnosti Slovenije okrog participacije. Na decembrski skupščini naj bi se delegati opredelili, ali bomo uporabniki od 1. januarja prihodnje leto vsaj do sprejetja maksi zakona na področju zdravstvenega varstva plačevali participacijo tako kot do 30. junija letos, ali pa naj bi plačevali manj za storitve le v zobozdravstvu.

(tap)

MALI OGLAS — Zamenjam tri deklarativne reforme za eno pravo.

Uspela predstavitev Gorenja v Beogradu

Prestižna kuhinja

Od 14. do 20. novembra je bil v Beogradu 26. Mednarodni sejem pohištva, opreme in notranje dekoracije. Na tej tradicionalni sejemski prireditvi je sodelovalo tudi Gorenje.

Proizvodni program in zadnje novosti sta predstavili delovni organizaciji Gorenje Notranja oprema in Gorenje Glin, delovna organizacija Gorenje Gospodinjski aparati je predstavila izbor vgradnih aparatov, delovna organizacija Gorenje Mali gospodinjski aparati pa obogaten izbor njihovih izdelkov. Delovna organizacija Gorenje EKO je razstavila okovje, ki ga izdeluje za pohištveno industrijo, delovna organizacija Gorenje Metalplast iz Ruš pa je prikazala kopalniško opremo in v svetu znane in uveljavljene WC splakovalnike.

Razstavni prostor Gorenja je vzbudil veliko pozornost obiskovalcev 26. Mednarodnega sejma pohištva, opreme in notranje dekoracije. Pa tudi na tiskovno konferenco, ki jo je pripravilo Gorenje 15. novembra, so prišli številni predstavniki tiska, radia in televizije.

V Beogradu je Gorenje predstavilo svojo programsko celoto »Notranja oprema«, v okviru katere vse bolj uveljavljajo filozofijo proizvodnje za znanega kupca, kar ob drugih prednostih zagotavlja tudi racionalno uporabo sredstev in materialov, zahteva pa sodobno tehnologijo in ustrezno usposobljene kadre, ki načrtujejo in uresničujejo proizvodni program. Takšen pristop, ta filozofija, zagotovo omogoča učinkovitejše poslovanje obeh delovnih organizacij, to je Gorenje Notranja oprema in Gorenje Glin, posebej še v primerjavi z drugimi delovnimi organizacijami lesno predelovalne industrije, med katerimi se mnoge srečujejo z dohodkovnimi težavami.

Vse večje uveljavljanje filozofije proizvodnje za znanega kupca mnogo bolj spodbuja tudi razvoj. V obeh Gorenjevih delovnih organizacijah, Gorenje Notranja oprema in Gorenje Glin, pospešeno uveljavljajo nove materiale in nove konstrukcijske rešitve, vse bolj sodoben pa je tudi videz izdelkov. Tak primer je, na primer, **nova Gorenjeva kuhinja M 006**, ki predstavlja zagotovo korak naprej pri uveljavljanju načela kar najbolj namenske in ergonomske uporabe posameznih delovnih površin (to je korita, delovne plošče in grelnih teles) s centralnim upravljanjem vgrajenih gospodinjskih aparatov na čelni plošči teleskopne nape. Samo mimogrede: Gorenjeva kuhinja M 006 je vzbudila veliko zanimanje že med obiskovalci sejma Domotechnica v Kölnu v Zvezni republiki Nemčiji. Ugotavljati pa je mogoče, da jo nekateri evropski proizvajalci kuhinj že poskušajo kopirati. Nadaljne generacije kuhinj Gorenje pa bo mogoče povezati s hišnim računalnikom kot osnovno upravljalsko enoto. Razumljivo je, da dajejo precejšnjo »težo« kuhinjam Gorenje vgradni aparati lastne proizvodnje. V razvitem zahodnem svetu, pri naprednih kupcih, je namreč kuhinja ambient z določenim številom vgradnih aparatov (štedilnik, pečica, hladilnik, zamrzovalnik, pomivalni stroj itd.), čemur sledi Gorenje doma in na tujem.

Gorenje je v zadnjem času doseglo precejšen napredek tudi na področju dnevnega prostora, sob za mlade in druge zahtevnejše opreme za stanovanja in poslovne prostore. Sicer pa je Gorenje razširilo ponudbo strešnih oken, podstrešnih stopnic in opreme iz masivnega lesa za stanovanja. Pomembna prednost Gorenja sta tudi kvalitetna montaža in servisiranje vseh izdelkov s področja notranje opreme.

Predstavniki Gorenje Notranja oprema so na tiskovni konferenci v Beogradu, med drugim, povedali, da računajo z občutnim povečanjem izvoza keramičnih ploščic, posebej po II. fazi naložbe, njihova prednost pa je tudi dejstvo, da so edini proizvajalci vse opreme za kopalnice pri nas. V Gorenju Glin pa se odločijo za nove proizvode samo v primeru, če jih bo mogoče najmanj polovico prodati na tuje. Veliko pa si obetajo tudi od ene zadnjih novosti — pohištva SAT.

M. L.

V Hlebček po dober hlebček

Naj si bodo stvari še tako majhne, znajo biti pomembne in marsikomu zelo zelo dobrodošle.

Zaposleni v Industrijski pekarni v Titovem Velenju si že vrsto let prizadevajo ponuditi potrošnikom čim kakovostnejše izdelke. Pa naj si bodo to najrazličnejše vrste kruha, pekovskega peciva ali drugih dobrot, pripravljenih iz moke. Od 24. oktobra dalje pa so se z majhnim butikom vključili v popestritev ponudbe osnovnih vrst živil.

Hlebček je resnično vzorno urejen, ponudba v njem pa takšna, da bi zadovoljila še tako zahtevnega kupca. Čeprav je trgovinica majhna, se njene prodajne police kar šibijo pod težo najrazličnejših, vedno svežih vrst kruha, tudi ajdovega, sojinega je moč najti med njimi, da posebej ne omenjamo pekovskega peciva iz slaščičarne Staro Velenje, keksov, ki jih pečejo v slaščičarni v Celju. Omeniti pa moramo še makovke, bige, žemlje, sezamove štručke, hlebce, sirove zavitke, . . . V ponudbo so vključili še drobtine, pakirane in precej cenejše odprte zavitke, vse vrste moke, kavo.

Delavci Industrijske pekarne v Titovem Velenju pravijo, da so občani Hlebček dobro sprejeli. Le da mnogi še ne vedo, natanko, da lahko tu tudi v popoldanskem času dobijo svežo, še toplo štruco, zadovoljijo svoje želje po pekovskem pecivu. Hlebček je namreč odprt vsak dan, tudi ob sobotah, od 5.30 do 17. ure.

Če smo takrat, ko smo pisali o odprtju trgovinice z najosnovnejšimi prehrambenimi izdelki napisali, da bo pripomogla k pestrejši in kakovostnejši ponudbi, se nismo prav nič zmotili. Tisti, ki boste prestopili prag Hlebčka, se boste o tem sami prepričali. Upamo le, da bo takšen, kot je danes, ostal tudi v prihodnje.

(tap)

Ponudba v Hlebčku je resnično pestra

Predstavljamo vam uspešne inovatorje

»Pravočasnost je denar«

Milan Krevzel, strojni tehnik, že kakšnih deset let dela kot tehnolog v skupnih službah Gorenjevih Gospodinjskih aparatov. Zadolžen je za področje, če lahko tako rečemo, zamrzovalnikov, zamrzovalne tehnike. Kot tehnolog popravi in izboljša marsikaj, kar pa ne pomeni, da je prav vse tudi stvar njegovega opisa del in nalog. Milan Krevzel je namreč tudi novator, na letošnji razstavi inovacij, ob dnevu inovatorjev, pa je prejel prvo nagrado na področju množične inventivne dejavnosti, za tehnično izboljšavo, oziroma konstrukcijsko spremembo vodenje kapilare skozi povratno cev pri zamrzovalnih skrinjah različnih tipov.

Milan Krevzel: »Včasih se tehnologija do takrat, ko pride na vrsto obdelava inovacije, že tako spremeni, da ta ni več aktualna.«

Pri tej tehnični izboljšavi gre predvsem za velik prihranek pri materialu, velikih količin varilne žice. Čeprav je Milan Krevzel to izboljšavo prijavil že leta 1981, sam pravi, da je bila to tudi njegova prva prijavljena inovacija, pa je bila uresničena v proizvodnji šele leta 1986. Predvsem zaradi, tako piše v obrazložitvi, dolgotrajnega razvojnega dela. Gospodarska korist izračunana za leto 1987 pa je znašala blizu 45 milijonov dinarjev.

Pa Krevzel ni ostal samo pri tem. Med tem časom so mu realizirali že šest drugih inovacij, nekaj pa tudi takšnih, ki so nastale skupinsko. O tem, kako naprej, pravi, da ne razmišlja, ker se ideje vedno pojavljajo spontano, jih ne načrtuješ naprej.

»Da pa ne bomo govorili samo o uspešnih inovacijah naj povem,« je rekel, »da sem imel tri tudi neuspešne. Če lahko tistim, ki niso bile realizirane, rečem neuspešne. Namreč, kje gre za veliko prijav, kjer je veliko množične inventivne dejavnosti, se njihov pregled podaljšuje. To pa včasih prinese to, da se tehnologija v tem času tako spremeni, da inovacija ni več aktualna.«

Sicer pa ima Milan Krevzel zaradi tega tudi povsem konkreten predlog. Takole pravi: Inovacije, ki so pomembnejše, ki prinašajo več koristi, bi morali hitreje obdelati. Vgraditi bi morali nekakšen filter, v tem smislu, da bi strokovnjaki takoj pregledali, selekcionirali prijave in rekli recimo — to bi se splačalo takoj uresničiti, to bo treba še preveriti, s tem bi lahko še počakali, konec koncev pa bi kdaj lahko tudi takoj rekli — to pa ni dobro. Tako bi lahko z marsikakšnim prihrankom uresničili že prej.«

Tako torej Milan Krevzel, ki pravi, da je treba narediti kaj tudi za osebne dohodke, ne samo za nagrado, ki so ji še marsikje nevoščljivi, zato vsega niti prijavi ne.

(mkp)

Gorenje

Ukrepi za ohranitev socialne varnosti delavcev

V prejšnji številki Našega časa smo poročali, da je del zaposlenih v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjski aparati opozoril, da zaradi nenormalnega zviševanja življenskih stroškov v občini Velenje v zadnjem času delavci z najnižjimi osebnimi dohodki ne morejo več poravnavati povečanih življenskih stroškov.

Osebni dohodki postajajo, kot je mogoče ugotavljati že nekaj časa, vse bolj socialna kategorija. Poslovodni organi delovnih organizacij Gorenja so zato predlagali samoupravnim organom delovnih organizacij in skupnosti Gorenja v Titovem Velenju sprejem nekaterih ukrepov, ki naj zagotovijo ohranitev socialne varnosti zaposlenih v Gorenju.

Tako naj bi znašal najnižji osebni dohodek za polni delovni čas za mesec november, ki bo izplačan 12. decembra, 650.000 din. Ta najnižji osebni dohodek vključuje tudi vse dodatke. V naslednjih mesecih bodo ta najnižji osebni dohodek valorizirali (povečevali) skladno z rastjo življenskih stroškov v SR Sloveniji.

Da bi ohranili obstoječi sistem nagrajevanja (višina osebnega dohodka je odvisna od števila opravljenih ur, doseganja planskih nalog in vrednosti enote enostavnega dela ter od vrednosti grupe dela) bo uveden nov količnik osebnega prispevka, ki bo izplačan v enakem znesku vsem delavcem, ki bodo prisotni na delu vse dni v mesecu (upoštevaje pri tem tudi redni letni dopust) oziroma za sorazmerni del prisotnosti na delu. Višina tega novega količnika osebnega prispevka bo predstavljala razliko med dogovorjenim najnižjim osebnim dohodkom za posamezni mesec v Gorenju in dejansko izplačanim najnižjim osebnim dohodkom prav tako v Gorenju. Višino tega količnika osebnega prispevka bodo določali za vsak mesec posebej.

Osebni dohodki zaposlenih v delovnih organizacijah Gorenje v Titovem Velenju bodo torej v prihodnje odvisni, med drugim, od vrednosti enote enostavnega dela (ki jo pogojujeta uresničevanje planskih nalog in rezultati gospodarjenja), ki jo določajo za vsak mesec posebej in od novega količnika osebnega prispevka.

Osnova za nadomestilo osebnega dohodka zaradi bolniškega staleža pa bo odslej 95 % osebni dohodek prejšnjega meseca.

Poslovodni delavci in samoupravni organi delovnih organizacij in skupnosti Gorenja so zahtevali ponovno preveritev upravičenosti zadnjih zvižanj cen komunalnih storitev, stanarin in drugih povišanih cen v občini Velenje, pri čemer naj bi tudi ugotovili, v kolikšni meri so ta zvišanja posledica razširjene reprodukcije. Preverili pa naj bi še višino cenzusov za pridobivanje socialno varstvenih dodatkov in politike na tem področju, pri čemer se v Gorenju zavzemajo, da naj bi cenzuse sproti usklajevali s stopnjo inflacije. Tudi na ta način želijo pomagati delavcem pri uveljavljanju socialno varstvenih dodatkov in ohranjanju njihove realne vrednosti.

Ta teden bodo v Gorenju dodelili socialno najbolj ogroženim delavcem posebno enkratno solidarnostno sindikalno pomoč do največ 200.000 din, in sicer na osnovi posebej izdelanih meril.

M. L.

Vladka in Stane Kaiser

»Tehnični problemi so hobi«

Ljudje smo si močno različni. Po navadah, značaju, željah, interesih. Tudi Vladka in Stane Kaiser sta po značaju različna človeka. Imata pa tudi toliko skupnega, da je naravnost neverjetno. To so med drugim tehnični problemi. Njihovo razreševanje je obema hobi, zadnja leta pa tudi poklic. Trdo delata v svoji delavnici v Ravnah, vendar ju vse to ne utruja, saj sta si zagotovila, da jima je delo prijetno. »Skoraj tako,« pravi Vladka, »kot poudarjajo ameriški strokovnjaki, da mora biti delo takšno, da gre človek v službo tako rad kot na teniško igrišče.«

Vse to pa se je začelo pravzaprav zelo slučajno. Potrdil se je star pregovor, da je vsaka stvar za kaj dobra. Vladka z delovnim mestom kemijske tehnologinje (vodila je tehnični sektor) ni bila zadovoljna, saj je menila, da je mnogo preveč preprek za uresničitev novih idej. Pa se je odločila in začela po svoje. Odprla je obrt — konstrukcija in proizvodnja opreme, čeprav je bila brez orodja, pa tudi brez denarja. Stanetov pokojni oče ji je podaril stružnico, delavnica pa je bila garaža. To je bilo pred osmimi leti.

Pri njenem delu ji je stal mož Stane ves čas tesno ob strani, pred štirimi leti pa se je še sam odločil za samostojno pot, je namreč izumitelj v svobodnem poklicu.

»Začetki so bili seveda težki,« se spominja Vladka. »Začela sva takorekoč iz nič, s slabo opremo, le z znanjem, pa še tega je bilo treba dopolniti. Imela pa sva, oba, veliko volje. Mikalo naju je vse to, mikali so naju številni tehnični problemi, ki so se ob razvoju dejavnosti, ki sva se je lotila, kar sami postavljali pred naju.«

Treba je bilo spoznati tržišče in pri tem, so kot poudarja Vladka namenili glavno skrb kvaliteti in solidnemu poslovnemu odnosu.

Začela sta s projektom in izdelavo pakirnih aparatov. Celoten izdelek je nastal v njunih rokah. Ko pa sta si ustvarila prva obratna sredstva, sta začela na osnovi tehnične dokumentacije iskati sodelavce, svojo aktivnost pa usmerjala v razvoj novih aparatov oziroma opreme.

»Ko pade ideja, jo skupaj prediskutirava,« sta pripovedovala.« »Imava čisto prave strokovne kolegije. Potem preiščeva tržišče in narediva načrte. Sledi prototip novega izdelka. Prvič se redko posreči, vsaj kakšnih pet je treba narediti, da nastana res tisto, kar sva si zamislila.«

Potem prototip testirajo. Kadar pride ideja za izdelek iz kakšnega delovnega okolja, naredijo to tam. Na osnovi teh testov pa nastane »nulta serija«, ki je zopet namenjena preizkusu in šele na to pričneta izdelek izdelovati (serijsko pri dražji opremi so to le trije komadi, pri cenejših pa od 20 do 50 - vse to je seveda odvisno od razpoložljivih sredstev). To pa uresničita v sodelovanju s številkami sodelavci (obrtniki pa tudi organizacijami združenega dela), kakšnih 15 jih imata po vsej Sloveniji, poslujete pa z okoli 500 kupci iz vse Jugoslavije.

Njuna »firma« je torej res kar velika, pri njenem vodenju pa si pomagata z računalnikom. Pri delu jima je v vedno večjo pomoč sedemnajstletni sin Tomaž, dijak matematično naravoslovne usmeritve. Oče in mati sta povsem upravičeno ponosna nanj in že sedaj, čeprav sta oba mladostna sredi največjega ustvarjanja, upata, da se jima bo pridružil in nadaljeval njuno delo.

Trenutno izdelujeta Kaiserjeva osem izdelkov, med najnovejše dosežke pa sodi avtomatska etiketirka. Za njo in za celotni proizvodni program sta letos na celjskem sejmu obrti prejela prvo nagrado.« Veliko nama pomeni to priznanje,« pravita. »Vsak človek potrebuje kdaj pohvalo in tudi midva nisva izjema. Mislim, da naju je spodbudila, da bova inovativno rzamišljala tudi v prihodnje.« Seveda pa je nagrada prispevala tudi k velikemu zanimanju številnih zastopnikov prodaje takšne opreme, tako da bosta tržišču verjetno kar težko zadostila.

Stane nam je zaupal, da je pred nedavnim patentiral ogrevalni sistem za smučarski čevelj (v večini smučarskih držav sveta), ki ga je odkupila Alpina in kot kaže bodo takšni čevlji že prihodnje leto na tržišču. To je velik dosežek, saj deluje sistem na osnovi energije telesa, torej brez toplotnega vira. Tega najnovejšega dosežka se bodo prav gotovo razveselili vsi smučarji, ki jih rado zebe. Tudi Stane je med njimi in to je tudi največji vzrok, da se je lotil te raziskave in problem tudi rešil.

O Vladki in Stanetu bi lahko še veliko zapisali. Vladka najde ob vsem tem namreč še čas za aktivnosti v obrtniški organizaciji. Bila je predsednica velenjskega obrtnega združenja trenutno pa vodi odbor za razvoj in ekonomsko politiko. Prizadeva si, da bi zagotovili obrtnikom enake gospodarske pogoje kot jih imajo organizacije združenega dela. »Vsi bi imeli od tega koristi, bilo pa bi tudi edino pošteno, saj se moramo že dolgo spopadati z vsemi težavami, ki jih pred nas postavlja tržišče.«

MIRA ZAKOŠEK

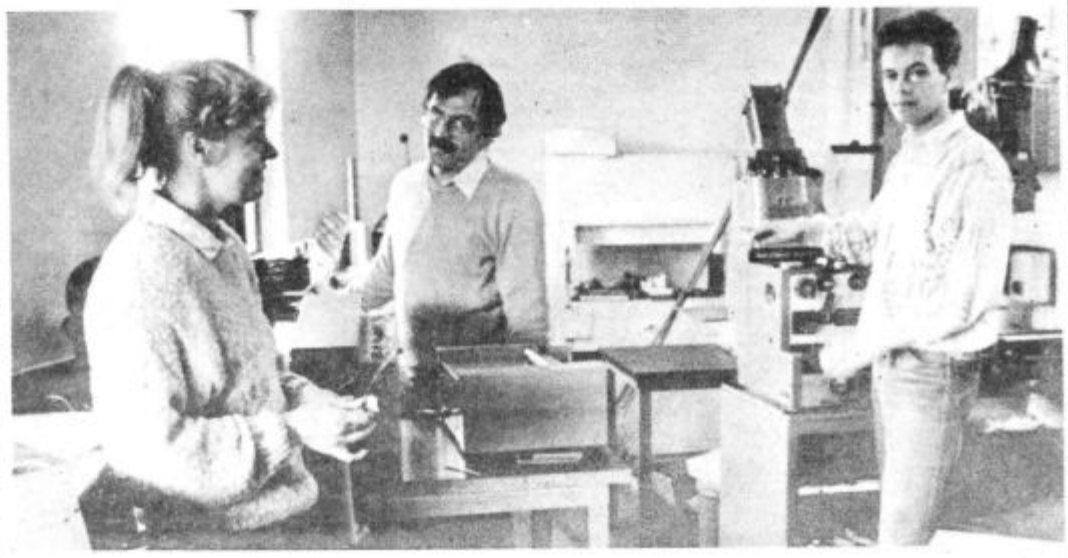

Vladka in Stane Kaiser s sinom Tomažem v delavnici

200 let Tovarne usnja Šoštanj

Na razvojni prelomnici

Konec tega tedna bodo obeležili v šoštanjski tovarni usnja častitljiv jubilej, dvestoletnico delovanja. Osrednja proslava bo v soboto, 26. novembra ob 17. uri v šoštanjskem kulturnem domu, vse od 8. ure zjutraj tega dne, pa bo odprta v avli doma kulture razstava slik in zgodovinske dokumentacije te tovarne. Danes pa so svoja vrata odprli vsem tistim, ki jih zanima njihova proizvodnja. Pod strokovnim vodstvom si jo lahko ogledate med 10. in 12. uro.

Zadnja leta so bila za delavce v tej tovarni izredno težka. Njihova tehnologija je bila zastarela, z njo niso mogli dosegati željene kvalitete, s tem pa tudi ne zadovoljivih rezultatov. Prav zato so bili mnogokrat tema pogovorov na najvišji občinski ravni, še posebej tudi zato, ker z zastarelo tehnologijo onesnažujejo okolje, predvsem središče Šoštanja.

Tudi v času jubilejnega praznovanja stanje v tem delovnem okolju še ni rožnato, vendar pa dajejo kolektivu zadnji rezultati veliko upanje, da se tudi zanje obetajo lepši časi. V letošnjem letu sprejet sanacijski program, kot kaže, dobro uresničujejo, saj so, čeprav je od njegovega sprejema preteklo šele nekaj mesecev, prvi rezultati že vidni. Tako so, kot je na novinarski konferenci povedal vršilec dolžnosti direktorja Ratko Stevančević, povečali v letošnjih devetih mesecih proizvodnjo za 6 odstotkov, ob tem da so število zaposlenih znižali za 6 odstotkov. Zaposlovanje nekvalificiranih so povsem omejili. Fizično produktivnost jim je uspelo dvigniti za 12 odstotkov, pomembno pa se je izboljšala njihova zunanje trgovinska bilanca. Še v preteklem letu je bila ta negativna, ob koncu letošnjega septembra pa so imeli za milijon dolarjev pozitivnega deviznega učinka. Še posebej uspešno izvažajo v zadnjih mesecih, v oktobru so dosegli rekorden izvoz v višini 600 tisoč dolarjev in to izključno na konvertibilnem področju. Izvažajo konfekcijske izdelke (25 odstotkov) in oblačilni velur. To razmerje pa bodo kmalu še izboljšali.

Takšne rezultate dosegajo s preusmeritvijo proizvodnje. Že v tem letu so skoraj povsem opustili predelavo govejih kož ter se preusmerili v predelavo svinjskih. Ta surovina jim je na voljo, njena predelava pa rentabilnejša, seveda tudi zaradi tega, ker so proizvodni proces v tej smeri posodobili. Nakupili so za 1,75 milijard nove opreme, ki jo že uporabljajo. Za 2,84 milijard dinarjev opreme bodo kmalu dobili, za približno toliko denarja pa posodobitev še načrtujejo. Med temi naložbami so tudi tiste v sanacijo okolja. Vse kaže, da bo prihodnji mesec nared prva faza čistilne naprave, ki bo pričela obratovati pomladi, računajo pa, da bo tudi druga faza končana še pred pričetkom delovanja centralne čistilne naprave odpadnih voda Šaleške doline. Pred njimi je tudi še prepotrebna sanacija dimnikov. V tem trenutku sicer še ni povsem jasno, ali se bodo odločili za nakup filtrov (bil bi, če gledajo kratkoročno, mnogo cenejši) ali za priključitev na toplovodno omrežje, kar je dolgoročno optimalnejša rešitev.

Temu tozdu mnogokrat očitamo, da se bohoti na mnogo prevelikem prostoru. Tudi to bodo upoštevali in proizvodnjo skoncentrirali (na tistem najbolj oddaljenem mestu od središča mesta). Odvečne prostore bodo z veseljem prepustili gospodarstvu občine.

Trenutno predelajo dnevno 15 ton svinjskega usnja (mesečno od 105 do 110 tisoč kvadratnih metrov), ko pa bodo sklenili načrtovane naložbe bo znašala njihova proizvodnja okoli 130 tisoč kvadratnih metrov mesečno. To pa bodo dosegli z okoli 50 zaposlenimi manj. Te bodo preusmerili in sicer pretežno v izdelavo konfekcije. Že v kratkem bodo dobili 24 novih šivalnih strojev. S tem bodo dosegli tudi višjo predelavo in prav gotovo tudi večji finančni učinek.

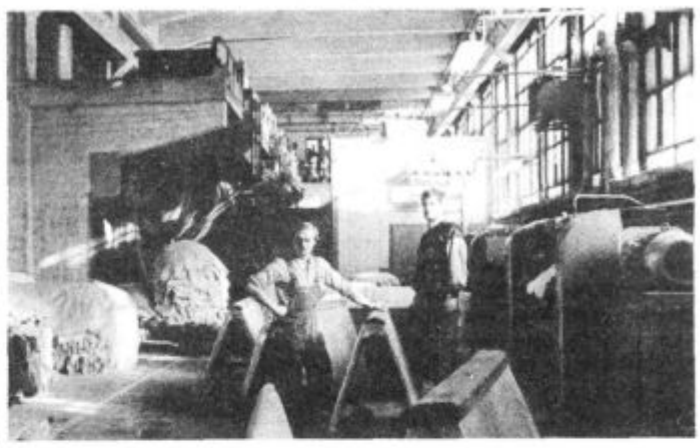

Preusmerili so se v predelavo svinjskega usnja. Proizvodni proces modernizirajo.

Pred kolektivom šoštanjske tovarne usnja je še ogromno nalog. Mnogo naporov, tako vodstva kot vseh zaposlenih, bo še potrebno, da bodo v celoti uresničili sprejet sanacijski program ter krenili po poti, ki jih vodi med uspešne. V zadnjih nekaj mesecih so dokazali, da so to sposobni. S pomočjo matične delovne organizacije Industrije usnja Vrhnika so proizvodnjo preusmerili in se dokaj dobro znašli na zahtevnem konvertibilnem tržišču.

Tu dosegajo v povprečju od 30 do 40 odstotkov višje cene kot doma.

Častitljiv jubilej obeležujejo delavci tovarne usnja skromno, le s proslavo, na kateri bodo podelili priznanja najzaslužnejšim sodelavcem (tudi že upokojenim). Praznovanje pa bo lahko vseeno veselo, saj so v zadnjih nekaj mesecih preusmerili razvojno pot, na kateri vidijo in to kmalu, sebe med uspešnejšimi. To videnje pa je ob prazniku gotovo najpomembnejše za slehernega zaposlenega, še posebej pa tudi za vse tiste, ki vodijo in bodo vodili ta kolektiv v prihodnje. Naj jim tudi mi zaželimo veliko uspehov.

MIRA ZAKOŠEK

Proizvodnja Rudnika lignita Velenje

Rudarji že hitijo k planu

Velenjski rudarji so do vključno petka, 18. novembra letošnjega leta, nakopali 4 milijone 224 tisoč 900 ton lignita. Po planu naj bi nakopali 4 milijone 207 tisoč 840 ton. To pomeni, da so v poprečju na dan nakopali 17 tisoč 827 ton lignita in plan za ta čas presegli za 0,4 odstotke.

Ivan Čuljak, dipl. ing. rudarstva in glavni inženir proizvodnje v Rudniku lignita Velenje nam je povedal, da bodo velenjski rudarji letos delali 266 delovnih dni in tega se tudi držijo. »Nimamo več dodatnih nadurnih sobot. Razlogov za to je več, eden od pomembnejših pa zmanjševanje stroškov tudi skozi nadurno delo. V teh dneh pa seveda izvajamo nujna, vzdrževalna dela, ki so sestavni del delovnega procesa.«

Da bodo velenjski rudarji dosegli letni plan, 4,7 milijonov ton nakopanega premoga je dovolj, da do konca leta, v dneh, ki so jim po terminskem koledarju še ostali, nakopljejo poprečno 16 tisoč 383 ton lignita. »Z današnjim dnem (v ponedeljek), smo izgubili tudi dva zelo dobra odkopa, v Škalah III/3 in B čelo kote + 80 v jami Pesje, vključujemo pa dodatno čelo na področju izobraževanja,« nam je povedal inž. Čuljak.

Ta čas je na velenjski rudniški deponiji naloženega nekaj več kot 940 tisoč ton lignita, vendar pa bo, po pričakovanjih, deponija do konca leta še upadala; po planih naj bi ta čas znašala približno 200.000 ton lignita manj, vendar pa tudi takšna višina deponije kot jo beležijo danes, ni zaskrbljujoča. Malo drugačna zima kot je bila lansko leto, jo lahko hitro vzame.

Tudi za drugo leto planirajo na Rudniku lignita Velenje enako količinsko proizvodnjo lignita kot letos, torej 4,7 milijonov ton, vendar v treh delovnih dneh manj kot letos, v 263. dneh, računajo pa tudi na nekaj odkopnih front manj kot so jih imeli letos. To pa pomeni, da bodo to skušali nadomestiti z višjo produktivnostjo.

Kar nekako navadili smo se že, da velenjski rudarji v zadnjem mesecu leta pripravijo udarniško delo. Tudi letos bo tako, čeprav ni vprašljivo niti uresničevanje proizvodnih nalog niti kaj drugega. 10. decembra bodo pripravili in se udeležili udarniške akcije, ki jo jemljejo kot akcijo, da s čim manj proizvodnimi stroški dosežejo načrtovano proizvodnjo. Na udarniški akciji bodo opravili tudi najnujnejša vzdrževalna dela, delavci skupnih služb rudnika pa bodo na ta dan na zunanjih deloviščih poskrbeli za tista opravila, za katere med normalnim obratovanjem vedno zmanjka časa.

Tako se bodo velenjski rudarji in drugi delavci tega kolektiva že takoj po novembrskih praznikih lotili zadnjih ton premoga in z njimi uresničili letošnji proizvodni načrt.

M. Krstič-Planinc

Ivan Čuljak, glavni inženir proizvodnje RLV: »Nimamo več dodatnih nadurnih sobot.«

S trdim delom velenjski rudarji dosegajo načrtovane količine premoga. 10. decembra pa pridejo še na udarniško delo!

Cestno podjetje — zimska služba

»Zimska služba je predraga«

Prejšnji ponedeljek je bil v prostorih sisov gospodarskih dejavnosti v Titovem Velenju posvet o zimski službi v tej sezoni. Posvet je pripravilo Cestno podjetje Celje, tozd vzdrževanje in varstvo cest, udeležili pa so se ga tudi predstavniki sisa za ceste občine Velenje, postaje milice, informiranja in nekaterih zunajmestnih krajevnih skupnosti. Cestarji so podrobno predstavili zimsko službo, opremo in način kako bodo v zimskih razmerah delovali, dotaknili pa so se tudi nemogočih pogojev dela cestnevzdrževalne enote v Selu. Po končanem posvetu smo vodjo sektorja za vzdrževanje in varstvo cest občin Žalec, Mozirje in Velenje Rajka Pecigo prosili za pogovor o zimski službi.

Koliko kilometrov cest boste vzdrževali v zimskem času in kako ste opremljeni z vozili?

»Cestno-vzdrževalna enota vzdržuje na tem področju magistralne, regionalne in lokalne ceste. Magistralnih je okrog 25 kilometrov, regionalnih 42 in lokalnih 170. Poudariti moramo, da to niso vse ceste na področju občine Velenje, nekaj jih je tudi v žalski in mozirski, saj mi ne poznamo občinskih meja. Glede vozil pa naslednje. Po načrtu zimske službe imamo predvidenih devet vozil, ki so opremljena s snežnimi plugi in posipalci. Od tega je eno opremljeno z avtomatskim posipalcem za mokro soljenje, ki bo služilo predvsem za soljenje magistralnih in regionalnih cest. Imamo še traktor za težje dostopne terene in ožje ceste. Med vozili je tudi unimog za specialna dela. Če bo potrebno bomo pridobili še specialno vozilo za težje dostopne predele. Imamo okoli 200 ton soli in 300 kubikov peska. Tudi s kalcijevim kloridom za mokro posipavanje ni težav. Sicer pa s posipnim materialom ni težav, saj ga imamo dovolj na zalogi v asfaltni bazi v Pirešici.«

Pluženje in peskanje poteka po prednostnem vrstnem redu, kako je s tem v občini Velenje?

Tudi to imamo napisano v našem planu. Vprašanje prioritete smo uskladili z ustreznimi organi, med drugim s postajo milice, inšpekcijskimi službami, krajevnimi skupnostmi in drugimi. Šaleška magistrala z gorenjskim klancem je letos padla v drugo prioriteto, lani je bila v prvi. V prvi so predvsem tiste ceste, na katerih je povprečna letna obremenitev nad 4.000 vozil v 24 urah. Te ceste se čistijo vseskozi in je na njih dovoljen zastoj do dveh ur. Lokalno cestno omrežje sodi v drugo prioriteto. Tu je težava v tem, da smemo te ceste po pravilniku čistiti od 5. do 22. ure, zastoj pa lahko traja več ur. Cestarji se s takšnim pravilnikom ne moremo povsem strinjati. Menimo namreč, da moramo ob preobilnem sneženju tudi te ceste plužiti normalno in jih tudi bomo, tako kot lani, saj po njih potekajo redne avtobusne zveze. Že sedaj, ko so ponoči in zjutraj nizke temperature, delavci obvozijo najbolj kritične odseke cest in mostove, ter jih po potrebi peskajo.«

Rajko Peciga: »Tudi vozniki in avtobusni prevozniki se bodo morali pripraviti na zimske razmere.«

Kako je s pluženjem. Kaj o tem piše v pravilniku?

»Pravilnik predpisuje, da se na cesti prve prioritete prične plužiti, ko je na njej 10 cm snega, na cestah druge prioritete pa takrat, ko je snega 15 centimetrov. To je na papirju lepo napisano, v praksi je stvar povsem drugačna. Strogo se teh predpisov ne bomo mogli držati. Lep primer je denimo, da je v Titovem Velenju 10 centimetrov snega, na Graški gori pa že 20. Zato bomo pluženje prilagodili razmeram. Res je tudi, da je naša zimska služba vsako leto dražja in nam tako zmanjka sredstev za redno vzdrževanje cest, krpanje, urejanje bankin in drugo. Potrebno bo sprejeti nekakšne ukrepe za zmanjšanje stroškov zimske službe. Obveščanje s strani zunajmestnih krajevnih skupnosti je bilo lani dobro. Z vsemi kraji, ki so precej oddaljeni od Titovega Velenja, kot so Kozjak, Graška gora, Zavodnje, Bele vode in drugi, imamo stalno telefonsko zvezo. Vsi ti so nas že doslej objektivno obveščali. **Uvedli smo tudi dežurno službo in nas lahko pokličejo na telefonski številki 853-482, to je cestno-vzdrževalna enota Selo in v Celje na številko 31-475.**

B. Mugerle

Gorenje Glin — Lesna industrija Nazarje

Spremembe so temelj za učinkovitejše gospodarjenje in hitrejši razvoj

Ko so v nazarskem Gorenju Glin letos vnovič ocenjevali učinkovitost obstoječe organiziranosti delovne organizacije so ugotovili, da bi bilo mogoče dosegati boljše rezultate gospodarjenja in zagotoviti še hitrejši razvoj delovne organizacije, če bi spremenili samoupravno in poslovno organiziranost. Na zborih delavcev, ki so jih opravili julija, so potrdili izhodišča za novo organiziranost, se pravi za oblikovanje enovite delovne organizacije Gorenje Glin. Strokovne službe so pripravile predlog nove poslovne organiziranosti, ki so ga sprejeli samoupravni organi tozdov, dsss in delovne organizacije.

Enostavnejša in racionalnejša organiziranost bo, kot poudarjajo v Gorenju Glin, omogočala — med drugim — zlasti še hitrejši razvoj, in to tudi s sprostitvijo vseh razvojnih potencialov. Zaokrožili bodo posamezne poslovne funkcije, njihovo tesnejše sodelovanje pa bo omogočilo učinkovitejše uresničevanje nalog. Podrobno bodo opredeljene pristojnosti in odgovornosti posameznih področij dela, prav tako pa tudi njihovih nosilcev. Na rezultate dela in gospodarjenja pa bo prav gotovo vplivala združitev in maksimalna izkoriščenost vseh razpoložljivih kadrovskih, finančnih in materialnih prednosti.

V Gorenju Glin bodo imeli po 1. 1. 1989, ko bodo začeli poslovati kot enovita delovna organizacija, šest proizvodnih celot, in sicer Žagarski program, Fasadni program, Strešni program, Ploskovni program, Program pohištva in Proizvodnja po naročilu. Področje proizvodnje bo okrepljeno z operativno oskrbno funkcijo, enotno pa bosta organizirana operativna priprava dela in interni transport. V posebni organizacijski enoti bodo združeni energetika, vzdrževanje in investicije. Delovna skupnost skupnih služb se bo preoblikovala v več strokovnih služb, sicer pa bodo združili tehnično in razvojno področje ter računovodsko in finančno področje. Komercialno področje, ki bo združilo domači trg, zunanjo trgovino, inženiring in servis, bo v prihodnje neposredno podrejeno poslovodnemu odboru.

V Gorenju Glin se zavedajo, da ni zadosti samo uveljavitev sprememb v organiziranosti, pač pa da bo treba kar najbolj dosledno sprejete usmeritve tudi uresničevati v vsakdanjem delu. Zato so, na primer, za vsako področje posebej (proizvodnja, ekonomika in finance, trženje, kadri — organizacija) izoblikovali podrobne cilje in naloge.

Na referendumu, ki je bil 11. novembra, so delavci Gorenja Glin z večinskim »za« (z glasovi okrog 80 % vseh zaposlenih) sprejeli samoupravni sporazum o spremembi v organiziranosti tozdov, nov statut delovne organizacije in nov samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev. Z zadnjima dvema samoupravnima splošnima aktoma so, upoštevaje novo samoupravno organiziranost, opredelili prihodnje poslovanje Gorenja Glin, in uresničevanje samoupravnih pravic in dolžnosti delavcev pri upravljanju in razpolaganju z družbenimi sredstvi. Izvolili pa so tudi delegate v nov delavski svet delovne organizacije Gorenje Glin in druge organe.

Večinski »za«, s katerim so delavci sprejeli omenjene samoupravne splošne akte, dokazuje, da so zaposleni v Gorenju Glin odločeni v prihodnje še učinkoviteje gospodariti, boljši rezultati gospodarjenja pa morajo zagotoviti še hitrejši in zanesljivejši razvoj delovne organizacije v prihodnje.

M. L.

gorenje Vse bolj sodoben poslovni sistem

Sestavljena organizacija združenega dela (poslovni sistem) Gorenje s sedežem v Titovem Velenju je eden najpomembnejših gospodarskih dejavnikov v SR Sloveniji in SFR Jugoslaviji.

Predhodnik današnjega Gorenja je Okrajno kovinsko podjetje Gorenje s sedežem v vasici Gorenje pri Šmartnem ob Paki (sklep o njegovi ustanovitvi je bil sprejet 24. avgusta 1950). V obrtni delavnici, ki je na začetku zaposlovala 11 delavcev, so leta 1958 začeli izdelovati štedilnike in peči na trda goriva, dotedanji obrtniški način dela pa je začel preraščati v industrijskega. Preselitev v Titovo Velenje leta 1960 je spodbudila razvoj podjetja, ki se je medtem preimenovalo v Gorenje TGO, Tovarna gospodinjske opreme, in začetek gradnje prvih lastnih proizvodnih prostorov. Leta 1964, ko je bila zgrajena prva proizvodna dvorana, se je Gorenje že prebilo med največje jugoslovanske proizvajalce gospodinjskih aparatov, tako imenovane »bele tehnike«. Prvim lastnim proizvodnim prostorom so kaj kmalu sledili novi, uvajati so začeli novo, sodobno tehnologijo. Prvi izvozni korak, narejen že leta 1961, pa se je začel bogato obrestovati po letu 1966. Gorenje je začelo v istem času postavljati tudi svoje prve oporne točke po Jugoslaviji, predstavništva in servise. Pričenjajo z načrtnim sodelovanjem z domačimi in tujimi partnerji, nastop na trgu je vse bolj organiziran, razvojno-raziskovalna dejavnost doživlja svoj prvi razmah.

Po letu 1970, ko je Gorenje naredilo prve korake tudi na področju elektronike, začenjajo rasti nove tovarne, nova znanja in sodobne tehnologije pa mu vse bolj odpirajo tudi okno v svet. Z vse večjim sodelovanjem in povezovanjem z drugimi delovnimi organizacijami po Sloveniji in Jugoslaviji na osnovi jasnih usmeritev in možnosti skupnega nastopa na trgu, posebej še v svetu, se začenja porajati današnje Gorenje, poslovni sistem evropskih in svetovnih razsežnosti; najprej leta 1974 kot Združena industrijska podjetja Gorenje, ki so se leta 1978 preoblikovala v Sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje. Skoraj ni izdelka, ki je prišel na trg po letu 1970, da ne bi bil dosežek lastne raziskovalno-razvojne dejavnosti in ki se ne bi odlikoval z izvirnimi tehnološkimi rešitvami in izboljšavami. Leta 1972 je bilo ustanovljeno tudi prvo Gorenjevo predstavništvo (poslovna enota) na tujem, in sicer v Zvezni republiki Nemčiji. Gorenje začenja graditi nove tovarne, tudi s sodelovanjem z družbenopolitičnimi skupnostmi, na manj razvitih področjih v Sloveniji (Nazarje, Črnomelj, Rogatec, Ptuj, Bistrica ob Sotli in Slovenska Bistrica) ter v Jugoslaviji (sovlaga v tovarno elektromotorjev v Djakovici, SAP Kosovo, in zgradi tovarno hladilno zamrzovlanih aparatov v Bihaću, SR Bosna in Hercegovina, in sicer s sodelovanjem z občino Bihać).

Tako širi proizvodne programe in ponudbo. Pomembno pa je začelo vplivati na prestrukturiranje spremljajoče industrije in drobnega gospodarstva. Razvoj Gorenja pa se odraža tudi na razvoju občin, mest oziroma krajevnih skupnosti, kjer ima oziroma gradi tovarne in odpira razstavnoprodajne ter servisne centre.

Gorenje zdaj sestavlja 18 proizvodnih delovnih organizacij — tovarn. V 4 organizacijah skupnih izvedb pa so združene vitalne funkcije Gorenja. Delovna organizacija Gorenje Commerce ima v Jugoslaviji 16 predstavništev in 39 razstavno-prodajnih centrov, v tujini pa 9 poslovnih enot oziroma predstavništev. Delovna organizacija Gorenje Servis pa ima širom po Jugoslaviji 75 servisnih enot.

Izpopolnjevanje in nenehno dopolnjevanje obstoječih programov, hkrati pa načrtovanje novih, predstavlja pomemben del vizije poslovnega sistema Gorenje. V zadnjem času tradicionalno velikoserijsko, materialno intenzivno proizvodnjo, zamenjujejo programi z bistveno večjim deležem znanja, kar bo omogočilo še uspešnejše vključevanje v mednarodno delitev dela. Pospešeno osvajajo proizvodnjo najpomembnejših sestavnih delov — komponent, sklopov in elementov, ponujajo pa tudi sisteme v obliki inženiringa.

Gorenje je proizvajalec širokopotrošnih izdelkov, proizvodov profesionalne uporabe, specializiranih naprav ter proizvodnih celot, tehnologij in komponent (sestavnih delov). Njegovi izdelki so predvsem v višjih kakovostno-cenovnih razredih, doma pa z njimi presegajo 50-odstotni tržni delež. Poslovne dimenzije Gorenja dokazuje njegova uvrstitev med največje proizvajalce gospodinjskih aparatov (tako imenovane bele tehnike), sicer pa je Gorenje največji jugoslovanski proizvajalec in izvoznik velikih in malih gospodinjskih aparatov, električnih grelnikov vode, izdelkov, komponent in sistemov za prenos avdio in video signalov, tunerjev in koaksialnih kablov, jeklenih čistilnih sredstev ter kmetijskega in vrtnega orodja ter med vodilnimi jugoslovanskimi proizvajalci procesne opreme, komponent za industrijo blaga za široko porabo, pohištvenih elementov, male kmetijske mehanizacije, keramičnih ploščic itd. Gorenje je tudi proizvajalec prvega jugoslovanskega robota za površinsko zaščito in sistema za prenos satelitskih televizijskih sporedov.

Gorenje, ki je sredi pospešenega programskega prestrukturiranja in posodabljanja, postaja vse bolj sodoben poslovni sistem, pripravljen za kar najhitrejše prilagajanje spremembam okolja, v katerem deluje, in sposoben v poprečju več kot polovico celotne proizvodnje tržiti na tehnološko najzahtevnejših svetovnih trgih. Dosedanja rast tega poslovnega sistema je odraz uveljavljene marketinške poslovne filozofije in na njej temelječega razvoja in proizvodnje. Vključevanje v mednarodno delitev dela pa je eden od temeljnih pogojev za dolgoročni razvoj Gorenja.

Gorenje se na tehnološko najzahtevnejših svetovnih trgih vsako leto pojavlja z novimi izdelki. Na tuje prodaja tehnologijo in orodja za proizvodnjo gospodinjskih aparatov. Izdelke Gorenja poznajo kupci v 92 državah, najbolj pa v Zvezni republiki Nemčiji, Franciji, Avstriji, Veliki Britaniji, Avstraliji, Skandinaviji, Združenih državah Amerike, pa v Sovjetski zvezi, na Madžarskem, Češkoslovaškem in Poljskem.

Z nadaljnjo rastjo izvoza računajo tudi na večanje Gorenjevega tržnega deleža v posameznih državah, ki se že zdaj na več trgih giblje med 7 in 10 odstotki za posamezen izdelek.

Blizu 21.000 delavcev Gorenja bo letos doseglo proizvodnjo v vrednosti več kot 1.700 milijard dinarjev, na tuje pa prodalo za 250 milijonov dolarjev izdelkov, od tega 90 odstotkov na trge s konvertibilnimi valutami. Zdaj proda Gorenje na tuje v povprečju 35 odstotkov vse proizvodnje, nekatere delovne organizacije (Gorenje Gospodinjski aparati, Gorenje Mali gospodinjski aparati in Gorenje Bira) pa celo več kot polovico.

Vsem delovnim ljudem in občanom širom po Jugoslaviji čestitamo ob dnevu republike delavke in delavci Gorenja!
Titovo Velenje, Bihać, Črnomelj, Djakovica — Gjakovë, Gornja Radgona, Lendava, Ljubljana, Mursko Središče, Muta, Nazarje, Rogatec, Ruše, Slovenj Gradec, Vranje, 29. novembra 1988

Letna proizvodnja najpomembnejših Gorenjevih izdelkov:

- 2,350.000 velikih gospodinjskih aparatov
- 1,200.000 malih gospodinjskih aparatov
- 450.000 grelnikov vode
- 360.000 pohištvenih elementov
- 50.000 kopalniških garnitur
- 1,200.000 m² keramičnih ploščic
- 200.000 WC splakovalnikov
- 85.000 barvnih televizijskih sprejemnikov
- 1,200.000 anten
- 10.000 enoosnih traktorjev
- 25.000 priključkov za enoosne traktorje
- 12.000 varilnih aparatov in naprav
- 10.500 ton odlitkov sive litine
- 15.000 ton kovinskih čistilnih sredstev itd.

- 21.000 delavcev
- 250 milijonov dolarjev izvoza (v 92 državah, kar predstavlja skoraj 9 odstotkov vsega slovenskega in 2,5 odstotka celotnega jugoslovanskega konvertibilnega izvoza)
- 18 delovnih organizacij — tovarn, ki uresničujejo poslovna področja, integralne strateške sisteme, Dom, Komunikacijski in računalniški sistemi, Procesna oprema, Zeleni program in Komponente
- 4 delovne organizacije skupnih izvedb
- 16 predstavništev v Jugoslaviji
- 9 predstavništev in poslovnih enot v svetu (Avstralija, Avstrija, Danska, Francija, Italija, Zvezna republika Nemčija, Češkoslovaška socialistična republika, Grčija, Velika Britanija)
- 39 razstavno-prodajnih centrov
- 75 servisnih enot

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica Titovo Velenje

Vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje iskreno čestitamo za dan republike — 29. november in jim tudi v prihodnje želimo novih delovnih zmag!

Gostišče »Zajc«

Šalek 45 a, Titovo Velenje
Tel.: 856-827

Vsak večer boste ob dobri domači hrani lahko tudi zaplesali.

V Gostišču Zajc bo v prazničnih dneh od petka, 25. novembra, do torka, 29. novembra, zelo prijetno.

Da vam v prazničnih dneh ne bo potrebno kuhati, so vam v Gostišču Zajc pripravili kosila po ugodnih cenah.

V mesecu decembru je še nekaj prostora za novoletna praznovanja za zaključene skupine.

Vsak petek in soboto je plesna glasba!

Da ne boste prepozni, nas čimprej pokličite po tel.: 856-827 in rezervirajte!

Ob prazniku republike čestitamo vsem delovnim ljudem, posebej našim gostom in vas vabimo v Gostišče »Zajc«!

terme topolšica

PRAZNIČNO RAZPOLOŽENJE V HOTELU VESNA V TOPOLŠICI — od sobote, 26. novembra, do torka, 29. novembra

Vsak dan ob 20. uri bo ples z ansamblom **12. NADSTROPJE!**

Pravočasno poskrbite za rezervacijo in nas pokličite po tel.: 891-120 ali 891-114.

Kolektiv Naravnega zdravilišča Topolšica čestita vsem občanom ob prazniku republike.

»Ali lahko še z gotovostjo trdimo, da smo še Slovenci?«

Na radiu Velenje sem v rubriki Od vrat do vrat postavila vprašanje, zakaj je ukinjena narodnost na rojstnih listih? Nanj je odgovorila delavka matičnega urada Skupščine občine Velenje, in sicer takole: »4., 11. in 13. člen Zakona o matičnih knjigah določajo, kateri podatki se vpisujejo v matične knjige. Ker pa v teh členih ni predpisano, da bi se v matične knjige vpisovali podatki o narodnosti, teh ne vpisujemo. Izpisek iz matične knjige pa je prepis iz matične knjige, zato podatkov o narodnosti ne vsebuje.«

Menim, da v odgovoru ni zajeto bistvo vprašanja, zato ga danes razširjam še na širši krog ljudi, ker sem prepričana, da je vprašanje zelo široko, globoko in zelo pomembno za obstoj določenega naroda.

Ob teh se mi nehote vsiljuje kup vprašanj: kako se bomo pri naslednjem popisu prebivalstva še prešteli Slovenci in ugotovili, koliko nas je; kako bodo naši potomci dokazali, da so Slovenci, če ni nikjer uradno zapisano; ali bomo lahko še čez nekaj let trdili, da je Jugoslavija socialistična federativna republika, v kateri so združeni enakopravni narodi in narodnosti; ali si lahko preprosto izmišljamo narodnost; ali je ukinitev narodnosti na rojstnih listih idealna pot za popolno uničenje določenega naroda; le čigavi interesi so bili prisotni, da se je ukinila narodnost; mar ni žalostno, da Slovenci onkraj meja še danes, po mnogih letih odvzema ozemlja, bijejo boj za obstoj slovenskega naroda, mi na lastnem ozemlju, kolikor ga še imamo, pa nekako nočemo ali ne znamo več vztrajati v slovenstvu; ali nam je vseeno, če naš otrok ni Slovenec, temveč samo Jugoslovan; da je popolno izničen slovenski rod, ki je bil in je še med ostalimi narodi Evrope in ostalih celin znan kot priden, pošten in zelo iskan delavec; ali pa smo bili tako naivni in smo nasedli želji nekaterih v naši Socialistični federativni republiki Jugoslaviji?

Ne, ne sme nam biti vseeno, da slovenski narod popolnoma izumre, da ga že čez 100 let ne bo več. Ne, ne smemo tega dovoliti!

Moramo se boriti, zato predlagam, da pristojni državni organi ukrenejo vse potrebno, da bo na rojstnih listih vpisana narodnost. Razmislite in ukrepajte še drugi, če vam ni vseeno, kakšne bodo posledice za jugoslovanske narode. Oprostite, morda pa so vzroki in hotenja kje drugje in jih jaz preprosto bitje ne razumem.

Jožica Grobelnik

Dolžniki stanarin

V Našem času, 10. novembra, je bil objavljen seznam dolžnikov stanarin. Osebno objavi ne nasprotujem. Verjetno bi v pravni presoji bilo nekaj argumentov proti objavi in zaščiti osebne integritete posameznika. Še posebej tam, kjer obstojajo objektivni razlogi neplačevanja stanarine.

Ne želim razglabljati o tem vprašanju. Opozoril bi na drug problem, ki ga v tej zvezi vidim.

V SR Sloveniji urejamo vprašanja stanovanjskega gospodarstva in stanovanjskih razmerij z dvema zakonoma. Z zakonom o stanovanjskem gospodarstvu iz leta 1981 in Zakonom o stanovanjskih razmerjih iz leta 1982. Kasneje je bilo sprejetih nekaj dopolnitev oz. sprememb.

Z obstoječo zakonsko regulativo imamo opredeljene dolžnosti stanovalcev za plačevanje stanarin in pravna sredstva, ki jih upravljalec ali lastnik stanovanja lahko izvaja v primerih nerednega plačevanja stanarine.

Kakšni postopki so predvideni v primeru neplačevanja stanarine?

Če imetnik stanovanjske pravice ne plačuje redno stanarine, lahko izda stanovanjska skupnost na zahtevo skupnosti stanovalcev odločbo, s katero ugotovi višino stanarine, ki jo je dolžan plačevati stanovalec in znesek neplačane stanarine ter mu naloži, da je dolžan v roku 15 dni poravnati neplačano stanarino s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

Taka odločba ima izvršilni naslov. To pomeni, da je z njo mogoče poseči v osebni dohodek. Taka zakonska ureditev praktično pomeni to, da bi morala delovna skupnost SIS gospodarskih dejavnosti mesečno izdajati odločbe imetnikom stanovanjskih pravic, ki stanarin niso poravnali ter skrbeti za izvršbo, če v 15-dnevnem roku po izdaji odločbe stanarina ne bi bila poravnana. Pritožba na odločbo namreč ne zadrži izvršbe. Izvršba bi se izvajala z vposegom v 1/3 osebnega dohodka.

Če izvršba ni mogoča, zakon predvideva, da stanodajalec imetniku stanovanjske pravice, ki tri mesece zaporedoma ali tri mesece v zadnjih dveh letih ne plača stanarine, odpove stanovanjsko razmerje, oz. je to razlog za prenehanje stanovanjske pravice.

Če delovna organizacija, kot lastnik stanovanja, postopka ne sproži, je delovna organizacija dolžna plačevati stanarino. Postopek se prične na zahtevo stanovalcev. Strokovna opravila opravlja DSSS SIS gospodarskih dejavnosti.

Nobenega od obeh instrumentov v praksi ne uresničujemo. Ko sem svoj čas opravljal funkcijo predsednika stanovanjske skupnosti, sem uvedbo takega načina predlagal delovni skupnosti SISS. Predlog ni bil realiziran. Tudi neplačana stanarina svoj čas ni bila tako velik problem.

Problem neplačevanja stanarin torej vidim predvsem kot posledico neizvajanja nalog, ki jih ima DSSS SIS gospodarskih dejavnosti. Prepričan sem, da bi bil znesek neplačanih stanarin bistveno nižji, če bi delovna skupnost uresničevala možnosti in naloge, ki so ji dane. Problem ni samo v »neodgovornih« stanovalcih. Objektivno pa je tudi dejstvo, da je del razlogov neplačevanja v dejansko nizkih dohodkih družin. Prav bi bilo, da podpisnik objave seznama neplačnikov razmišlja tudi o spremembah lestvice subvencioniranja stanarin. Sredstva, kolikor poznam razmere, za te namene so.

Silvester Koprivnikar

Šoštanjska bodica

GD Šoštanj — Mesto javno protestiramo proti izvajalcu Vodna skupnost Celje in podjetju VEKOS kot upravljalcu, ker nič ne ukreneta, da bi se stanje, ki nastane ob vsakem večjem dežju, spremenilo. Kadar močno dežuje, nastane večje jezero pred gasilskim domom.

VZROK:

Po izgradnji kanalizacije za čistilno napravo v Šoštanju, ki gre ob gasilskem domu, je po dveh letih nastala velika škoda s posedanjem asfalta. Kljub temu, da je bilo rečeno, da bo investitor po končani gradnji uredil teren — asfalt takšen kot je bil v prvotnem stanju. Stanje je takšno, da je kanalizacija prekinjena in grozi nam, da bo ob večjem nalivu voda zalila kletne prostore gasilskega doma.

Sprašujemo se, kaj bo sedaj, pozimi, ko bo voda zmrznila in lahko pride do nesreče ob požaru, lahko tudi s smrtnim izidom.

Pred izgradnjo kolektorja nismo imeli nikoli težav, sedaj pa so velike, ker denarja za sanacijo ni, investitor pa se izgovarja.

Zato javno pozivam na pomoč. V kolikor ne bomo našli rešitve, smo primorani sprožiti postopek pred sodiščem.

Upravni odbor gasilskega
društva Šoštanj — mesto

Kadar »zbranost« popusti

Žal se naslov nanaša na prometno nesrečo, ki se je pripetila dan pred dnevom mrtvih v Titovem Velenju.

Izsiljevanje prednosti voznika osebnega avtomobila v križišču, bi se lahko za petnajstletnega fanta, voznika motornega kolesa, tragično končalo. Mlad voznik motornega kolesa je upošteval predpise o vožnji z zaščitno čelado, ki bodo začeli veljati šele prihodnje leto in ravno to ga je obvarovalo, morda najhujšega.

Kljub strožjemu prometnemu zakonu za udeležence v cestnem prometu (sprejet je bil prejšnji mesec), nekaterim voznikom ni mar, niti ob prometni nesreči, da je treba najprej misliti na človeka, šele nato na pločevino!

V omenjenem primeru je mislil voznik osebnega avtomobila predvsem na pločevino ter se odločil, da od staršev ponesrečenega otroka zahteva zavarovalni kupon motornega kolesa. Pa bi bilo bolj prav, da bi prej izprašal svojo vest, kdo je pravzaprav povzročitelj nesreče in kdo je ostal telesno poškodovan?!

Naj zaključim z narodnima izrekoma: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade in (ne pozabimo) »Na mladih svet stoji!«

Milenko Šižgorič

Odgovorno, hitro, kvalitetno

V ponedeljek, 14. novembra 1988 ob 15.30. uri so v Domu učencev delavci dopoldanske izmene opazili izliv fekalij bivalne enote »A«.

Telefonsko so me obvestili o defektu. Receptorki sem svetoval, naj enega od vzgojiteljev pošljejo po našega vzdrževalca, hkrati pa naj obvestijo dežurno službo VEKOS o našem defektu in zaprosijo za pomoč.

Mislil sem, bolje dva vzdrževalca kot nobeden.

Ko sem prišel v Dom, je vzdrževalec iz DO VEKOS — TOZD Stanovanjska oskrba že bil v Domu, se lotil dela in ga v naše veselje kmalu uspešno opravil.

Naj vam povemo še ime simpatičnega mladeniča: VIKTOR ŠOLINC.

v. d. predstojnik DE
Doma učencev
Vitomir Kolšek

Grožnje se uresničujejo!

Čeprav še do danes ni bilo odgovorjeno, ali so bile cene komunalnih storitev veljavno sprejete ali ne, smo ob objavi dolžnikom stanarin v glasilu Naš čas ponovno priča neustreznemu ravnanju odgovornih v DSSS SIS gospodarskih dejavnosti v organih stanovanjske skupnosti.

Z ustavo in z ostalimi podzakonskimi akti je prepovedano razglašati stroko zasebne okoliščine, pa čeprav so te resnične. Zaenkrat še velja načelo, da se nima nihče pravice vmešavati v osebno sfero, še najmanj pa zbor uporabnikov stanovanjske skupnosti, ki ima s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi stanovanjske skupnosti jasno zapisane pristojnosti.

Sicer pa menim, da bi odgovorni, ki sedaj vodijo delovno skupnost, morali vedeti, kaj se sme in kaj ne.

B. K.

»Nihče me ni vprašal, zakaj ne plačujem stanarine!«

V zadnji številki Našega časa je zapisano, da sem eden izmed dolžnikov stanarin. Rad prebiram Naš čas in takoj mi je padlo v oko med dolžniki tudi moje ime. Med drugim je tam zapisano, da dolgujem 278.350.000 dinarjev.

Vendar pa se še vedno sprašujem, zakaj bi moral to plačati? Nihče me ni prišel vprašat, zakaj ne plačujem. Velikokrat sem se že pritožil, da mi teče voda iz terase v stanovanje in mi tako uničuje stene, strop in pohištvo. Ta nevšečnost se je pojavila že pred dvema letoma, pa ni še nihče ukrepal.

Letos, 24. oktobra, so res nekaj popravljali, vendar so predčasno odšli in dela niso dokončali. Od takrat do danes ni deževalo, vendar če bo in če mi bo voda spet tekla na glavo, tudi v naprej ne bom plačeval stanarine. Tako kot je nisem od leta 1986.

Prosim za pojasnilo in odgovor: zakaj moram plačevati neurejeno stanovanje? Vi hočete denar, jaz pa svoje pravice od stanovanjske skupnosti.

Danijel Jesih
Tomšičeva 1
63320 Titovo Velenje

Oh, ta čudovita bitja

Sen kresne noči

Na obrobju doline ležita dva majhna svetova: na kmetiji živi Šumnikova družina, v bližnji Hosti pa množica gozdnih živali. V vsakem od obeh svetov teče življenje po utrjenih kolesnicah, vsak ima svoja pravila življenja, ki je večidel mirno, brez večjih pretresov. O vsakem živem bitju na robu doline bi lahko napisali posebno zgodbo . . .

Skoraj smo že pozabili na prijeten zgodnjeseptemberski večer, ko je Šumnikova Nina na oltar odraščanja položila svoje devištvo. Nini bo tisti večer na obrobju Hoste, ko je postala ženska, ostal v spominu za vedno, v spominu pa ji bosta ostala tudi vsaj še naslednja dva meseca, ko je v strahu ugibala kakšne bodo posledice tistega večera, saj se je revica v radosti darovanja podala brez sleherne zaščite. Spolnost in zaščita je v trdni, nekolikanj katoliški Šumnikovi družini od nekdaj tabu, mama Rozalija se je tega izogibala na daleč — Nina sama pa tudi nikoli ni imela toliko poguma, da bi stvarem prišla do dna. Tako je bilo njeno, že kar panično, pričakovanje mesečne odrešitve pravzaprav prava šiba božja za nespametno početje.

No, po nekaj več kot dveh mesecih zamude (mladim deklicam jo narava sicer rada zagode na takšen način) je Nina le začutila trganje v svojem telesu in sprejela ga je kot znak odrešitve. Tisti dan je legla zgodaj in kot navadno v takšnem obdobju zasanjala moraste sanje, ki se jih je naslednji dan megleno spominjala nekako takole:

Začetek septembra je in Boris ravno odhaja s Šumnikove domačije. Nina se po doživeti ljubezni le počasi vrača v resničnost, ni ji še, da bi šla domov pred radovedne poglede. Potipa se po telesu, polna je semena. Trave so namreč zrele, seme se z njih usipa v slapovih. Med navadnimi, vsakdanjimi travami, ki jih Nina pozna, je tudi tista, ki v pripovedkah nastopa v kresnih nočeh — njeno seme se namreč v kresni noči rado zmuzne v žep in lastnik žepa celo noč razume živalsko govorico. Misel na to travo začne Nino zabavati, pest semena vtakne v žep krila in se sprehodi po Hosti. Za začetek se skloni k polžkoma, ki vsak s svoje veje hitita na srečanje na deblu. Nina sliši: »Pohiti draga, da naju spet ne prehiti jutro, po treh nočeh naporov se te že res močno želim!« »Oh, dragi, saj sem že tudi jaz vsa slinasta od hrepenenja. Hitim kolikor morem!« Deklici se ljubezni željni par zasmili v dno duše, brž pograbi samca, ga položi k samički, ter se sramežljivo obrne od ljubimcev. Korak nameri k mravljišču, katerega kiselkasti vonj jo od nekdaj privlači. Mravlje so vznemirjene, panično hitijo skrivat jajčeca. V splošnem živžavu Nina razloči šepastega mravljaka jadikovati nad usodo:

»Prekleti, ni jim dovolj, da čistimo Hosto, da jim brezplačno proizvajamo kislino, da postavljamo utrdbe, zdaj bi radi še naše nerojene potomce za dodatek k zrezkom.

Tu imamo, toliko opevano živalsko demokracijo . . . »Deklica je že daleč od mravljišča in spreleti jo srh, ko v luninem siju zagleda prhutanje krokarskih kril, ne utegne se skriti pod bližnje drevo, ko že začuti prvi topel udarec po temenu, pa drugega za vrat in v zraku zasliši krohot krokarjev: »Ho, ho, posirjemo se na civile, tup, naj živi obrambni minister medved Jaki, tup, ho, ho, posirjemo se na civile, tup, tup . . .«

Kdo ve koliko časa bi še trajale vojaške orgije krokarjev, če ne bi v vrhovih dreves završalo v pričakovanju nenadne, zapoznele poletne nevihte. Nina je predaleč od doma, da bi pred nevihto ušla, zato sklene ujmo preživeti pod skalnim previsom v katerem je z bratoma že dostikrat našla zatočišče med otroškimi igrami. Udobno se namesti na posušeno praprot, spodvihne roke, pod glavo in prisluhne razbesneli nevihti. A v zraku ni samo nevihta, vanjo segajo glasovi, sprva oddaljeni, toda, ko jim Nina prisluhne natančneje, dobi vsak svojo barvo in svojega lastnika.

Človeško bitje ugotovi, da se ravno pod njim, v skritem brlogu, dogajajo sila vznemirljive stvari. Očitno gre za tajni sestanek nekaj živali, ki imajo v Hosti pomembno vlogo. Nina razbere, da so se sestali obrambni minister Jaki, notranji minister volk Okrutnež, poveljnik zračnih sil krokar Korokar ter poveljnik kopenskih sil volk Silak . . . »Takole, gospodje«, začenja obrambni minister Jaki, »izgleda da so guvernerju Smrdcu ušle stvari iz rok. Poglejmo notranji minister, kaj se v Hosti pravzaprav dogaja!«. »Menim, da so nekateri začeli hitreje utripati s krili. Predvsem čebele. Kar naenkrat so začele razmišljati, da imajo od živalske družbe veliko manj kot dajejo. Če bo šlo tako naprej, bomo morale ostale živali delati več kot doslej«. »Po tej razlagi nadaljuje Jaki: »Kot veste dela moja obveščevalna služba noč in dan. Novice so naravnost alarmantne. Čebele so začele na rosne liste pisati parole, ena je celo razmišljala o tem, da bi me med jutranjim sprehodom pičila.

Da negovorim o tem, da že otrokom govoričijo o demokraciji in jim celo trobijo takšne, da naj ima vsakdo toliko kot naredi! Predlagam, da mimo guvernerja Smrdca, ki mu je tako ali tako več do ugleda in lagodnega življenja, kot do blagra Hoste, ustavimo prenapeteže. Če dovolite, dal sem celo narediti analizo stanje, čeprav to menda ni v mejah mojih pristojnosti, in mislim, da bi morali ukrepati tako kot sem predvidel na koncu analize.« »In to je . . .«, spodbuja Okrutnež Jakija, ki pogleda oba pristojna poveljnika, češ nadaljujta. »Načrt je preprost. Pehota bo zapustila kasarne in se vkopala okoli čebeljih panjev. Istočasno bosta nastopili obveščevalna služba in letalstvo«, razlaga načrt poveljnik pehote, poveljnik letalstva pa nadaljuje: »Medtem bomo panje zasipavali z govnom in tako med njimi zasejali spore. Naj se med sabo obtožujejo kdo bolj smrdi. V vsesplošni zmešnjavi bo policija polovila najbolj glasne čebele, naši sodniki pa jih bodo obsodili za domnevne napade na vojsko. Pri vsem tem se bodo moji oficirji držali za svoje debele riti, oprostite — zadnjice, kot, da imajo v njih čebelja žela. Če se bo ostalim čebelam slučajno zazdelo, da so njihovi sorodniki obsojeni po krivici, jim bomo zagrozili s totalnim vojaškim napadom«. »To pa še ni vse! Sovražno dejavnost je treba zatreti v kali.

Prihodnjič: Vest je za pojest

veko
velenjska kooperacija
gradbenooobrtna zadruga p. o.
titovo velenje, stari trg 36

Vsem delovnim ljudem občine Velenje, kooperantom, ki z nami sodelujejo iskreno čestitamo ob 29. novembru — prazniku republike.

LUV

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ USTANOVLJENA LETA 1788

200 let

Tovarna usnja Šoštanj proizvaja kromovo strojeno usnje iz svinjskih kož, kot oblačilni in obutveni velur, tapetniške nape ter podloge in cepljence raznih vrst.

V temeljni organizaciji deluje še obrat za izdelavo usnjene konfekcije in zaščitnih sredstev.

Ob svojem 200 letnem jubileju čestita kolektiv Tovarne usnja Šoštanj vsem delovnim ljudem in občanom za dan Republike 29. november.

SPLOŠNO KLEPARSTVO

ŠTANGLER JOŽE

63320 Titovo Velenje
Kosovelova 20

Vabimo vas, da nas obiščete in se prepričate o kvaliteti naših storitev!

Telefon.: (063) 853-917

Ob dnevu republike — 29. novembru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

KLJUČAVNIČARSTVO in drobni kovinski predmeti — Selo 14, Titovo Velenje

Jevšnik Viktor

Ob prazniku republike — 29. novembru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

Trgovsko podjetje
Ljubljana
poslovna enota Titovo Velenje
Foitova 4

Ob dnevu republike iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom novoustanovljeno trgovsko podjetje z dejavnostjo:

- *veletrgovina*
- *trgovina na drobno*
- *kooperacija in*
- *posredovanje*

SALON ZA MOŠKE LAS
MCA SAGMEISTER
STANETOVA 10
TITOVO VELENJE

Ob rojstnem dnevu republike čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom!

Če želite imeti urejeno pričesko, pohitite v salon LAS!

Opravičilo

V zadnji številki Našega časa se je tiskarski škrat krepko poigral — ne samo z nami, ampak predvsem z delovno organizacijo Vekos in Restavracijo Jezero. Še zlasti pa z Vekosom, ki se seveda ne ukvarja z zabavno-kulinaričnimi prireditvami.

Čeprav za napako nismo krivi v uredništvu Našega časa, se vsem prizadetim opravičujemo. Ob tem pa dodajamo še to, da toliko neokusnih šal in kritik na ta račun, že dolgo nismo doživeli. Niti mi, verjetno pa tudi ne na Vekosu.

Jezero REK TITOVO VELENJE

Restavracija Jezero

vabi na

zabavno-kulinarične prireditve

VESELO KOT NA SKADARLIJI

od četrtka, 24. novembra, do vključno nedelje, 27. novembra

V teh dneh vam bodo znameniti kuharski mojstri iz beograjske restavracije DVA JELENA predstavili pravo srbsko kuhinjo, ki bo ob zvokih ansambla DELIJE s Skadarlije skušala tudi pri nas dočarati vsakodnevni vznemirljivi utrip tega dela Beograda.

zavod za urbanizem velenje

za 29. november — praznik republike iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

RISALNI BIRO

tehnično risanje, ortogonalne risbe, izdelava idejnih osnutkov, tuširanje, izpisovanje
tel. 858-127

Pri Krupičevih

»Nisem Slovenec po rodu, po duši in srcu pa sem«

»Naši narodi in narodnosti so imeli srečo, da je v usodnih dneh na čelo komunistične partije Jugoslavije prišel TITO — človek širokih vizij, odločnosti in energične akcije za revolucionarno spreminjanje sveta. Pod odločnim TITOVIM vodstvom smo osvobodili, obnovili in zgradili deželo, ustvarili bratstvo in enotnost, samoupravljanje, neodvisnost — prišli smo iz predmestja v središče zgodovine.

Veliki revolucionarni dosežki, ki smo jih uresničili pod TITOVIM VODSTVOM so edini zanesljivi temelj na katerem je mogoče graditi ne samo nadaljni razvoj, temveč tudi obstoj vseh naših narodov in narodnosti, mir v svetu in srečo vsakega posameznika, naroda in države.«

Dvoje me je prosil FADIL KRUPIĆ, ko sem v soboto popoldne potrkala na stanovanje njegove družine — žene Šemse, sina Fidela in hčerke Sanje (z njo je bil Fadilov zet Peter). Tisto prvo, za kar me je zaprosil, pa je k temu dodal — če bo le prostor, sem izpolnila na začetku. To je bila edina stvar na katero se je Fadil pripravil, izpisal jo je z lepo pisavo — nekateri pravijo, da sem rudar, ki najlepše piše — je rekel, ko sem občudovala njegov rokopis. Druga stvar za katero me je zaprosil pa je, da zamolčim nekaj. Nekaj, česar se ni treba nikomur sramovati. »Ampak, mi Krajišniki, tega ne delamo . . .« je rekel, ko se mu je pred menoj razgrinjala preteklost, vojna leta desetletnega dečka, ko so oživeli spomini, zaradi katerih mu je ob današnjih dogajanjih v njegovi Jugoslaviji, tako hudo. Ne bom pisala in zapisala. Zapomnila pa si bom. Zdi se mi, da mi je Fadil Krupić tisto popoldne v prijetnem in lepem stanovanju pokazal na nekaj globoko človeškega, spoznanje, ki bi ga moral imeti in čuvati vsak. Kaj vse so on, otroci vojne, borci . . . preživeli, da imamo to, kar imamo.

Pa se danes s tem tako igramo! »Veste« je rekel, »ljudje, ki hočejo danes tretjo Jugoslavijo, nočejo tretje, hočejo prvo, če me razumete?« Razumem ga, zaradi vsega tistega, kar mi je govoril in pripovedoval prej.

Žena Šemsa, ki je dopoldne nakupovala, se je popoldne ukvarjala s tistim, kar vsako skrbno gospodinjo čaka ob sobotah. Drugače je zaposlena na vegradu, vodja obračuna osebnih dohodkov je, tudi ona prihaja iz osrčja Bosne, tiste Bosne, ki je med vojno toliko pretrpela. »Pito, če kdaj pripravim, sprašujete,« je rekla. »Seveda, kako pa. Fadil in moji bi jo jedeli kar naprej.«

Sicer so bili pa pri Krupićevih tisto sobotno popoldne malo nervozni. Danes se jim je nervoza že verjetno polegla. Fadil in Šemsa sta čakala, da postaneta dedek in babica. Fidel, ta pa fant kot fant. Zaprl se je v sobo, se predal glasbi in se ni pustil motiti.

»Sem otrok vojne,« je rekel Fadil, »in danes me boli, ko se ljudje pogovarjajo le še o tem, kaj si, kdo si, od kod si. Včasih se je vprašalo iz katere čete si. Ni bilo važno, iz katerega kraja, katere narodnosti. Nisem Slovenec po rodu, a po duši in srcu sem. Pa ne samo Slovenec, Velenjčan in Jugoslovan, zapišite«, je rekel.

Drugače pa Fadila lahko srečate v nedeljo dopoldne kako se s počasnimi koraki odpravlja proti hotelu Paka. Vrnem se do kosila. »Včasih je dobre volje tudi žena, pa greva kdaj skupaj na sprehod.«

Družina Krupić, manjka pa Sanja

Še in še smo klepetali, o vsem: o tem kdaj je prišel v Titovo Velenje, kako je dobil svoje prvo stanovanje, kako je po dolgih letih za njim prišla tudi žena, kako se dobro počutijo v mestu, ki je njihovo, kako je po dveh ali treh letih že obupoval, hotel se je vrniti, pa je krizo le preživel in danes ni ne njemu, ne ženi in verjetno tudi otrokoma ne, žal, da so ostali.

O Fadilu Krupiću in njegovi družini bi lahko pisali še in še.

Lahko bi pisali o delu rudarja, o delu funkcionarja . . . Pa nam nekako ni pustil tega. Vedno, ko sva se začela pogovarjati o tem, je prešel na danes. »Veste,« je rekel ob koncu, »ni me toliko prizadela afera Agrokomerc, kot so me neumske vile. Da so ti ljudje dovolili, da so padli tako nizko? Tega ne morem razumeti.«

Razume pa, zakaj mitinga niso želeli v Jajcu. Kot razume, da tretje Jugoslavije ne more biti, lahko je samo druga, avnojska, tista, ki bo čez nekaj dni praznovala rojstni dan.

Milena Krstič-Planinc

Pri Stevančevičevih v Metlečah pri Šoštanju

Mimo ovir v življenju z iskrenostjo in razumom«

Za občino Velenje pravimo, da je Jugoslavija v malem. V hitro razvijajočem mladem rudarskem mestu je našlo boljši kos kruha kar precej delavcev iz drugih republik in pokrajin naše domovine. Mnogi med njimi so si tu ustvarili tudi družine.

Ratka Stevančeviča je iz Čačka v Srbiji pot življenja vodila v Slovenijo kot 15 letnega fantiča, polnega upanja in nad. Vlivale so mu jih ponujene možnosti izobraževanja v srednji usnjarski tehniški šoli v Domžalah. Kot štipendist Tovarne usnja Šoštanj je leta 1960 prvič prišel v ta kolektiv na obvezno prakso, štiri leta kasneje v njem tudi za stalno ostal. Kriviičen bi bil, če bi »obdolžil« le delo za to, da je ostal tu, kjer je danes. Tudi Darinka je bila tista, ki je posvoje »kriva«, da je Ratku Šoštanj postal drugi dom.

Stevančevičeve smo v Metlečah pri Šoštanju obiskali konec prejšnjega tedna. Žal, smo doma našli le Darinko in Ratka, Jelena in Nataša pa sta se v času našega obiska mudili na treningu odbojke.

Ob srečanju s prijateljem, znancem, človek najprej vpraša: kako si? Tudi mi smo s tem vprašanjem »prebili led«. »Nič drugače kot drugi. Poskušamo se v tem labirintu življenja znajti čimbolje,« je bil kratek in jedrnat Ratko.

Nismo si mogli kaj, da naših sogovornikov ne bi povprašali o delu v okolju, ki sta mu Darinka in Ratko, zvesta že več kot 20 let. Že ob samem začetku sta se znašla sredi težkih razmer. Kot usnjarska tehnika sta se v tem šoštanjskem kolektivu srečala z zastarelo tehnologijo, v posodobitev katere po vojni ni nihče veliko vlagal. »Prebrodila« sta krizo usnjarske industrije, delala leta 1964 pod »prisilno« upravo in še bi lahko naštevali. »Vzponi in padci so si kar podajali roke. Lani so težave v naši delovni organizaciji izbile sodu dno in sedaj se na vse moči trudimo izpeljati sanacijski program tako, kot smo si ga ob njegovi uvedbi začrtali. Prve rezultate ta prizadevanja že dajejo. O boljših rezultatih poslovanja pa je treba omeniti še vse večjo pripadnost kolektivu. Kako bomo prišli iz krize, ni odvisno samo od sanacijskega programa, ampak v veliki meri tudi od nas samih,« je pojasnil Ratko. Od letošnjega septembra dalje opravlja namreč dela in naloge začasnega individualnega poslovodnega organa v Tušu. Darinka, ki je bila kar 12 let vodja proizvodnje v lakirnici in končni dodelavi, sedaj pa je njeno delovno mesto »študij dela normiranja«, je moževim besedam vztrajno pritrjevala. Zakaj se je vsaj tokrat strinjala z njim, nam je seveda tudi pojasnila.

Takole pravi Ratko: »Ni pomembno, kakšne narodnosti si, ampak kakšno srce imaš. Cenil sem iskrenost in jo bom tudi v prihodnje.«

Vsaj tokrat smo zapisali zato, ker Darinka namreč ni najbolj »navdušena« z moževim preživljanjem prostega časa. Vse preveč ga po njenem mnenju namenja športu, delu v nogometni sekciji Partizana Šoštanj, do nedavnega še družbenopolitičnemu delu na vseh ravneh. »Srečo ima, da sem potrpežljiva in razumevajoča. Več je od doma kot v krogu družine. Pa saj tudi obe dekleti — Nataša je študentka tretjega letnika visoke šole za telesno kulturo v Zagrebu, Jelena pa dijakinja tretjega letnika družboslovne usmeritve centra v Titovem Velenju — trmasto in vztrajno stopata po očetovi poti. Tako moram bolj ali manj sama skrbeti za dom, vrt, . . . Ob napornihdelovnih obveznostih in gospodinjskih opravilih, imam v prostem času še najraje mir. Rada vzamem v roke tudi knjigo, če je čas, seveda.« Ratko se ob teh besedah samo nasmehne in opravičuje: »Generacija mladih športnikov me je ob prihodu v Šoštanj sprejela kot domačina. Takoj sem se vključil in tako sem še danes predsednik nogometnega kluba Usnjar. Veseli me delo z mladimi, povsem drugače končam dan, če delam z njimi. Zato se skupaj z drugimi športnimi delavci trudimo ustvariti jim čim boljše pogoje za vadbo. Žal, se v ta prizadevanja mnogo premalo vključujejo njihovi starši.« Sam je priznal, da je bilo raznih aktivnosti le preveč, in da je zato tokrat »obdržal« le sprejete obveznosti v delovni organizaciji in tako kot Tušu ostal zvest tudi nogometu.

Načrtov, kako in kaj v prihodnje, Stevančevičevi nimajo. Pravzaprav, imeli so jih, vendar jim jih je ugrezanje zemlje zaradi rudarjenja prikrojilo povsem po svoje. Po letu 2000 naj bi namreč prostor, kjer stoji sedaj njihov dom, zalila voda.

Čeprav je bil petek večer, so bile pred vsemi tremi še delovne obveznosti. Ratko je hitel na sejo NK Rudar, Darinko so čakala večerna gospodinjska opravila, nas pa obisk treninga rokometašic Ere Šmartno ob Paki.

T. Podgoršek

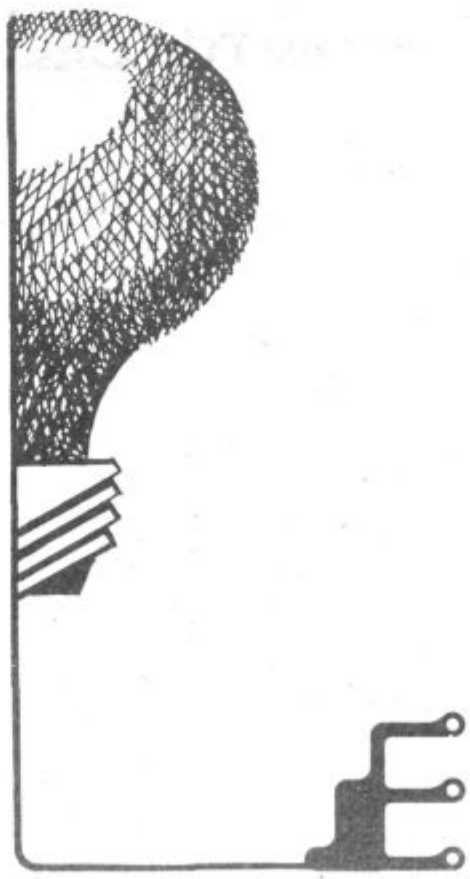

VSEM OBČANOM ČESTITAMO
OB DNEVU REPUBLIKE

PRODAJALNA ELEKTROTEHNE
TITOVO VELENJE

SOZD ELEKTROTEHNA
proizvodnja in trgovina
Ljubljana, Titova 51
telefon 061 320-241,
telex 31-130, 31-184 yu etehna

— proizvodnja glasbil in učil
— trgovina na debelo, skladiščenje in transport
— zunanja trgovina: izvoz, uvoz, zastopanje tujih firm, maloobmejni promet, kooperacije
— trgovina na drobno v 51 prodajalnah v Sloveniji in Hrvaški

ELEKTROTEHNA

Zakladnica v Radmirski cerkvi

Neprecenljiva vrednost in lepota

Kadarkoli želimo predstaviti naravne in zgodovinske znamenitosti Zgornje Savinjske doline ob Logarski dolini, Savinjskem gaju in drugimi, ne moremo in ne smemo pozabiti čudovite zakladnice v radmirski cerkvi. Od koder koli prihaja popotnik proti Ljubnemu in želi še naprej proti gornjemu delu doline, ne more spregledati prelepe cerkve sv. Frančiška Ksaverija v Radmirju. Lepa in mogočna se dviguje nad prijazno vasjo in je vidna daleč naokrog. Zato tudi ime tega kraja — na Stražah — zagotovo ni naključno. Sega v čase turških vpadov, v čase kurjenja kresov, ki so opozarjali na nevarnost. Pa to seveda ni najpomembnejše.

Cerkev je stara mnogo stoletij, v sedanji podobi pa je bila zgrajena v letih med 1721 in 1725 in je bila v 18. stoletju zelo pomembna božja pot. Frančiškani so takrat igrali veliko vlogo na večini evropskih dvorov, radmirska cerkev je bila ena prvih v Evropi posvečena Frančišku Ksaveriju, odtod izhaja tudi njen velik pomen. Izrazil se je tudi na način, ki danes navdušuje vse občudovalce lepega in razkošnega.

V zakladnici radmirske cerkev je 27 mašnih plaščev, ki so jih ročno izdelale veljakinje, nadvojvodinje, kraljice in cesarice z dunajskega, francoskega, poljskega in drugih dvorov. Mašni plašči so torej darovi radmirski cerkvi, stari so okrog 240 let, njihova zgodovinska in umetniška vrednost pa dobesedno neprecenljiva. V denarju vrednosti sploh meriti ne moremo, čeprav je v njih veliko zlata, srebra in platine, predvsem pa navdušujejo izjemne barve, ki tudi po tolikih letih niso izgubile svojega sijaja. Vsi in vsak po svoje so čudoviti, med največje dragocenosti pa zagotovo sodi mašni plašč, ki ga je iz svile svoje poročne obleke izdelala cesarica Marija Terezija.

Zakladnica je v sklopu župnijske cerkve, zato v Radmirju zaradi rednih cerkvenih opravkov priporočajo predhodne dogovore za ogled, lahko tudi po telefonu, sprejemajo pa skupine, ki štejejo najmanj pet ljudi. Opisovati vso enkratnost plaščev nima nobenega smisla, tudi slike niso pričevalec vse te lepote, enostavno si jih je treba ogledati.

j. p.

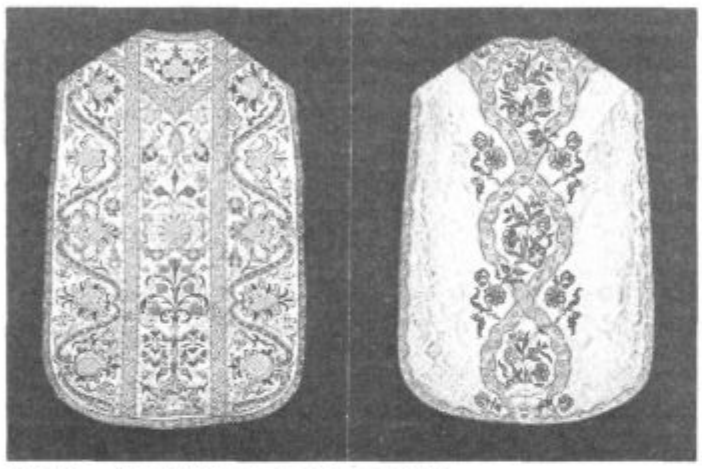

Plašči so čudoviti, treba jih je pogledati

Podjetje za urejanje hudournikov pa kar po svoje

Kar nekako v navadi je že, da imajo podjetja za urejanje voda in reguliranje hodournikov največ dela v jesensko-zimskem času, ponavadi takrat, ko se ribe pripravljajo za drst.

Takšno nesmiselno in neodgovorno početje ni prizaneslo letos tudi reki Mislinji, zlasti njenemu zgornjemu delu. Tako lahko sedaj z zagotovostjo trdimo, da je reka Mislinja od Dovž do Mislinje popolnoma brez vmesnih pragov in jezov. Tako so delavci podjetja za urejanje hodournikov Drava—Mura iz Ptuja v svoji ihti, nepremišljenosti in z sodobno mehanizacijo naredili več škode kot koristi z reguliranjem struge in obrežja reke. Že večkrat smo pisali in opozarjali na takšna nesmiselna početja, vendar to očitno ne zaleže in prizadene tako vodstva Koroške ribiške družine Slovenj Gradec kot tudi samih izvajalcev del. Mislinja sodi v tem delu še med tiste redke, neonesnažene vode, vendar pa se že dolgo vanjo ni kdove koliko vlagalo. Ravno zaradi takšnih in podobnih nesmiselnih početij in odločitev je vse vredno obsodbe, pri takšnih dejanjih pa se tudi jasno pokaže, koliko smisla in posluha imajo ribiški funkcionarji za posamezne predele rek in potokov.

Ribičem ter vsem ljubiteljem narave in reke, se tako čisto nehote porodi občutek trpkosti, tudi s prizvokom vsega tistega kar se je v reki nekoč dogajalo. Z novo pomladjo in z novo postrvjo sezono se bodo resda rane v reki nekoliko zacelile, vendar ne popolnoma. Ostal bo grenak priokus in bolečina ob tem, da pač odgovorni Koroške ribiške družine nimajo posluha, da bi znali z izvajalci del najti skupni imenovalec, da do takšnih tragedij ne bi več prihajalo. Morda pa se ob tem le kaže samo njihova nemoč in neinteres. Je mar tako?

Silvo Jaš

ENOLOGINJA SVETUJE

Bolezni in napake vina

Vinske bolezni povzročajo zelo majhna enocelična živa bitja — glivice-bakterije. Napake pa nastanejo zaradi posebnih kemičnih sprememb v vinu včasih tudi ob sodelovanju drobnoživk, fermentov — encimov. Posamezne vinske bolezni se pojavljajo pogosto v družbi drugih bolezni in hkrati z napakami in povzročajo končni razpad vina in tako ni več za nobeno rabo.

Bolezni vina se lahko prenašajo na zdrava vina — so nalezljive. Mnogokrat je človek sam kriv, da se mu vino pokvari, zato mora vedeti kaj je vzrok, kako ga preprečimo in če že pride, kako tako vino zdravimo.

VLEČLJIVOST: vlečljivemu ali sluzastemu vinu rečejo ponekod tudi mehko ali potegnjeno vino. Zelo rada se pojavi pri lažjih mladih belih vinih, včasih tudi pri rdečih vinih proti koncu vrenja ali kmalu po vrenju. Pogosteje se pojavi pri vinih z malo kisline — polifenolov. Vino z 11 vol.% alkohola je varno pred to boleznijo. Tudi pri sadjevcu iz žlahtnih vrst jabolk se pogosto pojavi, med tem ko pri sadjevcu iz kislih — trpkih jabolk — tepke, ga skoraj ne zasledimo.

Kako se pojavlja? Vino postane gosto, kot svež beljak. Pri pretakanju se ne iskri, temveč se vleče kot olje. Bolno vino je večinoma nespremenjenega vonja, okus je milejši in spominja na gumijevo razstopino. Vino včasih močno sladi in je mnogokrat tudi cikasto. Včasih je kalno pa tudi popolnoma čisto. Sluzavost povzročajo bakterije kvasnice (Dematium pullulans, Bacillus viscosus), ki v nepovretem vinu spreminjajo ostanke sladkorja v sluz. Sluz nastaja tudi pri razkrajanju droži in kana pri manj kislih in trpkih vinih, ki so predolgo ležala na drožeh.

Vlečljivost preprečimo tako, da mlado vino čimbolj prevremo že pri prvem vrenju. Vino ki ima malo kisline in tanina, mešamo z bolj kislimi in trpkimi vini. Vlečljivo vino pretočimo ob močnem prezračevanju, tako da se čim bolj prši v škaf. S tem raztrgamo sluzave bakterije.

Iz škafa ga nalijemo v čist in srednje žveplan sod. V ugodnih pogojih se sluz usede na dno. Usedanje je uspešnejše ob dodatku tanina 5 g/hl in bentonita 10—20 g/hl. Po tem postopku vino ponovno pretočimo v malo žveplan sod. Moramo pa vedeti, da se v vinih, ki so lahka in neprevreta do konca, vlečljivost včasih tudi ponovi.

Veronika Krumpačnik, dipl. ing. agr.

Na obisku pri predsedniku sveta KS Staro Velenje

»Če ne bo šlo drugače, bomo na Partizanski postavili zaporo«

Krajevna skupnost Staro Velenje je sicer mestna, pa vendar je v njej še kopica nerešenih komunalnih vprašanj, ki so na »tapeti« že zelo veliko let. Res pa je tudi, da so v krajevni skupnosti s samoprispevkom na tem področju tudi že rešili veliko teh vprašanj. »Recimo: več ali manj so asfaltirane vse ceste do naselij in v naselju razen dveh, urejena je kanalizacija — razen na Partizanski, tudi po številu telefonskih priključkov nismo na zadnjem mestu, v celoti je zgrajeno mestno centralno ogrevanje v vseh štirih naseljih, končana so dela pri izgradnji kabelske televizije — tri naselja (Za gradom, Stari trg in na Žarovi programe spremljajo že od julija, sedaj končujejo gradnjo ob Cesti talcev in na Srebotnikovi ter Šterbenkovi cesti, kjer bodo dela končali do konca tega meseca).«

Nastale pa so nepredvidene težave pri naselju Straža ob Partizanski cesti. Sekundarno kabelsko omrežje je v celoti končano, težave pa so nastale pri primarnem vodu v dolžini 150 metrov, saj se v Gorenju ne morejo odločiti ali bodo šli v soinvesticijo.

In kaj vas trenutno najbolj žuli? To vprašanje smo postavili novemu predsedniku sveta krajevne skupnosti Staro Velenje Martinu Mihelaku.

»To je cestni vozni režim na novi štiripasovnici na Partizanski cesti od Titovega Velenja do gostišča Hartl pri Pesjem. Naj povemo, da so jo uvedli kar mimo naše krajevne skupnosti, niti tega ne vemo, po katerem dogovoru in kje ter kdaj. Naša krajevna

Martin Mihelak, novi predsednik sveta KS Staro Velenje

skupnost tudi ni dala soglasja za izgradnjo asfaltne baze pri naselju Straža ob Partizanski cesti. Žal moramo povedati še to, da je na štiripasovnici že prišlo do težje prometne nesreče, in da je samo za majhno ušla nesreči tudi učenka . . .«

Krajani, ki imajo hiše ob Partizanski cesti so upravičeno zaskrbljeni, saj je za pešce in kolesarje tod vožnja in hoja zelo nevarna. Sprašujemo se, kako bo šele pozimi. Ob pluženju bo ob cestišču »odpadel« podhodni prostor po travi. Tam, kjer pa so ob cestišču še škarpe in jarki, je varnost še bolj ogrožena. Ali pa ponoči, ko cestišče ni osvetljeno. Na tem cestnem odseku bi morali biti najmanj trije označeni prehodi za pešce, tudi zaradi avtobusnih postajališč, pa jih ni!

Pod nujno je potrebno na tem cestišču uvesti prejšnji režim vožnje, na cestišču mora biti označena kolesarska steza in pohodna pot ali enostavneje povedano — cesto moramo zgraditi tako, kot so cestišče, pločnike in kolesarsko stezo gradili skozi naselje v Pesjem.

S pismom pa smo tudi obvestili Skupščino občine Velenje, da bomo v osmih dneh po tem, ko so pismo sprejeli, cestišče morali prisilno, protestno zapreti za nekaj ur. Pač za tako dolgo, da se ne najde razumna odločitev v prid varnosti prometa, v katerem mora biti varen tako pešec kot kolesar, še zlasti pa otroci in starejši ljudje, ki so vsak dan vezani na to cestišče. Ne želimo se z nikomer pogajati, zahtevamo pa odgovornost vseh, ki so si izmislili iz tega cestišča črtati kolesarsko stezo in pohodno pot, brez da bi zgradili pločnike.«

Pripis: ob tem naj še sam dodam nekaj. Ko sem videl to neumnost na svoje oči, sem se odločil, da obiščem komandirja Postaje milice v Titovem Velenju. Sprejel me je pomočnik in izvedel sem, da so tudi na Postaji milice nasprotovali tej odločitvi, pa ni nič pomagalo.

Tudi sam sem za prisilno zaporo cestišča. Pa naj nikar zaradi tega ne kličejo koga na odgovornost, tudi udeležence akcije naj puste pri miru. Saj bodo delali v prid splošne varnosti na tej cesti. Morda, se marsikdo danes sprašuje, če ni nova štiripasovnica hitrejša pot do pokopališča v Podkraju. Kaj se ve?

L. Ojsteršek

Seja predsedstva OK ZRVS Velenje

Osrednja proslava ob dnevu JLA bo v Škalah

Na občinski konferenci zveze rezervnih vojaških starešin so sklenili, da bodo seje predsedstva te konference vsakič v drugi krajevni skupnosti. Tako bodo lahko delo občinske konference bolj neposredno prenesli v okolje, v katerem rezervni starešine delajo in živijo. Zadnja seja je bila prejšnjo sredo v krajevni skupnosti Podkraj—Kavče. Poleg članov predsedstva so se je udeležili še predsedniki krajevnih organizacij ZRVS in predsednik občinske konference SZDL Velenje Pane Semečnik.

Prisotni so se najprej seznanili z nalogami občinske konference ZRVS v novembru in decembru. Med drugim so se pogovorili tudi o napredovanju rezervnih vojaških starešin v višje čine. Na pobudo poveljstev JLA, TO in organizacij ZRVS bo letos napredovalo preko sto rezervnih vojaških starešin. Člani predsedstva so poudarili, da so takšna napredovanja pravšnja oblika spodbujanja starešin za še boljše delo in prizadevanja. Menili so še, takšne pobude so prišle tudi iz krajevnih organizacij ZRVS, da se napredovanja tako kot nekdaj, proglasijo na svečan način. Poleg napredovanja bodo starešinam podelili še zvezna, republiška in občinska priznanja.

Na seji predsedstva so med drugim sklenili, da bo letošnja osrednja proslava ob dnevu JLA, v sredo, 21. decembra v prostorih krajevne skupnosti Škale, s pomočjo občinskih dejavnikov pa jo bo organizirala tamkajšnja krajevna organizacija ZRVS. Tako kot doslej bodo priložnostne proslave ob 22. decembru tudi po krajevnih organizacijah, šolah in drugod.

Člani predsedstva so v nadaljevanju obravnavali še osnutek pravil krajevnih organizacij ZRVS, ki ga bodo starešine obravnavali in potrdili na prihodnji letni konferenci. Obravnaval so tudi finančno poslovanje v etošnjih devetih mesecih in izhod šča za prihodnje leto. Dva člana predsedstva občinske konference ZRVS sta se oktobra udeležila seminarja v Poljčah o usposabljanju starešin za prihodnje leto. Ob tej priliki sta si v Bohinjski Beli ogledala dve praktični vaji. Na seji so se prisotni seznanili tudi s programom usposabljanja ZRVS občine Velenje, ki zajema naslednja področja: idejno-politično usposabljanje, splošno in osnovno vojaško, varnostno in samozaščitno usposabljanje ter informiranje.

Na kraju je predsednik predsedstva ZRVS Velenje seznanil udeležence o seji sveta ZRVS celjske regije, ki je bila v Slovenskih Konjicah. Na njej so med drugim sklenili, da bo 19. decembra v Titovem Velenju medobčinski posvet o novih privlačnih oblikah usposabljanja rezervnih starešin, statusu ZRVS, financiranju in o drugem.

B. Mugerle

V letošnjih devetih mesecih je v občini Velenje že napredovalo 46 rezervnih vojaških starešin v višji vojaški čin. V najvišje čine so napredovali: Franjo Korun v čin podpolkovnika, Ivan Gaber in Pane Semečnik pa v čin majorja.

Seja predsedstva OK ZRVS Velenje je bila tokrat v domu krajanov Podkraj—Kavče

Dr. Ivan Ribnikar o reformi gospodarskega sistema

V velenjski skupščinski dvorani je pripravilo društvo ekonomistov občine Velenje prejšnjo sredo pogovor z dr. Ivanom Ribnikarjem, ki je govoril o aktualnih družbeno ekonomskih dogajanjih pri nas. Glavna tema pogovora je bila reforma gospodarskega sistema. Še posebej veliko pozornosti je Ivan Ribnikar v uvodu namenil zakonu o podjetjih, tečajnim razlikam in prehodu na tržno gospodarjenje. Udeleženci razgovora so se najbolj zanimali za tečajne razlike, veliko vprašanj pa so postavili tudi na temo trženja v novih gospodarskih pogojih.

(mz, foto bm)

Jože Školč na Rudniku

Na povabilo koordinacijske konference ZSMS DO Rudnika lignita Velenje se je v torek dopoldne mudol med mladimi tega kolektiva predsednik slovenske mladine Jože Školč. Najprej si je ogledal jamo, nato pa se je s predstavnike te delovne organizacije sešel na krajši pogovor o proizvodnji, težavah in o prizadevanjih mladih

1. radijski ples

Zbrali smo se v Delavskem klubu. Zadnjo soboto, na prvem radijskem plesu. Mi radijci in vi, naši poslušalci. Veliko vas je prišlo, tako da je bil Delavski klub zaseden do zadnjega kotička.

Kot organizatorji se seveda ne bomo hvalili, lahko pa zapišemo, da nam je bilo z vami zelo lepo. Smo pa zelo veseli, ker lahko zapišemo, da ste tudi vi z nami, v prijetnem razpoloženju, preživeli to noč. Vsaj tako ste nam mnogi dejali ob koncu, ko ste zapuščali prvi radijski ples. Zato lahko obljubimo, da bo ta ples postal tradicionalen, če smo krst uspešno prestali.

Res smo veseli, da je večina od vas plesala do konca, vse tja do zgodnjih jutranjih ur. Veseli pa smo tudi, ker so nam mnogi pomagali pripraviti ples, zato je prav, da se jim tudi posebej zahvalimo. In jih še enkrat omenimo. To so bili **Gorenje, RTC Golte, M club, Gostinstvo Paka, Era Velenje,** trgovine Spar iz Pliberka, Labota in Šmihela, Gostišče Vida iz Zavodenj, salon Las in seveda REK — Družbeni standard. Vsem še enkrat iskreno hvala v našem, pa tudi v vašem imenu, pa tudi v imenu tistih obiskovalcev, katerim se je ob naših žrebanjih nasmehnila sreča.

Ker smo in moramo biti optimisti, naj zapišemo še tole: Na svidenje čez leto dni **(Na sliki spodaj:** glavna privlačnost plesa je bila igra »staro za novo« — obiskovalec z najstarejšim radijem je dobil v zameno novega)

V Trbovljah o premogovništvu in energetiki

V petek so se na skupni seji v Trbovljah sešli člani dveh sindikalnih predsedstev — Občinskega sindikalnega sveta Velenje in Občinskega sindikalnega sveta Trbovlje, edina točka dnevnega reda pa je bila problematika premogovništva in enetgetike.

Že pred sejo pa so jim gostitelji razkazali Iskrino tovarno diod v Trbovljah, popeljali so jih v Revirski muzej revolucije in na ogled delavske kolonije v Revirjih.

V zaključkih, ki so jih sprejeli na seji, ko so oboji predstavili svoje težave, videnja in načrte, je bil eden, da bi naj Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije dal na dnevni red problematiko premogovništva in energetike in se do te problematike tudi opredelil, zlasti z vidika razvoja.

Zmenili so se tudi, da bi skušali celotno problematiko predstaviti na republiški skupščini, po predlogu Republiškega odbora sindikata delavcev energetike in premogovništva. Časovni bi naj to obravnavali v februarju prihodnjega leta.

(mkp)

V Stiskarni razstava del Zlatka Praha

»Kliče me Indija«

Ljubiteljem likovne umetnosti se danes zvečer obeta lep dogodek. V prostorih Stiskarne v Titovem Velenju bo namreč ob 19. uri študent drugega letnika pedagoške fakultete Maribor, likovna smer, sicer pa Velenjčan, Zlatko Prah odprl razstavo svojih likovnih del. »Moj pretekli čas bi jo lahko poimenoval«, je dejal ob obisku v našem uredništvu. »Namenjam jo materi. Zakaj, naj ostane zaenkrat skrivnost. Na to vprašanje bom odgovoril ob odprtju razstave,« je bil skrivnosten.

Okrog 20 del v likovni tehniki tempera-tuš si bodo lahko ogledali ljubitelji tovrstne dejavnosti. Sicer pa bo to nekoliko neobičajna razstava. Vsa razstavljena dela bo namreč Zlatko poklonil svojim prijateljem, znancem, nekatera pa tudi prodal. Zakaj se je odločil tako? »Odgovor je preprost. Za pol leta namreč zapušča Slovenijo. Pot me bo v tem času vodila po Indiji. In razstava bo ta moj odhod tudi ponazorila. Želja, da obiščem deželo vzhajajočega sonca je tako močna, da mi je ne morejo preprečiti ne starši, ne šola, nihče me ne more zadržati. Bogastvo boš našel na zahodu, modrost na vzhodu, pravijo že pravljice. In prav po slednjo se odpravljam v Indijo. Dejal sem si: dovolj imam knjig, rad bi »bral« obraze ljudi. Ljudje, ki me poznajo, vedo, kako nemirnega duha sem. In kaj je takšno potovanje kaj drugega kot . . .«

O Indiji, tamkajšnjih ljudeh, ki se jim bo poskušal približati v njihovih običajih in navadah, je Zlatko govoril z veliko mero navdušenja. Človeku, ki ga je poslušal, ni bilo težko razbrati velikih pričakovanj. »Na pot v daljno Indijo ne odhajam zato, ker mi tukaj ne bi bilo lepo. Toda, rad bi doživel še kaj lepšega.«

Navade tamkajšnjih ljudi, svoja občutja, doživetja bo seveda Zlatko prenašal s čopičem in barvami na papir, jih vpletel tudi v svoje pesmi, ki jih Zlatko tudi piše. »Doma sem tam, kjer potujem. Povsod je lahko tvoj dom, če te ljudje sprejmejo takšnega kot si.«

Spomladi prihodnje leto se bo Zlatko vrnil med svoje v Titovo Velenje, v Zreče, kjer živi in ustvarja sedaj. Ob vrnitvi namerava znova pripraviti razstavo. Morda bo napisal tudi knjigo, . . . Vendar bo med starši, prijatelji, znanci ostal le toliko časa, da bo zbral dovolj denarja za novo iskanje lepega, v drugi deželi. V kateri, zaenkrat ne ve. Morda bo odgovor na to našel v Indiji.

Naj ob koncu zapišemo še to, da bo v kulturnem programu ob nocojšnji otvoritvi razstave v Stiskarni poleg avtorja sodeloval tudi njegov prijatelj Dušan Brešar.

(tap)

Zlatko med svojimi slikami

(vos)

Odprta vrata v širni svet

Pravilno razvojno in poslovno usmeritev, visoko kakovost izdelkov in zlasti pridnost in sposobnost kolektiva, potrjujejo tudi letošnji dosežki Modne konfekcije Elkroj. Predvsem to velja za izvoz, saj danes njihove izdelke nosijo že skoraj po vsem svetu, od Amerike do Sovjetske zveze. Zasuk iz domačega trga v izvoz je nuja sedanjosti, ki so ji bili v Elkroju resnično kos.

V devetih mesecih so izvozili 52,5 odstotkov izdelkov celotne delovne organizacije, v posameznih temeljnih organizacijah je ta odstotek seveda veliko višji. Pomembno je, da od tega veliko večino izvozijo na konvertibilna tržišča. Izvoz na to področje se je po tričetrtletju povečal za 32 odstotkov, v primerjavi z enakim lanskim obdobjem seveda, izvoz na klirinško tržišče pa za celih 197 odstotkov. Ta številka je seveda varljiva, saj so količine izvoza na vzhodni trg bistveno manjše od tistih na konvertibilnem, je pa vsekakor spodbudna. Po San Franciscu so iz Združenih držav Amerike dobili še naročilo iz New Yorka, kar je nov

Elkroj®

in pomemben korak v osvajanju svetovnega trga. Največji kupec je seveda še vedno Zvezna republika Nemčija, skupno pa bodo v Elkroju letos z izvozom iztržili okrog 6 milijonov dolarjev.

Letošnja predvidevanja bodo pri izvozu torej krepko presegli, zaostali pa bodo za načrti prodaje na domačem tržišču. Pri tem z veseljem poudarjajo, da kar deset odstotkov prodaje na domačem trgu ustvarijo v lastni maloprodajni mreži, v katero sodijo trgovine v Nazarjah, Šoštanju, Slovenj Gradcu, Tržiču, Krškem, Odžaku in Alibunarju. Skupno bodo letos izdelali 1.600.000 hlač, kril in drugih proizvodov.

Ob vseh teh dosežkih posebej poudarjajo, da so bistveno izboljšali obračanje vseh vrst sredstev, pa bodo kljub temu plačali celih deset milijard dinarjev obresti. Ne glede na to dejstvo, bodo letošnje poslovanje zagotovo sklenili uspešno, kar tudi potrjuje uspešnost poslovanja. Najtežje seveda je, če v začetku leta pri načrtovanju ne moreš predvidevati pogojev v kakršnih boš posloval. Nihče si namreč na začetku letošnjega leta na tako visoke obresti niti pomisliti ni upal, kaj šele, da bi jih predvideval. Ob vseh ostalih težavah je bilo to dodatno breme, ki pa so ga vendarle uspešno rešili.

Še nekaj je pomembno. Na vrata Modne konfekcije je krepko potrkala modernizacija proizvodnje, ki jo narekujejo potrebe nadaljnjega ravzoja in svetovnega tržišča še posebej. Tehnološki proces so že obogtili z novimi stroji in napravami in ga še bodo, ob vsem tem pa se zavedajo, da tako dragi avtomatski stroji nedvoumno terjajo večjo izkoriščenost. Kakorkoli že, uspešni so in bodo gotovo tudi v prihodnje.

Vsem delovnim ljudem in občanom mozirske in velenjske občine iskreno čestitamo ob 29. novembru, temu prazniku pa se delavci našega kolektiva pridružujemo z našimi sedanjimi in bodočimi uspehi.

Naročite zbirko Šaleški razgledi

Tik pred izidom je prva knjiga iz zbirke Šaleški razgledi z naslovom Zbornik muzeja Velenje. V njej je predstavljen tridesetletni razvoj Muzeja, njegove številne zbirke, razmišljanja strokovnjakov o muzeju v tem trenutku in v prihodnosti, pa članki in fotografije iz zadnjih desetletij.

V naslednji knjigi, ki je že v tisku in bo izšla takoj po Novem letu bomo objavili prispevke o zgodovini Šaleške doline — kopico zanimivosti za vsakega bralca: nadaljevali pa bomo z ekološkimi, družboslovnimi in ostalimi področji. Do konca leta 1989 naj bi tako v zbirki izšlo že vsaj pet ali šest knjig. Prepričani smo, da mora zbirka Šaleški razgledi najti prostor na knjižni polici slehernega občana, sleherne delovne organizacije, šole ali druge ustanove.

POSTANITE NAROČNIK!

Stalni naročniki zbirke bodo imeli 20 % prednaročniški popust za vsako knjigo iz zbirke. Cena prve knjige (forma B5, 180 strani, 30 fotografij) je 20.000 din — za stalne naročnike samo 16.000 din. Naročnik plača vsako knjigo po prejetju.

Za naslednje knjige si žal cene ne upamo napovedati. Nismo krivi mi, temveč inflacija. Zagotavljamo pa ugodnost plačila, po prednaročniški ceni, zanimivo branje in trajno vrednost!

Ne oklevajte. Izpolnite spodnjo naročilnico, ki velja za celotno zbirko (če si boste nekoč premislili — v kar pa iskreno dvomimo — zbirko lahko brez posledic odpoveste), posamične knjige iz zbirke bodo na prodaj (brez popusta!) le na nekaterih prodajnih mestih (Mladinska knjiga, Zlatica). Izpolnjeno naročilnico pošljite najkasneje do 15. 12. 1988 na naslov:

Kulturni center Ivan Napotnik, Titov trg 4, 63320 Titovo Velenje

NAROČILNICA ZBIRKE

Naročam _____ izvodov Zbirke Šaleški razgledi

Ceno vsake posamične knjige iz zbirke bom poravnal po njenem prejemu.

Naročnik (točen naslov) _____

_____

Podpis _____

POSEBNO PRESENEČENJE:

Med prednaročniki, ki se bodo naročili do 15. 12. 1988 bomo z žrebom razdelili 10 razkošnih, barvnih monografij o kiparju Ivanu Napotniku!

Šaleškim razgledom na pot

Tudi najstarejši in najboljši poznavalci Šaleške doline bi bili presenečeni, če bi nam uspelo na enem kupu zbrati vso pisano besedo, ki je bila doslej natisnjena o oziroma v naši dolini. Znašli bi se pred množico knjig, brošur, brošuric, lepakov, prospektov in podobnih tiskovin, ki pričajo o življenju doline.

Prenekateri občan, ki pozna Šaleško dolino morda le zadnjih dvajset, trideset let, pa bi bil brž čas osupel, ko bi videl, da ima dolina izjemno bogato zgodovino, da iz nje izhajajo mnogi pomembni možje in žene.

Tiskane besede je res veliko, a hkrati že na prvi pogled žal ugotavljamo, da ni dovolj raznotera, da se včasih istih tem lotevamo na isti način, da so področja, ki so zanemarjena, da posamezne tiskane izdaje močno nihajo tudi v oblikovnem smislu. Vsaj delček teh pomanjkljivosti bi radi odpravili z letom 1988. Zato zbirka Šaleški razgledi!

Pod navidez enostavnim, a pomenljivim naslovom, bomo na tiskarske pole skušali ujeti utrip doline — ne samo zgodovino, ne samo ekologijo, ne samo družboslovje, ne samo literaturo. Poskušali se bomo na vseh področjih, ki so pomembna za narodovo kulturo. Z enotno obliko, z rednim izhajanjem, vsebinsko raznovrstnostjo in privlačnostjo bomo skušali izraziti in poenotiti hotenja po trajni obeležitvi časa, ki smo ga in, ki ga preživljamo.

Še nekaj je pomembno: okoli zbirke bi radi združili ustvarjalne sile ter tehnične in finančne pogoje, ki jih dolina ima. Iskreno vabljeni k sodelovanju!

S temi uvodnimi mislimi so v Kulturnem centru Ivan Napotnik pospremili na pot prvo knjigo zbirke Šaleški razgledi. Knjiga nosi naslov Zbornik muzeja Velenje, v njej pa je predstavljena bogata tradicija tega, tudi v slovenskem prostoru pomembnega muzeja, ki se ponaša z vrsto zanimivih in kakovostnih zbirk.

V njej so začrtana tudi razvojna hotenja muzeja. To je torej rdeča nit knjige, ki je sestavljena iz vrste časopisnih in drugih odlomkov različnih avtorjev in obogatena z dobrimi fotografijami. Knjiga je v teh dneh izšla iz tiska, uradno pa bo predstavljena jutri, 25. novembra, ob 20. uri, po osrednji proslavi v počastitev dneva republike. Takrat bo predstavljen tudi programski svet, sestavljen iz strokovnjakov iz različnih področij življenja v dolini, ki bo skrbel za izdajateljsko politiko zbirke, tako da bo ta res pestra in naša. Predstavljena pa bo tudi programska zasnova Šaleških razgledov. V tisku je namreč že druga knjiga, z naslovom Prispevki k zgodovini Šaleške doline, v pripravi pa je še gradivo za tretjo knjigo o ekologiji v dolini.

Na področju kulture se očitno v občini Velenje dogajajo pozitivne spremembe, saj poleg kvalitetnih kulturnih prireditev, ki so izjemno obiskane, sedaj postajamo bogatejši tudi za trajnejša pisna snovanja. Seveda bodo prizadevanja Kulturnega centra na tem področju potrjena, če se bodo Šaleški razgledi znašli na naših knjižnih policah in če bomo kot družba primaknili k založništvu tudi svoj delež.

(bz)

Svežina in impresija slikarja Janeza Kneza

Po otvoritvi razstave Janeza Kneza in ob nepozabnem programu, ki nam ga je pripravil Andrej Kurent po eseju Iva Andriča, se je verjetno mnogokateri izmed prisotnih na tem večeru vprašal tako kot jaz: Ali so monologe kot je bil ta, imeli samo veliki ljudje kot je Ivo Andrić in ali jih povprečneži nismo sposobni niti poslušati. Taka misel se mi je vsilila ob analizi tega večera, ki je bil vendarle primeren ob taki priložnosti, vendar jih je bilo prisotnih le malo. Naša ponudba je različna, da bi lahko izbirali manj ali pa bolj zahtevni obiskovalci, toda pričakujemo, da večine od ponujenega ne boste prezrli, oziroma izbrali samo znane predstave ali avtorje. Razstava je še vedno na ogled in sicer do začetka decembra. Janez Knez je slikar, ki izhaja in še vztraja v Trbovljah. Akademijo za likovno umetnost je končal v Ljubljani.

Doslej je imel že vrsto samostojnih in skupinskih razstav v domovini in tujini. Kot slikar srednje generacije je pravzaprav kar neverjetno prisluhnil in tudi sodeluje pri retrogradističnih trendih, ki jih v Sloveniji predstavljata skupini IRWIN in Laibach. Ob tem pa je potrebno povdariti, da je s svojim nemirnim značajem, in ta se seveda še kako odraža v njegovi ustvarjalnosti, že zdavnaj opozoril nase in da je v slovenskem slikarstvu postavil trden člen verige.

Izrazita barvitost in fauvizem sta dve najbolj dosledni karakteristiki tega slikarja. Preko impresivne in ekspresivne likovne pripovedi je prešel v abstrakcijo, ki pa je pravzaprav tako ne bi mogli opredeliti, kajti v prezentaciji narave so odsevi še kako razpoznavni, vendar pa pridržijo gledalca in ga prisilijo v podrejenost ob sliki, ki ni ponujena je pa na razpolago, da jo sprejmeš. Pretežni del razstave predstavljajo pariški motivi, ki jih je v delih ali pa idejah prinesel lani iz Pariza. Čeprav je po izrazilu Knez soroden le samemu sebi, pa je Pariz doživel enako kot drugi. Kar nedojemljiva je impresija katedrale Notre Dame ali pa mostov na Seini. Drugi del razstave pa tvorijo motivi iz domačega okolja, kjer pa je njegova tipika še bolj prisotna kot pri prejšnjih. Knez pa ni samo slikar ampak tudi grafik in gotovo ga bomo še srečali tudi v tej vlogi v naši galeriji.

Za svoje dosežke na likovnem področju je letos tudi prejel Župančičevo nagrado, ki jo podeljuje Kulturna skupnost mesta Ljubljane za visoke kulturne dosežke.

Milena Koren-Božiček

STRAHOVITO TEŽKO JE BITI PISEC IN IGRALEC SVOJE LASTNE DRAME

(V. Dedijer)

Občanom ob prazniku Kulturni center Ivan Napotnik

Rekli so:

na literarnem večeru Pesmi štirih, dne 17. novembra 1988, v velenjski knjižnici

Janez MENART

»... Mi nismo hoteli delati nobene literarne revolucije, ampak je vsakdo pisal tisto, kar je hotel. Vse pa kaže, da je bilo to takrat nekaj novega. Če sedaj gledamo nazaj, smo mi štirje takrat prekinili pisanje o partizanščini, o mladinskih progah, vse to izrazito angažirano pisanje. Pesmi štirih, pa tudi druge pesmi naših kolegov, so uspele, ker so bile to normalne, lirične, ljubeznive pesmi, medtem ko je bil svet okrog nas strašen: bil je čas po vojni, sama žalost je bila naokoli, zapirali so ljudi, tu je bil Goli otok, kar vse smo mi vedeli. Ljudje so si preprosto želeli neko bolj intimno, toplo in prijazno besedo.«

Ciril ZLOBEC

»Dokaz, da ste danes tu in nas poslušate je, da ta pesem še živi, da se odzvanja in da je ni čas povozil, kot je povozil celo vrsto človeških navad in idej, ki so tokrat spreminjale svet, tudi pri nas. Ena sama pesem je lahko močnejša od velikih političnih gibanj ... Tako so naše pesmi, kot pesmi nekaterih naših kolegov, danes veliko bolj človeško govorljive, razumljive, sprejemljive in tudi žive na svoj način. Po drugi strani pa so že zdavnaj mrtve, pokopane in pogosto osmešene številne ideje, ki so takrat imele ambicijo, da spremenijo svet in človeka, ki naj bi se po gorkijevsko pisal z veliko črko, kot smo v naših časih govorili in se nekateri starejši še spominjajo ...«

Tone PAVČEK

»Ob izidu naših Pesmi štirih je Miško Kranjec kritiziral naše pisanje in objavil esej v Slovenskem poročevalcu z naslovom Kam pelje ta pot in zadnji stavek je bil, da poezija Pesmi štirih pelje proč od socializma. In imel je prav! Tako daleč smo prišli stran. In kako daleč je šel socializem od socializma?«

Ciril ZLOBEC

»Če ste zadnjič gledali televizijsko oddajo o nas štirih, ste videli, da so na koncu spustili bibliografijo in napisov ni in ni hotelo biti konca. Kar zgrozil sem se nad sabo in kolegi, saj imamo kar blizu 300 naslovov knjig oziroma še čez. To je seveda veliko več, kot je povprečje bralne kulture povprečnega Slovenca za celo življenje. Torej, če bi hotel povprečni Slovenec samo nas prebrati, bi se lahko po statistiki uvrstil med zgornjo plast beročega občinstva.«

Kajetan KOVIČ

»Moji kolegi tu pretiravajo, ko me zmerjajo za mačjevzgojnika, mačjega psihologa in to da sem bil prej pivski maček zdaj se pa znanstveno ukvarjam z vzgojo mačk. Ko pa že omenjate Mačka Murija moram povedati, da ni nastal takole čisto na pamet. Mačke sem že od nekdaj imel rad in v mestu, v blokih, nisem imel možnosti, da bi jih gojil. Sedaj pa že nekaj časa stanujem v hiši, kjer je le nekaj strank, ki niso proti mačkam, tako da lahko imam stalno na zalogi dve mački, ampak občasno jih imam tudi po deset in takrat je malo hudo pri hiši, ker drvijo sem in tja. Res pa so mi te živali ljube. Vsaka ima svoj karakter. Z najstarejšo se že skoraj pogovarjam. No, in tako sem napisal knjigo o mačkah, tako napol strokovno, na pol zgodovinsko ...«

IZ MUZEJA VELENJE

Zgodilo se je

ZGODILO SE JE 24. NOVEMBRA ...

Leta 1876 so na ta dan, v petek, pri sv. Janezu v Gorenju pokopali Tomaža Sagradišnika, po domače Urečnika. Bil je mož, »da je malo takih« in si je prislužil celo obširen nekrolog v Slovenskem gospodarju. Takole pišejo o njem: »Bil je rajnki že šest let na preužitku, mnogo let cerkveni ključar za našo podružno cerkev. Težko bi pero popisalo njegove zasluge za njo. Bil je mož navadno bolj ojster pa tudi neizrečno dober in usmiljen posebno do ubogih. Žalostno je za berača ali potnika, kedar v mrzli zimi ali na hudem snegu po cele vasi obere, preden najde svoje prenočišče; ali pri rajnem možu ga ni iskal zastonj. Že od daleč so berači in popotniki vlekli na njegovo hišo rekši: grem Urečniku, tam bom ostal črez noč, dobro vedoči, da tam se dobi dobra večerja in zajuternik. Ob velikih praznikih: kakor o božiču, pustnih dnevih, velikonočnih praznikih, bilo jih je vselej mnogo pogostovanih pri njegovi hiši. Z eno besedo bil je rajnki Tomaž dober in usmiljen oče, posebno do ubogih; vsakemu je rad pomagal, ako je le bilo mogoče, bodi z živežem bodi z oblačilom ali z denarjem; ni pustil človeka od hiše, da bi mu ne bil kaj postregel. Bil je pa tudi občno ljubljen in spoštovan ne le samo po domači fari, tudi široko okoli, kar se je tudi pri njegovem pogrebu videlo. Akoravno je bil čist delavnik in je strašno snežilo, je vendar velika rajda ljudi njega na mrtvišče spremljala. Naj bo rajnki mož toraj vsem znancem in prijateljem v molitev priporočen!«

Slovenski gospodar, leto IX. št. 50. Maribor 7. 12. 1867, str. 5.

Sicer pa smo v zadnjih novemberskih in prvih decemberskih dneh v »stari« in »novi« Jugoslaviji praznovali; pred letom 1941 »Narodni praznik« ali »Dan ujedinjenja« 1. decembra, v spomin na ustanovitev skupne države Južnih Slovanov pred 70 leti, po letu 1945 pa Dan republike 29. in 30. novembra. In ker naslednji četrtek 1. decembra Naš čas ne bo izšel, si nekaj takih proslav poglejmo danes:

Leta 1921 so praznovali učenci velenjskih šol »Dan ujedinjenja« v sredo 1. decembra »s slovesno sveto mašo«, nato pa so razredniki po razredih imeli »primerne nagovore«.

Leta 1922 pa je v soboto 2. decembra ministrstvo za »uk in bogočastje« natančno odredilo, da se odslej v šoli praznujejo tile prazniki: 1. decembra »Dan ujedinjenja«, 17. decembra rojstni dan kralja Aleksandra, 24. maja »Protialkoholni dan« na god Sv. Cirila in Metoda, 21. junija »šolski dan« na god sv. Alojzija in 28. junija Vidov dan. Predpisani »obrednik« pa je ostal prav tak, kot smo ga navedli za leto 1921.

Po vojni pa velenjska šolska kronika prvič omenja praznovanje »državnega praznika« 29. novembra 1946, v letu 1950 pa sta se že praznovala 29. in 30. november.

Velenjska šolska kronika za leta 1921, 1922, 1946, 1950.

Leta 1953 so v ponedeljek 29. novembra otvorili »Dom počitka« v nekdanji »Vili Ritter« iz konca prejšnjega stoletja. Kasneje smo to stavbo poznali predvsem pod imenom »Vila Herberstein«. V domu je takrat že bilo 40 ostarelih, sicer pa je bil pripravljen Dom za oskrbo 60 oskrbovancev.

Velenjski rudar, leto I. št. 12, Velenje 15. 12. 1953.

Leta 1961 so tudi bili že v teh dneh predpraznično razpoloženi. Tako so v Večeru na današnji dan, v petek 24. novembra, poročali, da je predsednik republike Josip Broz Tito odlikoval kolektiv šoštanjske termoelektrarne ob uspešnem zaključku II. faze gradnje z Redom rdeče zastave. Priznanje pa so termoelektrarni podelili na jutrišnji dan ob 17. uri, ko so v domu Partizana v Šoštanju hkrati proslavili 20. obletnico revolucije in Dan republike.

Večer, leto XVII, št. 274, Maribor 24. 11. 1961, str. 2.

Pripravil: Jože Hudales

Mihelič France: Partizanski kurir, litografija 1945

Prireditve

KITAJSKA RAZSTAVA SLIK

Drevi, ob 19.00, bo v stiskarni v domu kulture v Titovem Velenju zanimiv kulturni večer. Najprej bodo odprli razstavo gvašev in grafik Zlata PRAHA, nato pa bo Dušan BREŠAR govoril o svojih vtisih z letošnjega pomladanskega potepanja po Kitajski. Obiskal je pokrajine od Pekinga, Guangzhouja, Chengduja do južnomorskega otoka Hainan Dao in Hong Konga. Povzpel se je tudi na 3.100 m visoko goro Emeinshan, kjer kar mrgoli opic, ki so tudi BREŠARJU večkrat prekrižale pot.

S številnimi diapozitivi bo nazorno prikazal, kakšna so tamkajšnja mesta, ljudje in njihovi običaji.

Morda bo povedal tudi, kako mu je uspelo 3 mesece preživeti na Kitajskem, oziroma kako se da to narediti ...

OBISK V CANKARJEVEM DOMU

V ponedeljek, 28. novembra, ob 16.00, bo naša karavana krenila na ogled baletne predstave GISELLE, ki bo tega večera v veliki dvorani Cankarjevega doma. Nastopili bodo umetniki iz Sovjetske zveze oz. Državni operni in baletni ansambel iz Beloruske SSR iz Minska.

Cena aranžmaja 25.000 din. še se lahko prijavite! Šolska mladina in skupine nad 20 oseb izkoristite popuste!

PRAVLJICE ZA NAJMLAJŠE — sobotna matineja

V soboto, 3. decembra, ob 10. in 11.30, bo v mali dvorani doma kulture v Titovem Velenju, lutkovna predstava z naslovom PRAVLJIČARJEVE PRAVLJICE v izvedbi Lutkovnega gledališča iz Ljubljane. Pod tem naslovom se bomo s pomočjo otroške igrice in fantazije preselili v svet pravljice. Spoznali bomo pravljice o Rdeči kapici in Princeski na zrnu graha ter morda še kaj.

Ker gre za gostovanje enega najboljših lutkovnih gledališč pri nas, smo pripravili 2 predstavi. Starši ne zamudite priložnosti.

Vstopnice 2.000 din!

SAKRALNI KONCERT

Sprejemamo že prijave za obisk sakralnega koncerta dne 24. decembra v Cankarjevem domu v Ljubljani. Odhod karavane bo ob 15.00 uri. Udeleženci si bodo najprej ogledali novoletni sejem na Tromostovju, nato pa bodo prisostvovali božičnemu koncertu z New Swing Quartetom.

Cena aranžmaja 30.000 din. Popusti veljajo!

Knjižnica in galerija v Titovem Velenju bosta v ponedeljek, 28. novembra, zaprti ves dan.

DVIGNJENI ZASTOR

Komu zvoni?

Piše: Peter Rezman

Daljno mesto se budi.
Zdi se mi, da tod okoli
hodi lovec na ljudi.

Svetlana Makarovič

Širokoustenje o demokraciji, ki naj bi rešila deželico vsega hudega, je tudi v naši družbenopolitičnosti zgolj papagajsko čvekanje forumskih ljudi. Kljub temu, da posedajo na zanimivih položajih, marsikateri pojma nimajo, kaj je demokracija. Med olajševalne okoliščine jim lahko štejemo, da ne razumejo in napačno izgovarjajo tudi ploho drugih tujk, s katerimi neprestano opletajo na raznih sestankih.

Živimo v hudem protislovju med teorijo in prakso upravljanja države. Razni aparatčiki na vseh nivojih, so popolnoma onemogočili demokracijo predvsem z izigravanjem in goljufanjem nesrečno luknjaste jugoslovanske zakonodaje, ki naj bi čvrsto zakoličila samoupravljanje. Samoupravljanje ali ljudovlada; to sta sorodna izraza, saj temeljita na isti ideji. V slovarju tujk pa lahko vidite, da je demokracija natančno to: ljudovlada!

Proti ljudovladi se zagrizeno borijo oblastniki, ki svojega položaja niso nikdar razumeli, kot položaj glasnika ljudstva, ampak le **kot upravnika** ljudstva. Hkrati z onemogočanjem ljudovlade državljanom nenehno dopovedujejo, da je končni cilj njihovega početja ravno demokracija. Kot da je demokracija neka imaginarna vrednota! Stanje, v katerem se cedita med in mleko! Nekaj podobnega, kot komunizem v lepši prihodnosti! Še zdaleč jim ni jasno, da demokracija ne more biti cilj. To je le določen postopek sprejemanja odločitev politične narave. Tako dobljene odločitve naj bi kasneje vplivale na razvoj družbe tako, da bi ta bil čim bliže težnjam ljudi. Seveda; kdor meni, da je ljudstvo neumno in da je »rajo treba jebati«, ta se bori proti pravi demokraciji. In če je hkrati na oblasti, bo skrbel, da bodo ljudje čimdlje ostali »neumni«!

Ta dolina, Šaleška imenovana, ne odstopa od drugih delov deželice. S svojo samozadostnostjo, zagledanostjo vase in izoliranostjo, je lahko mikro model za opazovanje procesov »demokratizacije« družbe. Hitro opazimo, da bo pot do demokratičnega načina odločanja zavita predvsem zaradi neznanja in trme naših kurirjev samoupravljanja. Ti so se navadili delati in **odločati** na neformalnih druženjih ob obloženih mizah, ob šankih, za vogali, po skupščinskih predsobah ter na raznoraznih koordinacijah. Tam se naučijo »pravilno« misliti!

Za povsem svež primer takšnega početja v naši občini lahko izluščimo novo **ceno komunalnih storitev in stanarin**. Predlagateljem je ni uspelo na tiho podtakniti potrjevalni mašineriji na skupščini, kajti v formiranje jim je vdrla **»javnost«**. Proti povečanju cen je bila podana vrsta neizpodbitnih argumentov. Predlagatelji niso našli primerne protiuteži. Tako jim ni ostalo drugega, kot aktiviranje zakulisne združbe zainteresiranih, najbrž po načelu daj-dam. Nosilci podražitve, razdraženi zaradi stalnega oporekanja občinskega sindikata, ki se je tokrat uspel otresti transmisijskega drogovja in se postaviti na stran delavcev, plačnikov komunalnih storitev, skušajo sedaj na star, preverjen način doseči po novno zavogalno enotnost zainteresiranih in poravnati račune s človekom, ki je bil pač nosilec aktivnosti sindikata. Ta človek se je znašel na listi za »odstrel« zaradi dveh »napak«: aktiven je na večih področjih, kot je zanje plačan in na vratu ima posajeno glavo z možgani, ki jih ne posoja potrebam dnevne občinske politike. Ob tem pa se vrstijo posredni pritiski v obliki pisemc in sklepov tudi na časopis, ki je bil posrednik podražitvenih kolobocij komunalij v javnost.

Hvalabogu, da je čas Golega otoka mimo! Kljub temu pa človeka spreleti srh ob prebiranju omenjenega čtiva, ki kroži iz pisarne v pisarno, od predsednika do predsednika z namenom, da se na cesto postavi človek, ki je dovolj pokončen, da dvigne glavo nad sivo povprečje. Takšne štrleče glave so seveda najprimernejše za rezanje. A takšne žrtve spletkarjem ne bodo prinesle dokončnega zadovoljstva. Procesi, ki so sproženi v Sloveniji, k sreči niso odvisni od enega političnega profesionalca, ki bi padel zaradi (preuranjenega?) **javnega** dela! Prepričan sem, da bo demokratični način odločanja sčasoma prežel vso našo »oblast«. Kmalu za tistimi, ki jih danes z intrigami skušajo odžagati mali, občinski bogovi, bodo morali pospraviti svoje voditeljske kovčke sami, ali pa temeljito menjati način dela!

Za opozorilo vsem tistim zanesenjakom, ki pa menijo, da je demokracija že tu, naj izdam, da je iztočnica za tole zgodbico čisto sveža in še brez epiloga. Imena »glavnih igralcev« namerno izpuščam, saj sem prepričan, da takšnih zgodbic kar mrgoli v različnih okoljih in v različnih variacijah. Razpleti takšnih primerov pa bodo kot drobni, živobarvni kamenčki dajali odločilni ton mozaiku naše prihodnosti. Bolj kot anonimno prikimavanje splošnemu pozivanju za demokracijo, je potrebno, da ravno v takšnih, vsakdanjih prigodah, ki se kar naprej dogajajo med nami in v sedanjem času, reagiramo srčno in brez dlake na jeziku! Brez fig v žepih in **javno!**

REK Rudnik lignita Velenje n.sol.o.
Titovo Velenje

rlv

Rudnik lignita Velenje
Kadrovsko-splošni sektor

Delavski svet TOZD Jamske mehanizacije

RAZPISUJE dela oz. naloge

VODJA TOZD JAMSKA MEHANIZACIJA

Poleg splošnih pogojev določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
- najmanj srednja (V. stop.) strokovna izobrazba elektro, strojne ali rudarske smeri
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit za delo v metanskih jamah
- sposobnost dela z ljudmi, vodenja in organiziranja dela v TOZD

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z ustrezno dokumentacijo v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: Kadrovska služba DO RLV, Partizanska 78, Titovo Velenje z oznako »za razpisno komisijo«.
Izbran delavec bo imenovan za 4 leta.

Prijavljene kandidate bomo pisno obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

Srečno!

GALERIJA

KOLAR

PRODAJA OLJNIH SLIK, GRAFIK IN SKULPTUR
Bahunek, Berthold, Boljka, Borčić, Černe, Dragulj, Jagodić, Lacković-Croata, Lavrenčić, Mihelić, Milić iz Mačve, Pečko, Rotar, Stana, Slavec, Stojanović, Tisnikar, Tutta, Veličković, Zec
Odprto:
Torek — petek 9.00—12.30 / 15.30—19.00
Sobota 9.00—12.30
Ponedeljek zaprto
GALERIJA KOLAR, ŠOLSKA ULICA 5, 62380 SLOVENJ GRADEC, JUGOSLAVIJA
TELEFON (3862) 062 844 044

SLOVENIJALES TRGOVINA

Blagovnica Gorica Titovo Velenje

Ob dnevu republike — 29. novembru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom. Vabimo vas, da obiščete našo blagovnico! V počastitev praznika smo obogatili našo ponudbo!

TRGOVSKA IN PROIZVODNA DO »ERA« TITOVO VELENJE
SVET OBRTNIKOV IN DELAVCEV TOK KOPLAS

RAZPISUJE
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

POMOČNIK DIREKTORJA TOK KOPLAS

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom in družbenim dogovorom izpolnjevati še naslednje:
- da imajo visoko ali višjo izobrazbo ekonomske smeri
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj pri delih in nalogah s posebnimi pooblastili in odgovornostmi
- pasivno zanje tujega jezika
- da s svojim delom dokazujejo odgovornost do razvoja samoupravnih in tovariških odnosov ter imajo razvite organizacijske sposobnosti.

Mandat za razpisana dela in naloge traja 4 leta.
Rok za prijavo je 8 dni od dneva objave razpisa.
Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: DO »ERA« TITOVO VELENJE — Prešernova 10, z oznako: ZA RAZPISNO KOMISIJO TOK KOPLAS.
Kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili v roku 30 dni od zaključnega roka za prijavo na razpis.

TRGOVSKA IN PROIZVODNA DO ERA TITOVO VELENJE
Delavski svet delovne organizacije — skupna komisija za licitacijo osnovnih sredstev objavlja

JAVNO LICITACIJO

Zap. št.	NAZIV PREMETA	KOM	IZKLICNA CENA DIN
01.	Blagajna UNIS	1	50.000
02.	Blagajna UNIS	1	50.000
03.	Blagajna UNIS	1	50.000
04.	Salamoreznica	1	500.000
05.	Stol	1	5.000
06.	Štedilnik kombiniran	1	50.000
07.	Pult prodajni	1	20.000
08.	Vitrina hladilna klav.	1	10.000
09.	Pult prodajni	1	5.000
10.	Miza pisalna	1	10.000
11.	Blagajna Anker	1	300.000
12.	Stol vrtiljak	1	5.000
13.	Aparat sladoledni ILKO	1	5.000.000
14.	Tehtnica BIZERBA-OPTIČNA	1	100.000
15.	Salamoreznica PI 300	1	10.000
16.	Mikser	1	50.000
17.	Mlin kavni ASTORIA	1	50.000
18.	Vitrina hladilna SOKO	1	1.500.000
19.	Traktor DEUTZ-TORPEDO 75/A	1	6.000.000
20.	Traktor DEUTZ-TORPEDO 90/A	1	10.000.000
21.	Vrtalni stroj TOMOS	1	50.000
22.	Puromat S-4	1	500.000
23.	Vitla EGU-4	1	750.000
24.	Traktor FIAT 404 (Štore) + nakladač	1	6.000.000
25.	Traktor TORPEDO 75/A		6.000.000
26.	Brana krožna	1	100.000
27.	Plug tribrazdni POSAVEC	1	300.000
28.	Plug tribrazdni POSAVEC	1	300.000
29.	Obračalnik ZG. FAVORIT	1	400.000
30.	Kosilnica BCS	1	2.500.000
31.	Obračalnik VRTAVKASTI VO 4	1	400.000
32.	Prikolica SAMONAK. 30 m³	1	2.000.000
33.	Prikolica DVOOSNA	1	2.500.000
34.	Traktor FIAT 404	1	6.000.000
35.	Kosilnica TR. ROTACIJSKA	1	500.000
36.	Obračalnik TAJFUN	1	300.000
37.	Prikolica DVOOSNA	1	500.000
38.	Mini DEMPER 239	1	500.000
39.	Brane klinaste	1	200.000
40.	Zgrabljalnik VRTAVKASTI	1	400.000
41.	Brane klinaste	1	100.000
42.	Kultuvator VOGEL NOOT	1	50.000
43.	Mlin KLADIVAR	1	500.000
44.	Omara hrastova	1	5.000
45.	Stroj knjižni	1	300.000
46.	TAM 110 — 5,5 t v voznem stanju	1	4.000.000
47.	Elektrovarilni aparat (na kolesih)	1	500.000
48.	Zračni kompresor za avtogume	1	500.000
49.	Prikolica TEHNOSTROJ 5 t v voznem stanju	1	2.000.000
50.	Knjižni stroj ASKOTA	1	150.000
51.	Knjižni stroj SAMSTROM	1	300.000
52.	Fakturni stroj TRS	1	250.000
53.	Fakturni stroj ROBOTRON	1	500.000
54.	Računski stroj 1213 P	1	200.000
55.	Termoakumulacijske peči ELINT	2	50.000
56.	Etiketirka HW Meistre	1	1.500.000
57.	Filter Seitz 40 × 40	1	850.000
58.	Polnilec AV Meistre	1	18.000.000
59.	TAM — 110 — 5,5 t v voznem stanju	1	3.400.000
60.	Dozator CO_2	1	3.000.000
61.	Računski stroj OLIVETI	1	200.000
62.	Jeklena ognjevarna omara PRI MAT 85 × 123 × 200 tip EC-25, leto izdelave 79	1	2.500.000
63.	Štedilnik VENERA	1	50.000
64.	Štedilnik VENERA		50.000
65.	Mlin kavni za espresso	1	200.000
66.	Košare nakupne	67	1.000
67.	Telefonska centrala ISKRA TIP 30 S ter akumulacijski bateriji 3 CH 36 (2 kom)	1	500.000

Licitacija bo 10. decembra 1988 na prostoru ERA — Prevozništvo, (ob restavraciji Jezero) Titovo Velenje.
Ogled vseh objavljenih sredstev je možen en dan pred licitacijo od 8. do 12. ure. V objavljenih začetnih cenah ni vračunan prometni davek. Prometni davek plača kupec.
Objavljena sredstva se prodajajo po načelu: videno — kupljeno.
Na licitaciji enakopravno sodelujejo družbene organizacije in občani.
Pred pričetkom licitacije morajo družbeno-pravne osebe na blagajni za varščino predložiti barirani ček, fizične osebe pa gotovino.
Varščina znaša 10 % začetne cene posameznega sredstva, ki se prodaja na licitaciji. Podrobnejše informacije lahko dobite dva dni pred licitacijo po telefonu št. 853-485 — tov. Valenci.

LICITACIJSKA KOMISIJA

BLUE ANGEL

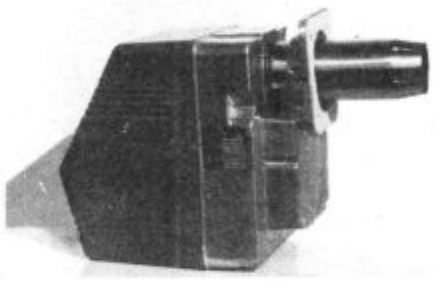

Oljni gorilnik O1K 11 -40 KW

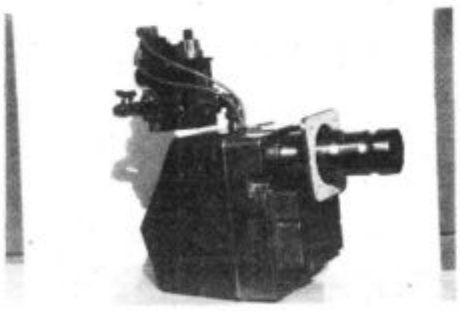

Plinski gorilnik P1 11—40 KW

LIBELA

Industrija tehtnic in finomehanike, p. o.
63000 Celje, Opekarniška 2, tel.: (063) 32-624
telex/ 33530, telefax: 063/33830

. . . oljni in plinski gorilniki LIBELA

Biža se poldan. Dan je turoben in vse bolj me preveva nečimernost. Z mislimi sem že doma, kjer me čaka žena z bolno hčerko. Zdravnik ji je predpisal zdravila in ležanje v toplem prostoru. Doma imamo sicer urejeno centralno ogrevanje prostorov, vendar je žena toliko zaposlena s hišnimi opravili, da ne utegne pripraviti in zakuriti v peči. S hčerko se grejeta ob električni pečici.

Moja nečimernost pa se povečuje ob misli, da bom moral še pred prihodom domov nakupiti potrebne stvari, doma pa očistiti peč, pripraviti drva in še precej časa bo minilo, da bodo prostori primerno ogreti. In dan bo šel v nič. Iz misli me prežene razgovor sodelavcev, ki razpravljajo o prednostih centralnega ogrevanja s pomočjo olja ali plina. Posebno me zainteresira Marko, ki pravi da je pred kratkim prešel na tkašno ogrevanje in da je v sestav opreme vgradil Libelin oljni gorilnk. Zelo je zadovoljen z njim, saj mu ni potrebno storiti drugega kot pritisniti na gumb in prostori so čez par minut topli. Zadovoljen pa je tudi z strokovnjaki Libele, ki so mu hitro izdobavili in vgradili gorilnik.

V tem trenutku sem uvidel rešitev. Še je čas! Poklical sem Libelo in skupina prijaznih ljudi mi je priskočila na pomoč.

Miran, Slavica, Rajko . . . in še drugi, so ljudje katere boste našli ob klicu telefonske številke 063/32624. Pa tudi trgovske organizacije s tehničnim blagom v vaši bližini vam bodo pomagale rešiti problem, saj je DO Libela v tesni povezavi z njimi.

In zaupajte jim, saj vam bodo ponudili rešitev z vrhunsko kvaliteto in z najnižjimi cenami.

. . . za toploto vašega doma

---

gorenje

sestavljena organizacija združenega dela, o. o., Titovo Velenje

Delovna skupnost skupnih služb

Delavski svet DSSS Gorenje SOZD

razpisuje prosta dela in naloge

POMOČNIK PO SOZD

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- visokošolska izobrazba družboslovne ali tehnične usmeritve
- 5 let delovnih izkušenj na področju vodenja, organiziranja in koordiniranja zahtevnih procesov dela
- aktivno znanje enega in pasivno znanje enega tujega jezika
- obvladovanje metod strateškega načrtovanja razvoja

Izbrani kandidat bo imenovan za 4 leta in bo lahko po poteku mandata ponovno imenovan.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: Delovna skupnost skupnih služb Gorenje SOZD, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje, Področje razvoja samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, z oznako na ovojnici »za razpis«.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 10 dneh po končanem razpisnem postopku.

Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA MOZIRJE SKUPŠČINA OBČINE	dipl. ekonomist	vodja oddelka za plan in analize — odgovorni planer	3	nč	15	1.100.111	1

Obrtno
združenje
občine
Velenje

Titovo Velenje
Foitova 2
telefon
063/856-503

V imenu svojih
članov — obrtnikov
v občini Velenje
iskreno čestitamo
vsem poslovnim
partnerjem,
delovnim ljudem in
občanom ob
prazniku republike
— 29. novembru!

Obrtno
združenje
občine
Velenje

Titovo Velenje
Foitova 2
telefon
063/856-503

Gradbeno industrijsko podjetje

VEGRAD

Titovo Velenje

Delavci gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Titovo Velenje na gradbiščih širom po Jugoslaviji, Zvezni republiki Nemčiji, Demokratični republiki Nemčiji in Iraku, čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom za rojstni dan nove socialistične Jugoslavije — 29. november.

Bürogebaude — Berlin

vekos

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b

TOZD komunalna oskrba
TOZD toplotna oskrba
TOZD stanovanjska oskrba
DSSS

Vsem delovnim ljudem in občanom, posebej pa še našim uporabnikom čestitamo za rojstni dan nove Jugoslavije — 29. november!

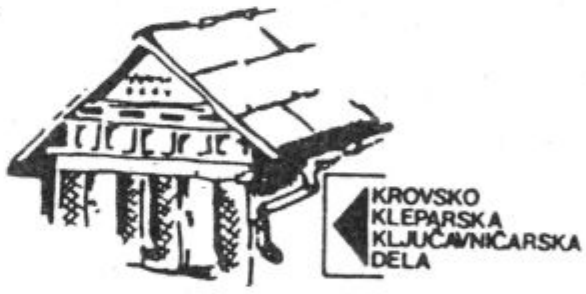

Sever Franc

Stari trg 27
63320 Titovo Velenje
Tel.: (063) 856-301, 853-251

Vsem delovnim ljudem in občanom želiva prijetno praznovanje 29. novembra — dneva republike!

Štangler Anton

Stari trg 27
63320 Titovo Velenje
Tel.: (063) 856-301, 853-251

PETROL **PETROL** **PETROL**

DO TRGOVINA LJUBLJANA
TOE Celje
Trnovlje 215

Čestita vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje ob 29. novembru — dnevu republike.

zavarovalna skupnost triglav
OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. –

Ulica XIV. divizije 4,
63000 Celje

Čestita vsem svojim zavarovancem in delovnim ljudem občine Velenje ob dnevu republike — 29. novembru!

LESJAK AVGUST

Vsem delovnim ljudem, občanom in poslovnim partnerjem iskreno čestitamo ob 29. novembru — dnevu republike!

Izdelovanje predmetov iz plastičnih mas, umetnih smol in cinkanje. Cesta talcev 15, 63320 Titovo Velenje, telefon 063/856-914

nama

Vsem našim obiskovalcem želimo prijetno praznovanje 29. novembra — dneva republike.

Še naprej se priporočamo za obisk v naši blagovnici!

Pirečnik Rozika
Tovarniška pot 2 b, Šoštanj

IZDELOVANJE DROBNIH PREDMETOV IZ LESA

Sporoča cenjenim kupcem, da je prodajalna Cokla na Koroški 2 odprta tudi pozimi, vsak dan od 16. do 18. ure. Za novoletno obdarovanje lahko izberete tudi drobna darila.

Ob 29. novembru — dnevu republike iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje!

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za dan republike — 29. november!

VLADIMIR KOTNIK
EXPRES KEMIČNO ČIŠČENJE TEKSTILA IN USNJENIH IZDELKOV

NO-DIP-SYSTEM DONNI

63320 Titovo Velenje
ulica talcev 21
063-856-916

CEHNER EDI
Prešernova 7
63320 Titovo Velenje
Tel.: 856-742

Izdelava zaves in avtoprevlek

Za 29. november — dan republike iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom.

MIZARSTVO MEH
63320 Titovo Velenje
Cesta talcev 8
tel.: 063/856-772

Ob prazniku republike — 29. novembru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje in vas vabimo, da nas obiščete!

JOŽE MEH
AVTO SERVIS 63320 Titovo Velenje

V·A·G

Koroška 7 a
tel.: 063/856-824

Audi

čestita vsem strankam, občanom in delovnim ljudem občine Velenje ob dnevu republike — 29. novembru!

Čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom ob dnevu republike — 29. novembru!

PeKo
TOVARNA OBUTVE TRŽIČ

PRODAJALNA OBUTVE v Titovem Velenju na Šaleški 19

Zahvaljujemo se vsem strankam za zaupanje in se priporočamo za nakup.

Vsem bralcem želimo prijetno praznovanje

GRADIS

TOZD
GRADBENA ENOTA CELJE, n. sol. o.

63001 CELJE, Ulica XIV. divizije 10
TEL. H. C. 26-634
TELEX 33626 GRACEL

Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitamo ob dnevu republike — 29. novembru!

Moto: rok in kakovost

Gradbeno industrijskega podjetja Gradis gotovo ni treba posebej predstavljati. Njegovo ime ni cenjeno na področju gradbeništva le doma, ampak tudi v tujini.

Osnovna dejavnost okrog 7000 članskega kolektiva, ki ima sedež v Ljubljani, je gradnja industrijskih objektov, stanovanjskih in poslovnih zgradb. Gradisov tozd Nizke gradnje v Mariboru pa skorajda v tem trenutku nima konkurenta pri izgradnji premostitvenih objektov kot so mostovi, viadukti in podobno.

Največ zaposlenih združuje dela in naloge v gradbenih enotah po celi Sloveniji, v dveh enotah kovinske dejavnosti, projektivnih birojih v Ljubljani in Mariboru ter lesarskem v Škofji Loki. Takšna organiziranost namreč omogoča pokrivanje potreb po gradbeni dejavnosti od Raven na Koroškem, Maribora, Ljubljane, Kopra, do Ptuja in seveda Celja. Prav slednja, s približno 600 zaposlenimi, je prisotna tudi na področju gradbene dejavnosti v naši občini.

Več kot štiri desetletja se je Gradis dokazoval pri izgradnji najrazličnejših objektov doma in po svetu in se tudi dokazal s kakovostno opravljenim delom. Med večje njegove dosežke gotovo sodijo energetski objekti v Sloveniji. Trenutno pa vlagajo vse napore pri izgradnji hidroelektrarne Vrhovo. V svetu pa so se jim na široko odprla vrata na Bližnjem vzhodu, v Kuvajtu, da ne omenjamo posebej tradicionalnega trga v Vzhodni Nemčiji, kjer ima Gradis ustanovljeno posebno enoto. V okviru te prevzema delo za nemškega partnerja.

Ob naštevanju opravljenega dela nikakor ne moremo mimo objektov, ki jih je ta gradbena delovna organizacija zgradila na področju naše občine: separacija Rudnika lignita Velenje, še prej izgradnja blokov šoštanjske termoelektrarne, trenutno pa delavci Gradisove gradbene enote Celje gradijo stanovanjski objekt BI, in podružnično osnovno šolo v Škalah. Pred nedavnim pa so končali dela pri nadgradnji Gorenja Servis v Titovem Velenju.

Leto se počasi izteka in za smelo pot v prihodnost so potrebni smeli načrti. V Gradisu jih imajo, čeprav pravijo, da je o planih v gradbeništvu težko govoriti. Takole poudarjajo: »Mi nismo tisti, ki bi lahko krojili trg, ki bi lahko proizvajali neke izdelke in jih poskušali plasirati na trg. Sicer pa na področju gradbeništva trg že vseskozi »deluje«. Vse objekte, ki smo jih zgradili in ki jih gradimo, smo dobili na licitaciji, kjer je konkurenca velika in tudi neizprosna.« Če bo gospodarstvo resnično krenilo po poti tržnega razvoja, se gradbenikom obetajo nekoliko boljši časi. K takšnemu razmišljanju pa jih spodbujajo tudi Gradisovi večji investitorji, vsak s svojo vizijo razvoja. To pa so Rudnik lignita Velenje, Pivovarna Laško, Železarna Štore, Aero Celje, Etol Celje, Slovin, Cinkarna.

Večjih naložb v gradbeništvu se zaposleni v Gradisu tudi v prihodnjem letu ne nadejajo. Plani samoupravnih stanovanjskih skupnosti celjske regije so se zmanjšali, vse bolj pa prihaja v ospredje tudi gradnja na ključ. Zato je usmeritev v prevzem manjših del več kot nujna.

Žal, pa se je treba tudi pri teh delih organizirati tako, da bodo stroški izgradnje čim manjši, delo pa kakovostno opravljeno. Sicer pa je moto zaposlenih v gradbeno industrijskem podjetju Gradis vedno bilo in bo: rok in kakovost!

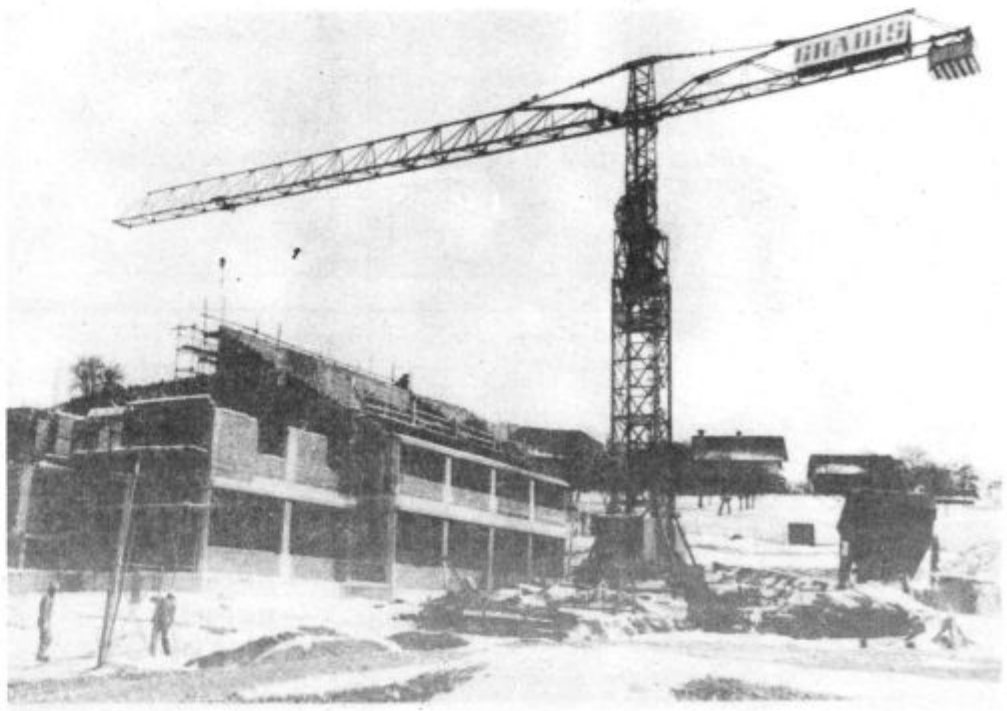

Potrudili se bomo, da bodo tudi naše poslovne enote pripomogle k čim lepšemu praznovanju dneva republike

ČESTITAMO

Maloprodaja
Veleprodaja
Koplas
Kmetijstvo
Vino
DSSS

era

Farmin Inženiring

čestita
vsem delovnim ljudem in občanom
ob 29. novembru — Dnevu republike.

---

izobraževalna organizacija za izobraževanje odraslih
delavska univerza velenje p. o

Pridružujemo se čestitkam delovnim ljudem in občanom ob prazniku republike — 29. novembru!

---

ljubljanska banka
Temeljna banka Velenje

ALI JE DANES SMISELNO VZETI POSOJILO?

So stvari, ki jih danes lahko rešimo le s posojilom.

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje vam nudi vrsto različnih posojil za različne namene:

— posojila za gradnjo, nakup in adaptacijo hiše ali stanovanja
— posojila za razvoj drobnega gospodarstva
— posojila za pospeševanje pridelave hrane

Namenska posojila:

— *za plačilo zdravstvenih storitev*
— *za nakup rabljenega avtomobila*
— *za plačilo telefonskega priključka*
— *za nakup računalnika . . .*
— *potrošniška posojila*

Podrobnejše informacije dobite v vseh naših enotah.

S posojili Ljubljanske banke za različne namene in dejavnosti boste uspešno uresničili svoje načrte.

DELOVNIM LJUDEM, VARČEVALCEM IN POSLOVNIM SODELAVCEM ČESTITAMO ZA 29. NOVEMBER — PRAZNIK REPUBLIKE

Kamnoseštvo

Podpečan

Šalek 20

Titovo Velenje
Tel.: 857-558

Sprejemamo naročila za izdelavo nagrobnih spomenikov in žar iz raznih materialov. Obnavljamo tudi stare spomenike.

Ob 29. novembru — dnevu republike čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom!

Frizerski salon
NATAŠA
Šalek 84, Titovo Velenje
Tel.: 857-763

Čestita vsem delovnim ljudem in občanom ob dnevu republike — 29. novembru

Naročite se lahko po telefonu ali osebno in poskrbeli bomo za lepo pričesko.

DELOVNA ORGANIZACIJA P. O.
MERX RTC GOLTE
63330 MOZIRJE, Žekovec

Vsem delovnim ljudem in občanom, posebej pa še našim obiskovalcem iskreno čestitamo ob dnevu republike — 29. novembru!

Priporočamo se za obisk!

Erih Tamše

URARSTVO

Kidričeva 7, Titovo Velenje
Tel.: 856-952

Priporočamo, da nas obiščete v prenovljenem lokalu, kjer vas bomo prijazno sprejeli.

Ob prazniku republike — 29. novembru iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom!

---

mladinska knjiga n. sol. o.
tozd knjigarne in papirnice ljubljana

—knjigarna
—papirnica
—galerija
—biro oprema
Titovo Velenje

Za 29. november — dan republike iskreno čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje

NAGRADNA KRIŽANKA

1. nagrada v znesku 30.000 din
2. nagrada v znesku 25.000 din
3. nagrada v znesku 20.000 din
4. nagrada v znesku 15.000 din
5. nagrada v znesku 10.000 din

Rešitve pošljite do ponedeljka, 5. decembra 1988, na Uredništvo Našega časa, Foitova 10, 63320 Titovo Velenje, z oznako **Nagradna križanka!**

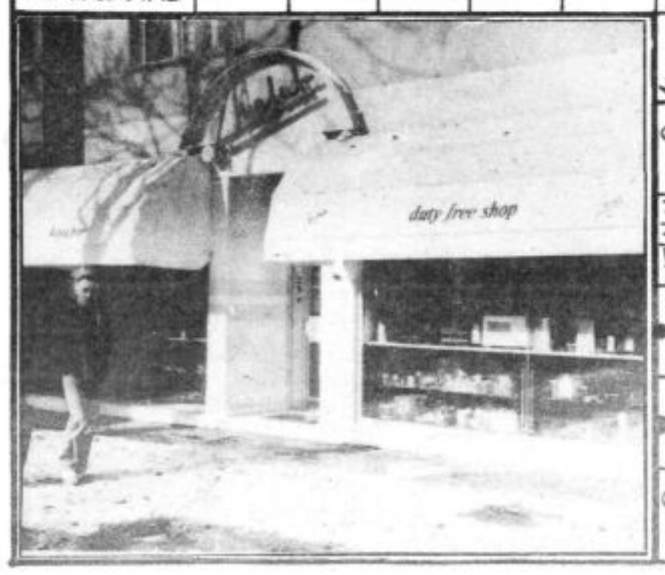

NAŠ ČAS
LETOVIŠČE PRI KOPRU
GL. MESTO ZAH. AVSTRALIJE
ARHITEKT MIHEVC
PRIPADNICA ROMANOV
IGOR TORKAR
AZIJSKA VISOKA PLANOTA
LETOVIŠČE PRI OPATIJI
MANJŠE NASELJE
TEK ZBUJAJOČA PIJAČA
GRM S OPTOVI, KI SE RAZPOČNEJO OB DOTIKU
ZELO TRDA KOVINA (CN)
MOŠKI PEV. GLAS
SOKRATOVA ŽENA
ANDREJ TOMIN
IZDELOVALEC VRVI
SKAND. MOŠ. IME
ELEKTRON. ELEMENT
MESTO V SLAVONIJI, OB DONAVI
STEBER KOT SPOMENIK
IVAN GROHAR
PREVARANT
ŽAREČE TELESNOVI
MODEREN PLES
URESNIČITEV
LIGO BETTI
ERBIJ
REKA V ZRN. LEVI PRITOK RENA
AVTOR KRIŽANKE R. NOČ
STRAST, POŽELENJE
ARGON
OKRAJŠAVA ZA „TOVARIŠ"
OTOK V ALEUTIH
ZNAKAŽENO BITJE, SPAČEK
RUSKO ŽEN. IME
ZENICA
DRSNIK
MEDNAR. KLIC NA POMOČ
REKA V SLAVONIJI
VELSKUPINA VIRUSOV
POVRTNINA
NEDRA
ODLIČNO RUDNIN. GNOJILO
ZALETAVOST, NEPREMIŠLJENOST
ALIDA VALLI
TELEMETER
VRV
IME VEČ. BOLGAR. KRALJEV
VRSTA METULJA
JOŽE TIRAN
TOPOVSKI IZSTRELEK
BREDA KOVIČ
KORDS. PRITRDILNICA
PODNEBJE
ŠAHISTKA MARIČEVA
SMUČIŠČE NA POHORJU
RADE KONČAR
ANTON LCVIRK
HE NA KOLPI
VLADIMIR GORTAN
LJUBLJ. MOŠ. IME
ROPARSKI DELFIN
ČOKAT AFRIŠKI KUŠČAR
KRAJ PR. TRŽIČU
IGRALKA IRELAND
HUMORIST GASPERIČ
TROJANSKI JUNAK
GRŠKI BOG VOJNE
NAJVEČJA CELINA
NADAV, AŽIO
SADNO PECIVO
SEV. AMER. MEDVED
NAMIGOVANJE
TEKOČINA ZA NARKOZO
DRJAŠKA ŠKOLJKA
JEZERO V ŽRELU UGASLEGA VULKANA
ZVEZA
ODMEV NA KLIC
GREGORC JANKO
VIKTOR EMIN
RIM. VOJSKOVODJA
GORA V ŠVICI
NASTAJANJE IONOV
„BAJKE IN POVESTI O GORJANCIH"
MORSKA OBALA S HOTELI
JEZERO V SZ
ŠVED. IME ZA TURKU
MONDENO BELGIJ. ZDRAVILIŠČE
EDVARD KOCBEK
NORV. KNJIŽNI JEZIK
ITALIJ. VELETOK
IGRALKA MIRANDA
JED IZ LIGNJEV
OGRODJE IZ TRAMOV
ZAGREB. SPIKER MLAKAR
PESNIK (MART)
LITIJ
LOČITEV V STRANKI ZARADI NEENOTN.
NAŠ ČAS
ŠPANSKI SLIKAR (JUSEPE DE)
NEKD. MEH. LJUDSTVO Z VISOKO KULTURO
ITALIJ. NOVINARKA FALLACI
STATVE
HIŠNI BOG V STAREM RIMU, ZAŠČITNIK DRUŽIN IN POLJ
VLADARJEVO BIVALIŠČE
KROGLA IZ SNEGA
ČASTITLJIVI STAREC
TROJA
AZIJSKO GORSKO PLEME
VOKALNI ORGAN
KLISTIR
RIMSKA 2
KURIR
VPREŽNE ŽIVALI
NASILNA KRAJA
VENO TAUFER
ST. POVRŠ. MERA
KONICA
SARAJEV. PISEC (MUSA ĆAZIM)
POLITIČNO ZATOČIŠČE
NEZGODA
TANČICA
JUGOSL. ROKOMETAŠ (MOMIR)
ŽEN. IME
SODIŠČE V STARIH ATENAH
SOD. ŠVIC. SLIKAR IN GRAFIK (HANS)
KRAJ PRI PORTOROŽU
UTOP. KOMUN. ZEMLJA
JAVOR (LATIN.)
SRB. IGRALKA (NEDA)
UDOMAČENA VRSTA JUŽNOAMERIŠKE LAME
POKOJNIK
ZNAMKA TUJIH RAČUNALNIKOV
KRAJ PRI BREŽICAH
NAŠ ČAS
SKUPINA
NESTROKOVNJAK
ČEŠKI AVTOMOBIL
PRIPADNIK TATAROV
DRŽAVA NA BLIŽ. VZHODU
JAP. LUKA NA O. HONŠU
NEZNANA OSEBA, INOZEMEC
GORJANC TONE
INDUSTR. MESTO V BELGIJI
SKUPINA PTIC V LETU
SRBOHRV. IN NAŠA ČRKA
SATIRIK BUCHWALD
IZRASTEK NA GLAVI
ZORANA ZEMLJA
IGRALKA DEREK
ORIENT. ŽGANJE
KAREL MAKUC
SOVJET. ŠAHIST
ŠPAN. SPOLNIK IT. NAFTNI KONCERN
TUPOLJEV
NORDIJ. BOGINJA MORJA
POTOVALNI NAČRT
LINO VENTURA
GERMAN. OREL
BIV. TRENER KOŠARKARJEV BOSNE
ZNAMKA JAP. AKUST. APARATOV

KINO

REDNI KINO

Četrtek in petek, 24. in 25. 11. ob 17. uri ČAROVNICE — ameriški, znanstvenofantastični. Vloga: Leigh in Lynette Harris

Četrtek in petek, 24. in 25. 11, ob 19. uri PETEK 13. VI. DEL — ameriški, grozljivka. Vloga: Thom Mathews (CIKLUS)

Petek, 25. 11. ob 10. uri ter sobota in nedelja, 26. in 27. 11. ob 17. in 19. uri POLICAJ IZ BEVERLY HILLSA II — ameriški, komedija. Vloga: Eddie Murphy

Ponedeljek, 28. 11. ob 10., 17. in 19. uri ter torek, 29. 11. ob 17. in 19. uri VRAG V TELESU — italijanski, erotski. Vloga: Marushka Detmers

Sreda, 30. 11. ob 10., 17. in 19. uri BREZ MILOSTI — ameriški, grozljivka. Vloga: Richard Gere

NOČNI KINO v tem tednu:

IZJEMNA ŽENSKA — francoski, erotski. Vloga: Karin Schubert. Predstave bodo:

— četrtek, 24. 11. ob 21.30 v REDNEM KINU

— sobota, 26. 11. ob 20. uri v ŠOŠTANJU

— nedelja, 27. 11. ob 20. uri v ŠMARTNEM OB PAKI

VIDEO KINO v REDNEM KINU

Petek, sobota in nedelja, 25., 26. in 27. 11. ob 21.30 uri SEKS POD ŽAROMETOM — ameriški, trda erotika

MLADINI DO 18. LETA STAROSTI NE DOVOLIMO OGLEDA FILMA!

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 24. 11. ob 19. uri VRAG V TELESU — ITALIJANSKI, EROTSKI.

MLADINI DO 16. LETA STAROSTI NE PRIPOROČAMO OGLEDA!

Nedelja, 27. 11. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA: HEIDI — ameriška risanka

FILMSKO GLEDALIŠČE v Domu kulture

Ponedeljek, 28. 11. ob 19. uri ČAO, MALI — francoski, drama. Režija: Claude Berri. Igrajo: Coluche, Richard Anconina, Agnes Soral

Odlično režiran film o treh ljudeh, ki so si daleč vsaksebi, a jih čudno naključje poveže v prijateljske odnose in požene v smrt.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 11. **ob 16. in 18. uri** NI FILMSKE PREDSTAVE!

Nedelja, 27. 11. ob 18. uri BREZ MILOSTI — AMERIŠKI, GROZLJIVKA

Ponedeljek, 28. 11. ob 19.30 uri POLICAJ IZ BEVERLY HILLSA II — ameriški, komedija.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 11. ob 19. uri BREZ MILOSTI — ameriški, grozljivka

Nedelja, 27. 11. ob 13.30 uri OTROŠKA MATINEJA: HEIDI — ameriška risanka

Torek, 29. 11. ob 19. uri POLICAJ IZ BEVERLY HILLSA II — ameriški, komedija

KINO ŠKALE

Nedelja, 27. 11. ob 16. uri BREZ MILOSTI — ameriški, grozljivka

KINO VELENJE SI PRIDRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

Dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI:

Četrtek, 24. novembra — dnevni dežurni dr. Oskar Renko, nočni dežurni dr. Mijin

Petek, 25. novembra — dnevni dežurni dr. Silvana Popov, nočni dežurni dr. Kikec

Soboto, 26. novembra in nedeljo, 27. novembra — glavni dežurni dr. Draško Vrabič, notranji dežurni dr. Sonja Levak

Ponedeljek, 28. novembra — dnevni dežurni dr. Mijin, nočni dežurni dr. Oskar Renko

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:

26. 11. in 27. 11. je dežurni zobozdravnik dr. Petek Zvonka, 28., 29. in 30. 11. je dežurni zobozdravnik dr. Pavlovič Miroslav, od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje.

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU

Od 25. novembra do 2. decembra je dežurni dipl. veterinar Knez Sonja, veterinarska postaja Šoštanj, telefon: 881-322.

Od 2. decembra do 9. decembra je dežurni dipl. veterinar Zagožen Ivo, Jerihova 38, Titovo Velenje, telefon: 858-704.

MALI OGLASI

AVTO P-126, registriran do novembra 1988, letnik 1982, prodam. Telefon 882-846.

VEČ 100 KG TEŽKIH PRAŠIČEV prodam. Medved Franc, Ravne 95, Šoštanj.

SKORAJ NOVO ZMRZOVALNO OMARO ugodno prodam. Telefon 857-913.

ŠTEDILNIK, KOMBINIRAN (4 + 2), ugodno prodam. Katarina Kopitar, Čufarjeva 1, Titovo Velenje.

SUMBEAM 1600 GLX, prva registracija 1977, kleparsko obnovljen, prodam za 350 SM. Informacije po telefonu 888-217, zvečer.

OSEBNO VOZILO WARTBURG, nov model, letnik 1986, registriran in garažiran ter dvojno nerjavečih korit prodam. Trnovšek, Vrnjačke Banje 7, ali po telefonu 857-564.

RENAULT-4, letnik 1980, prodam. Telefon 854-562.

GOLF DIZEL PRODAM. Letnik 1984, garažiran, prevoženih 36.000 km. Telefon 857-456.

ATARO HIŠO V DOLIČU PRODAM. V hiši sta elektrika in vodovod. Je v bližini avtobusne postaje. Informacije na Splitski ulici 13, Titovo Velenje.

ZASTAVA 750, letnik 1976, registriran do 26. 10. 1989, prodam po ugodni ceni. Darko Amon, Šercerjeva 10, Titovo Velenje.

DEBELINKO HOBI 83, nadstropni postelji, 80 basno harmoniko MELODIJA in Melodijo CFB prodam, kupim pa mali format harmonike. Telefon 858-884.

NOVO KRZNENO BUNDO, številka 40 (polarna lisica), prodam. Vrnjačke Banje 5, Stanovanje 13.

GLOBOK OTROŠKI VOZIČEK, skoraj nov, ugodno prodam. Klicati po telefonu 063-854-007 ali 855-751.

ZASTAVO 101 GTL, letnik 1987/10, prodam. V račun vzamem starejši avto. Telefon 855-025.

ČE SI POŠTEN, upokojenec, osamljen, oglasi se 64 letni upokojenki s toplim stanovanjem. Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas pod šifro »Spoznajva se«.

126 P PRODAM. Letnik 1984; za 550 SM. Telefon 853-321, interna 653, dopoldne.

BARVNI TV GORENJE, star 3 leta, prodam za 120 starih milijonov. Informacije po telefonu 857-500, popoldan.

MOTORNO ŽAGO ALPINA, V DOBREM STANJU, PRODAM. Telefon 855-437.

ZIMSKE VERIGE številka 7, prodam, ali zamenjam za manjše. Naslov Veljka Vlahoviča 61—24, Gorica.

INŠTRUIRAM ANGLEŠČINO za 1. in 2. letnik srednjih šol. Telefon 854-429.

ROLETE IN ŽALUZIJE za vse vrste oken in vrat, izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 063-24-296.

PREKLICUJEVA VELJAVNOST DEPUTATNIH KART ZA PREMOG, za leto 1988 številki 9530 in 9244, na imeni Anton in Marija Podpečan, Bevče 31, Titovo Velenje.

SEDEŽNO GARNITURO PRODAM. Telefon 854-171.

NA DOM SPREJMEM KAKRŠNO KOLI DELO (knjigovodstvo, strojepisje). Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika pod šifro »HITRA IN ZANESLJIVA«.

ROLETE, ŽALUZIJE, vertikalne, lamelne zavese, izdelujemo, montiramo. Telefon 27-225 ali 27-742 popoldan.

SI ŽELIŠ NEŽNEJŠE, DRUGAČNE LJUBEZNI? Oglasi se mi pod šifro »MEDVE«.

MLADA DRUŽINA nujno išče stanovanje, ali sobo s souporabo sanitarij. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Stiska«.

UVOŽEN LAK ZA PARKET PRODAM. Telefon 857-721.

ČRNOBELI TV GORENJE UGODNO PRODAM. Kličite po telefonu dopoldan do 15. ure 854-421 interna 17.

SPREJMEM DELO NA DOMU, (tehnična risarka). Telefon 854-464.

APS-6, star 1 leto prodam. Alojz Jelenko, Šaleška 18 B Titovo Velenje Terasa.

KRZNENO JAKNO, številka 42 in smučarsko opremo ugodno prodam. Informacije po telefonu 858-922 popoldan.

MLAD PAR potrebuje sobo s kopalnico ali stanovanje. Šifra »Nujno«.

OGLAŠUJTE V NAŠ ČAS

Iz sodnih klopi

Zamikala ga je tuja torbica

Veselice so sicer ustvarjene za veselje, pa vendar se na njih lahko nepazljivim tudi drugače obrne. To je občutila tudi ženska, ki je samo za toliko, da zapleše, pustila za mizo nezavarovano torbico s precej bogato vsebino.

Silvester Kosel (1936), brez stalnega bivališča, je njeno brezskrbnost izkoristil. Okoli 2. ure zjutraj, lanskega 19. julija, je na veseličnem prostoru pred Gasilskim domom v Šoštanju, vzel njeno črno usnjeno torbico, v kateri je bila tudi denarnica s 30 tisočaki, osebna izkaznica, čekovna knjižica, ključi od avtomobila, nekaj kozmetike, skupaj pa je lastnico torbice oškodoval za okoli 80 tisočakov.

Storilec kaznivega dejanja je specialni povratnik, ki je tatvino ›opravil‹ med prestajanjem zaporne kazni, kar je pri odmeri nove kazni upošteval tudi senat enote celjskega sodišča v Titovem Velenju. To mu je za tatvino izreklo kazen treh mesecev zapora; že zaradi prejšnje obsodbe na slovenjegraškem sodišču, pa bo moral obsedeti celo leto. Seveda pa mora oškodovanki tudi povrniti nastalo škodo.

Nasilniško obnašanje

Česa vse se ne lotijo nekateri! Vrat, recimo. Alojzij Ezgeta (1959) iz Kersnikove 15 v Titovem Velenju se jih je na enem od stanovanj v tej stavbi lotil kar dvakrat. Obakrat lanskega avgusta. Prvič s kladivom in izvijačem, potem pa še enkrat, ko so bile te že popravljene.

Naslednji mesec, 1. septembra, pa se je namesto vrat lotil svoje bivše žene. Ker ga ta ni hotela pooblastiti na svojo devizno knjižico jo je udaril, davil in ji grozil, da jo bo ubil. Ob tem pa še razbijal po stanovanju. Dan po tem dogodku pa se je lotil znanca, ga zmerjal in mu prav tako grozil, kako da ga bo ubil. In to zato, ker mu ta ni hotel posoditi denarja.

Tako je storil dvoje kaznivih dejanj — poškodovanje tuje stvari in kaznivo dejanje nasilniškega obnašanja, kar ga je privedlo pred sodnike. Senat Temeljnega sodišča Celje, enote Titovo Velenje, mu je prisodilo kazen 1 leto zapora, pogojno na 4 leta.

Detomor

Senat Temeljnega sodišča Celje, enote v Titovem Velenju je Slavici Šket (1949) iz Šmartnega ob Paki za kaznivo dejanje detomora izreklo kazen devetih mesecev zapora, pogojno na eno leto.

Slavica Šket, sicer razvezana, vendar pa živi z bivšim možem v izvenzakonski skupnosti in mati dveh že preskrbljenih otrok, je 4. januarja lani rodila v straniščno školjko. To je storila z namenom, da vzame življenje rojenemu otroku, kar ji je tudi uspelo, saj se je dete utopilo. Tako je ugotovilo sodišče. Slavica je to dejanje na glavni obravnavi delno tudi priznala, v vseh poprejšnjih postopkih pred sodiščem, pa se je zagovarjala, da za nosečnost ni vedela. Tega, da je noseča ni zaupala nikomur, niti svojemu razvezanemu možu ne.

Sodišče je ugotovilo, da je Slavica Šket detomor storila v stiski, zaradi neurejenih družinskih razmer, v stanju zmanjšane prištevnosti, kar ji je štelo tudi kot olajševalno okoliščino. Vendar pa z direktnim naklepom, saj se je na dejanje pripravljala.

Kot že rečeno, so ji za detomor na enoti v Titovem Velenju prisodili pogojno kazen devetih mesecev zapora, s preizkusno dobo enega leta.

MILIČNIKI SO ZAPISALI

IZGINIL KASETOFON

V času od petka do ponedeljka (od 11. do 14. novembra)je doslej še neznani storilec vlomil v osnovno šolo Gustava Šiliha v Titovem Velenju od koder je odnesel kasetofon in mikrofon. Kasetofon pa je v ponedeljek izginil tudi iz odklenjenega stanovanja Vinka P. iz Šoštanja.

NAPADLA STA GA IN GA OROPALA

Nič hudega sluteč je šel Jože S. 15. novembra po pešpoti z Gorice proti bazenu. Ustavila sta ga dva neznanca, ga zbila na tla in ga obrcala, tako da sta mu prizadejala lažje telesne poškodbe. Vzela sta mu tudi denarnico, v kateri je imel 40 tisočakov.

VLOMIL V ZABOJNIK

Doslej še neznani storilec je vlomil v noči na 16. november v zabojnik na gradbišču pri sedmi osnovni šoli v Šaleku. Odnesel je telefon in električni računalnik.

ODNESEL AKUMULATOR IN REZERVNO KOLO

Iz avtomobila Dušana S. je v noči na 16. novembber nekdo ukradel akumulator in rezervno kolo.

ZBIL KOLESARJA Z MOTORJEM

Na Šaleški cesti v Titovem Velenju, v bližini bencinske črpalke, se je pripetila 17. novembra lažja prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila Ramiz Kasuporič, je zbil voznika kolesa z motorjem Jožefa Vidica in ga lažje telesno poškodoval.

RADIO VELENJE ● RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (pretvornik Plešivec)

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, reklame, obvestila, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo na Foitovi 10 v Titovem Velenju, vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure.

PETEK, 25. NOVEMBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.05 **Ekologi imajo besedo;** 16.20 Za konec tedna; 16.30 Iz delegatskih klopi; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 **V imenu Sove** (oddaja, ki jo pripravlja Šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 27. NOVEMBRA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 **Od vrat do vrat** (v oddaji bomo odgovorili na vaša vprašanja, zastavljena pred 14. dnevi, sprejeli pa bomo tudi tista vaša vprašanja, na katera jih sami niste uspeli dobiti — naš telefon 855-963.) 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 28. NOVEMBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.05 Minute z... 16.20 Kdaj, kje, kam; 16.30 Pionirski zdravo; 17.00 **Ponedeljkov šport na Radiu Velenje**; 17.30 **Mladi mladim;** 18.00 Lestvica diskoteke Super Li in Radia Velenje.

PETEK, 2. DECEMBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.05 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 16.30 Iz delegatskih klopi; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 **V imenu Sove**; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 4. DECEMBRA: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 **Beseda potrošnika; 12.30** Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 5. DECEMBRA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.05 Minute z...; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Mladi mladim; 18.00 Lestvica Diskoteke Super Li in Radia Velenje.

Radio Velenje — super Li

Lestvica

Ponedeljek, 28. novembra

1. Domino Dancing/Pet shop boys
2. Aworld without you/Bad boys blue
3. The only way is up/Jazz
4. Fools cry/Fancy
5. She want's to dance with me/Rick Astley
6. I quit/Bros
7. Je ne sais pas pourquoi/K. Minogue
8. Girl you know it's true/Milli Vanilli
9. Perfect/Fairground attraction
10. Back seat of your cadilla/C. C. Catch.

Moj predlog — _____

Moj naslov _____

Ljubitelji video filmov, pozor!

Z današnjim dnem pričenjamo v našem tedniku objavljati lestvico najbolj gledanih video filmov katero nam posreduje Video klub »M4« iz Titovega Velenja. Poleg lestvice bomo vsak teden objavili tudi nagradno vprašanje katerega odgovor boste pisno oddali ali poslali na naslov: Video klub »M4«, Žarova 14, 63320 Titovo Velenje. Z odgovori lahko sodelujete vsi, tudi tisti, ki sicer niste člani Video kluba »M4«. Vsak teden bo izžreban tudi eden od reševalcev, kateri bo prejel tudi lepo nagrado.

VIDEO KLUB »M4«

Titovo Velenje

Lestvica najbolj gledanih filmov

1. Red Heat,
2. The Born of Identity,
3. Catsquad,
4. Rambo III,
5. Dirty Dancing,
6. Quiet Quol,
7. Bat 21

Nagradno vprašanje:

Kdo je glavni igralec v filmu Dirty Dancing in iz katerega filma oz. TV nadaljevanke nam je poznan?

Odgovore pošljite najkasneje do ponedeljka, 21. 11. 88 na naslov Videoteka »M4« Žarova 14, 63320 Titovo Velenje. Čaka vas lepa nagrada iz naše izbire video filmov, katerih je več kot 450.

Želim biti s tistimi,
ki ne kruha, ne hiše nimajo,
s tistimi,
ki ne ljubiti, ne moliti ne znajo,
s tistimi,
ki še solza ne premorejo,
da bi izjokali svoje bole.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, brata in dedija

Franca Kamenika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala pevcem, godbenikom govornikom za poslovilne besede, župniku za opravljen obred ter vsem, ki ste darovali cvetje, vence in izrekli sožalja.

VSI NJEGOVI

Koledar

ČETRTEK, 24. novembra — FLORA
PETEK, 25. novembra — KATARINA
SOBOTA, 26. novembra — KONRAD
NEDELJA, 27. novembra — VIRGIL
PONEDELJEK, 28. novembra — JAKOB
TOREK, 29. novembra — DAN REPUBLIKE
SREDA, 30. novembra — ANDREJ
ČETRTEK, 1. decembra — NATALIJA
PETEK, 2. decembra — BLANKA
SOBOTA, 3. decembra — FRANC
NEDELJA, 4. decembra — BARBARA
PONEDELJEK, 5. decembra — STOJAN
TOREK, 6. decembra — MIKLAVŽ
SREDA, 7. decembra — AMBROŽ

Umrla je naša

Zinka Plot

Upokojenka kolektiva LJUBLJANSKE BANKE, TEMELJNE BANKE VELENJE.

Sodelavci jo bomo ohranili v trajnem spominu.

Delovni kolektiv, delovne skupnosti LJUBLJANSKE BANKE, TEMELJNE BANKE VELENJE

GIBANJE PREBIVALSTVA

POROKA:
Vlado Stropnik, roj. 1958, kmetovalec iz Florjana in Ana Klančnik, roj. 1967, kmet. tehnik iz Rečice ob Paki

SMRTI:
Marija Kuzman, upokojenka iz Vin št. 9, roj. 1925, Rozalija Bezovnak, upokojenka iz Malega vrha 6, roj. 1903, Leopold Borovnik, upokojenec iz Paškega Kozjaka 47, roj. 1912, Anton Lampret, upokojenec iz Vitanja 69, roj. 1923, Pavlina Cevzar, upokojenka iz Šembrica 28, roj. 1905, Terezija Starič, upokojenka iz Topolšice 119, roj. 1922, Alojzij Rožman, upokojenec iz Celja, Dečkova 56, roj. 1909, Marija Ažman, upokojenka iz Letuša 53, roj. 1909, Silvester Stane, upokojenec iz Mežice, Trg 7, roj. 1914, Pavla Sevnik, upokojenka iz Titovega Velenja, Ul. b. Mravljakov 1, roj. 1917, Kristina Kvas, upokojenka iz Slov. Konjic, Škalske 4, roj. 1929, Ivanka Verdev, upokojenka iz Titovega Velenja, Uriskova 9, roj. 1918.

Daleč so poti,
a tako daleč nobene ni,
da ne bi nate mislili.

ZAHVALA

dne 16. novembra je umrla draga mama

Neža Brezovnik

Zahvaljujemo se vsem, ki ste darovali cvetje, zvezi borcev, pevcem in govorniku in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

OTROCI Z DRUŽINAMI

Daleč so poti,
a tako daleč nobene ni,
da nebi nate mislili.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in boleči izgubi predragega moža, očeta ter dedija

Matija Vtiča

rojenega 12. 2. 1912

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.
Posebej se zahvaljujemo dr. Žuberjevi, zdravstvenemu osebju bolnice Slovenj Gradec, govorniku Ivu Gorograncu za poslovilni govor, pevcem, rudarski godbi, upokojencem, častni straži ter duhovniku za opravljen obred, sodelavcem TOZD TGO Plastika TOZD DSSS, TOZD PTT GE, Gorenje Servis, sodelavcem zasebnega obrtnika ROTEJ-FÜRŠT in šoli TOZD MPT.

Žalujoči: žena Cecilija, sinova Stane in Gusti z družino, hčerke Ivica, Gelca, Jožica, Zofka z družinami, vnuki in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega ljubega

Marjana Vrčkovnika

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v najtežjih trenutkih z nami, vsem, ki ste darovali cvetje in ga v tako velikem številu pospremili k njegovemu preranemu grobu.

Hvala govornikom, duhovniku in pevcem za poslovilne besede in lep obred.

VSI NJEGOVI

Tako tiha in mirna je bila med nami,
tako tiha in iznenada nas je zapustila.
Ne jočite ob njenem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se,
kako notranjost njena je trpela
in večni mir ji zaželite.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in boleči izgubi ljube žene, mamice, sestre in stare mame

Terezije Plot

rojene RESNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje in vence, nam pa izrazili sožalje.
Posebej se zahvaljujemo dežurnemu zdravniku dr. Smonkarju za hitro intervencijsko pomoč, častitemu gospodu duhovniku za opravljen poslovilni obred.
Iskrena hvala DO RLV TOZD Priprave, LB Temeljni banki Velenje, delovnemu kolektivu Jugoslovanskih železnic, TOZD za vleko vlakov, govorniku za poslovilne besede ter pevcem za odpete žalostinke.

VSEM ŠE ENKRAT HVALA!

Žalujoči: mož Ciril, sinova Vlado in Bojan z družino, vnuka Boštjan in Matjaž, brata Stane in Jože, sestri Verica in Zofka z družinami ter ostalo sorodstvo.

Blagor mu, ki se spočijE
v črni zemlji mirno spI
lepše sonce njemu sijE
lepša zarja rumenI.
Duša je iz ječe vstalA
vzpela se nad zvezdni sveT
kar je črna zemlja dalA
vzame črna zemlja speT.

ZAHVALA

Tiho in mnogo, mnogo prezgodaj nas je zapustil naš oče in dedi

Jože Herlah

rudarski upokojenec iz Vinske gore

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga tako številno pospremili k zadnjemu počitku, nam darovali cvetje in nam izrazili sožalje, se iskreno zahvaljujemo.
Lepa hvala članom GD Vinska Gora, rudarski godbi, pevcem, govornikom in duhovniku za spremstvo, lepe poslovilne besede in pesmi.
Za darovane vence in izraze sočutja iskrena hvala vsem sodelavcem in OOZS iz naših delovnih organizacij.

8. decembra bo minilo 4 leta, odkar je prenehalo biti plemenito srce naše drage mame in babice

Marije Herlah

Vsem, ki ustavite korak ob grobu naših dragih staršev in počastite njih spomin iskrena hvala.
Živeti pomeni nekaj več kot to, kar vidimo z očesom.

Žalujoči: hčerka Cvetka, sinova Jože in Milan z družino

V SPOMIN

Danes mineva leto, od kar smo se poslovili od drage mame in stare mame

Rozalije Turk

18. 9. 1988 pa sta minili dve leti, ko te nam je vzela cesta ljubi mož, ati in brat

Janko Turk

1. 11. 1988 je minilo 15 let, ko je pod kolesi vlaka ugasnilo življenje dragega očeta in starega očeta

Franca Turka

Leta minevajo, nam pa ostaja praznina in spomini na skupne srečne dni

Lojzka, Milica, Darja, Petra, Maks, Dušan

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najine ljube hčerke in sestrice

Maje Ribizel

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem, znancem, učencem ter delavcem Osnovne šole Anton Aškerc, ki so nam v teh hudih trenutkih pomagali, darovali vence in cvetje in jo pospremili do njenega mnogo, mnogo prerano izkopanega groba.

Žalujoči: mamica, ati, sestrica Nataša ter drugo sorodstvo.

Velenje:Kranj 24:23

Kar 15 zadetkov Karičeve

Kaj bi bilo, če se velenjske rokometašice v tej sezoni ne bi bile okrepile z odlično Karičevo. Gotovo bi bile še slabše uvrščene kot so sedaj.

Ta igralka je v tem prvenstvu daleč najučinkovitejša strelka v ekipi. V soboto v slovenskem derbiju proti Kranjčankam pred približno 300 gledalci v Rdeči dvorani je kar 15-krat poslala žogo na pravo mesto. Velenjčanke so srečanje dobile s 24:23. Toda zmage si niso priigrale tako težko kot kaže rezultat. Vse do slabih 10 minut pred koncem tekme so držale vse niti igre v svojih rokah. Zelo dobro so igrale v obrambi, pametno v napadu, Karičeva je bila nadvse razpoložena in v prvem delu igre dosegla dve tretjini (10) svojih zadetkov.

V polčasu so rokometašice Velenja imele prednost petih zadetkov (16:11). Toda v drugem polčasu niso bile več tako sveže, kar je tudi razumljivo, saj trener Miro Požun nima pravih zamenjav za prvo šesterico. Tako je bilo samo vprašanje ali bo razlika iz prvega dela zadostna za končno zmago ali ne. Slabih 10 minut pred koncem so Velenjčanke še vedno imele enako prednosti kot po prvih 30 minutah (23:18). Tedaj pa so začele popuščati v zbranosti, po nepotrebnem izgubljati žogo, se prehitro odločati za strele, kar velja tudi za Karičevo in slabe 4 minute pred koncem so se jim gostje približale na zadetek (23:22) in začeli so se nadvse razburljivi trenutki derbija, v katerih pa so domače igralke zaradi brzopletosti (na srečo) gostij in dobrih obramb Petkove le očuvale vodstvo.

Velenje: Petek, Karič 15, Golič 1, Topič 1, Zidar 4, Oder, Hudej, Vičar 3, Delič, Lakič, Ikič, Kmetič.

V naslednjem kolu bodo igralke Velenja gostovale pri ekipi Zameta.

NK Rudar — samo peti

Z nedeljskimi tekmami so v slovenski nogometni ligi sklenili jesenski del prvenstva. Nogometaši velenjskega Rudarja so se še dve koli pred koncem spogledovali s prvim mestom, toda v predzadnjem in zadnjem kolu so izgubili le točko. Proti pomlajeni enajsterici Elkroja niso mogli zmagati, v zadnjem kolu v Domžalah, pa so ostali povsem praznih rok. Mnogi so pričakovali, da bodo nogometaši Rudarja v zadnjem kolu zaigrali veliko bolje kot v predzadnjem proti ekipi Elkroja. Resda so prikazali dopadljivo igro, si ustvarili tudi veliko prilik za zadetek, toda to ni bilo dovolj, saj tudi z enajstih metrov niso premagali domačega vratarja. Tako so igralci Rudarja v trinajstih kolih prvega dela prvenstva osvojili 15 točk; točko manj kot tretje uvrščeni Elkroj in tri manj od prvouvrščene Ljubljane ter bodo prezimili na petem mestu.

NK Elkroj — mladost, ki veliko obeta

Jesenski del prvenstva v slovenskih nogometnih ligah bomo podrobneje ocenili prihodnjič, zato danes bolj na kratko. Nogometaši Elkroja so krepko presegli svoje načrte, tudi želje. V jesenskem delu so v 13 kolih zbrali 16 točk, prezimili bodo na nepričakovanem tretjem mestu, z enakim številom točk kot drugi Stol Virtus in le dve točki za vodilno Ljubljano. Še večji dosežek ekipe trenerja Bojana Prašnikarja je dejstvo, da se v ekipi vse bolj uveljavljajo zelo mladi in še bolj obetavni igralci, po nekaj sušnih letih na tem področju.

V nedeljskem savinjskem derbiju je svoje sposobnosti znova potrdil Marolt, ki je svojo dobro in požrtvovalno igro kronal tudi z odločilnim zadetkom. O njemu in ostalih mladih bomo še spregovorili, tokrat napišimo le to, da je zadnja jesenska tekma v Mozirju navdušila 450 gledalcev. Čeprav brez pravih priložnosti je bila zanimiva že v prvem delu, vseeno pa so gledalci videli dva izredna zadetka in to v dobri minuti. S strelom Remica so povedli domačini, gostje pa takoj zatem izenačili. V nadaljevanju so imeli lepe priložnosti gostje in gostitelji, srečanje pa so odločili mladi. Na 2:1 je povišal Marolt, končno zmago pa je Elkroju zagotovil Lenovšek.

j. p.

Bistrica:Elektra 43:98

Po enotedenskem odmoru so košarkarji Elektre znova gostovali in z odlično igro na njenem igrišču visoko premagali ekipo Bistrice. Rezultat in razlika 55 točk povesta skoraj vse. Prvi polčas so Šoštanjčani dobili z 49:20, v nadaljevanju se je razlika nenehno večala, razveseljivo pa je, da so tako visoko zmago Elektri zagotovili prav vsi igralci. Že v soboto bo v Šoštanju na vrsti najbrž odločilno srečanje za uvrstitev v sklepni del tekmovanja in boj za napredovanje v višjo ligo. V derbiju, pričel se bo ob 18. uri, se bosta pomerili ekipi domače Elektre in vodilnega Šentjurja.

Igrali so: Dumbuya 11, Lipnik 3, Leskovšek 5, Aljaž 5, Mackovšek 3, Kugonič, Mlinšek 25, Cajner 24, Ocepek 6, Završnik, Bogataj 10 in Tomic 10.

Veliko zanimanje za 6. novoletni turnir v malem nogometu

Tudi za letošnji praznik Republike bo v Rdeči dvorani v Titovem Velenju velik turnir v malem nogometu. Tudi letošnjega, ki bo že šesti zapovrstjo, bo organizirala komisija za mali nogomet pri ZTKO Velenje skupaj s klubom Malega nogometa Titovo Velenje.

Zanimanje za ta turnir je zelo veliko, zanj se prijavljajo igralci iz raznih krajev naše države; to razumljivo, saj bodo tudi nagrade zelo privlačne. Najboljša ekipa bo prejela 1.500.000 dinarjev, drugo uvrščena 800 tisoč dinarjev, tretja 400 tisoč dinarjev in četrta 200 tisoč dinarjev. Prijavnina pa znaša 100 tisoč dinarjev.

Turnir bodo začeli v nedeljo, 27. novembra ob 8. uri, trajal pa bo do srede, 29. novembra. V sredo bodo organizatorji pripravili tudi tekmo v ženskem malem nogometu. Vstopnina za turnir bo znašala 3.000 din, organizatorji pa bodo tudi žrebali vstopnice.

Razgibajmo življenje — tek v Topolšici

Člani tekaške sekcije Gorenja se vsako leto, zadnji petek pred dnevom republike, srečajo na teku v Topolšico. Tako bodo letos že tretjič ponovili Tek republike od Titovega Velenja doi Topolšice. Akcija bo v petek, 25. novembra, pričetek ob 15.45 pred Rdečo dvorano. Proga bo dolga 10 km. To ni tekmovanje, temveč le srečanje ljubiteljev tekov ne le iz Gorenja, temveč celotne Šaleške doline in drugod. Za udeležence bodo, kot obljubljajo, pripravili presenečenja.

Rekreacijsko turistični center Golte

Na mozirskih planinah je veliko novega

Na smučiščih Rekreacijsko-turističnega centra na Golteh je letos in v teh dneh živahno in delavno kot že dolgo ne. Veliko novega pripravljajo za vse ljubitelje belih poljan in upajo, da bodo do višje snežne odeje z načrtovanimi deli tudi uspeli. Pravzaprav so ogromno dela že opravili in bi z gradnjo že končali, pa kasni izdelovalec nove dvosedežnice, zreški Unior. Nosilni stebri že stojijo, tudi spodnja in zgornja postaja, v teh dneh postavljajo še pogonski del strojne postaje, tudi jeklena vrv je že pripravljena za namestitev, zato upajo, da bo dvosedežnica nared v dneh okrog 20. decembra.

Nova dvosedežnica »Smrekovec« je za Golte izjemnega pomena. Njena zmogljivost bo 1.200 smučarjev na uro, skrajšala in olajšala bo dostop do smučišč na Starih stanih in odpravila ozko grlo pri sedežnici Medvedjak, skupaj z novo progo pa bo sprostila 1.800 smučarskih zmogljivosti, če lahko tako rečemo. V povezavi z njo je zelo pomembna tudi nova proga Blatnik, ki jo v teh dneh pospešeno urejajo tik ob njej. Bo zelo lepa, leži sredi gozda, zato bo bolj varna in brez vetra, primerna za tekmovanja, ko bo dokončno urejena, obenem pa bo povezala ostala smučišča in olajšala dostop s Starih stanov do hotela. Mimogrede — dolga bo 680 metrov. Skupaj s smučarskim domom, ki ga tudi pospešeno gradijo bo torej prostor nad hotelom zaključena celota z urejenim ciljnim prostorom za najrazličnejša tekmovanja.

Tudi sicer so pridni. Letni remont na nihalki so že opravili, v petek so smučišče ob sedežnici na Medvedjak urejali učenci mozirske osemletke, kakšnih sto jih je bilo, pomagali so jim seveda delavci centra in lovci. Slednji zato, ker so divji prašiči smučišče dobesedno preorali, upajo pa tudi, da bo prva smuka možna že konec tega tedna. V ponedeljek namreč še niso vedeli, če bo snežnih padavin dovolj, obljubili pa so, da bodo ob primerno nizkih temperaturah vključili topove in skušali prvo smuko zagotoviti že konec tega tedna. Ob tem velja povedati, da rabijo za zagotovitev umetnega snega osem dni, upajmo pa, da jim bo s pomočjo naravnega le uspelo razveseliti neučakane smučarje. Če bo torej dovolj snega bodo z rednim obratovanjem pričeli v soboto, sicer za praznike, v vsakem primeru pa ob dovolj debeli snežni odeji. Nanjo seveda ne morejo vplivati, kar je bilo v njihovih močeh pa so pošteno opravili. S kadri, tudi v gostinskem delu, nimajo težav, torej si lahko obetamo dobro smuko in uspešno sezono.

Ob tem opozarjajo, da bodo predprodajo smučarskih kart po znižanih cenah sklenili 30. novembra. Do takrat jih še lahko dobite v vseh turističnih agencijah in na sedežu v Žekovcu. O dobri pripravljenosti priča tudi obsežen načrt obveščanja in reklamiranja, ki zagotavlja, da bodo smučarji širom naokrog v vsakem trenutku seznanjeni z razmerami. Prav tako obsežen je program prireditev za letošnjo zimo, ki so ga že pričeli izresničevati, uradno pa bodo sezono sklenili 20. in 21. maja. Naj omenimo nekaj podrobnosti iz te ponudbe. Že v petek, soboto in nedeljo je bil v Mozirju smučarski sejem, na katerega so zagotovo vplivale težke razmere, saj je bila ponudba večja od povpraševanja, v soboto je bil v Mozirju tudi smučarski ples; v decembru bodo na Golteh pripravili štafetni tek trojic, otvorili dvosedežnico in pripravili novoletno praznovanje, paralelni slalom za pokal »Belega zajca«, ob ugodnih snežnih pogojih tudi po en slalom v Celju in Titovem Velenju — to tekmovanje ni v enkratni izvedbi, temveč traja vso sezono, finale pa bo 1. aprila na Golteh; omeniti velja še rekreativni smuk, prav tako na progi Beli zajec, pustno rajanje na pustno soboto in pustni veleslalom na pustno nedeljo; osmega januarja bo tekmovanje za pokal »Zdravo«, ob 8. marcu veleslalom za ženske, v začetku aprila spomladanski smučarski tek za pokal »Belega zajca«; na zadnjo nedeljo obratovanja, čas seveda ne more biti določen, bodo pripravili »slovo od zime«; sezono bodo sklenili s kombiniranim tekmovanjem v veleslalomu na plazu pod Planjavo v Logarski dolini in kajakaškim spustom od Luč do Ljubnega, ki bo 21. in 22. maja; seveda pa ne smemo pozabiti na najbolj odmevno in pomembno prireditev — to bo tekmovanje moških v slalomu za evropski pokal, ki bo na vrsti 24. februarja, po odlični organizaciji in dobri udeležbi pa se je že uveljavil po vsej Evropi. Dobra ponudba torej in o njej vas bomo skupaj z Rekreacijskim in turističnim centrom Golte sproti obveščali.

j. p., foto: vos

Ciljni prostor za najrazličnejša tekmovanja bo kmalu urejen, na sredi je nova proga Blatnik, takoj levo pa nova dvosedežnica

Kar sto učencev mozirske osemletke je urejalo smučišče Medvedjak, pomagali so jim lovci in seveda delavci RTC Golte

Rokometašice Era Šmartno ob Paki

Cilj: vrnitev v slovensko ligo

Pred štirinajstimi dnevi so sklenile tekmovanje v drugi republiški ligi tudi rokometašice Ere iz Šmartnega ob Paki. Jesenski del prvenstva je bil zanje uspešen, saj bodo »prezimile« na prvem mestu. Pred drugouvrščenimi Lisco in Dravo vodijo za dve točki.

Kot pravijo v klubu, so v jesenskem delu tekmovanja nastopili z domačo, precej pomlajeno ekipo, ki se je pravzaprav uigrala šele proti koncu prvenstva.

Njihov končni cilj je vrnitev v slovensko ligo, v kateri so vse do lanskega leta uspešno nastopile. Možnosti za to imajo. Zelo ugoden pa je zanje tudi spomladanski razpored tekem, saj oba glavna tekmeca za vrh v drugi republiški ligi gostujeta na igrišču pri osnovni šoli v Šmartnem ob Paki.

Dekleta bodo pod vodstvom trenerja Franca Ramskuglerja trenirale v zimskih mesecih predvsem rekreativno, saj nimajo pravih možnosti za temeljitejše priprave na spomladanski del tekmovanja.

Rokometašice Ere Šmartno ob Paki so uspešno sklenile jesenski del prvenstva v drugi republiški ligi

Po poteh Štirinajste

Delavci Postaje milice Titovo Velenje so pripravili v počastitev dneva republike, to soboto, že enajsti tradicionalni patrolni pohod po poteh Štirinajste.

Na letošnjem srečanju je sodelovalo 18 ekip, med njimi so bile ekipe vseh postaj milice celjske uprave za notranje zadeve, ter ekipe teritorialne obrambe in civilne zaščite občine Velenje. Preverili so psihofizične zmogljivosti, znanje topografije (brez tega znanja ni bilo mogoče priti od točke do točke), streljanje s pištolo, premagovali so ovire, prikazali znanje iz prve pomoči ter poznavanja legendarne poti Štirinajste divizije.

Tokrat je največ znanja prikazala druga ekipa Postaje milice iz Žalca, na drugo mesto se je uvrstila velenjska ekipa Centra zvez, na tretje teritorialne obrambe in na četrto ekipa velenjske postaje milice.

(mz)

Matej drugič državni prvak

Težkoatletski klub Velenje letos slavi 30-letnico in temu jubileju ter uspešnim in pridnim dvigalcem uteži bomo prihodnjič namenili več pozornosti. Za danes pa vest, da so bili trije mladi dvigalci na nedavnem državnem prvenstvu v Požarevcu izjemno uspešni. Matej Zaluberšek je ponovil svoj lanski uspeh in že v drugo osvojil naslov državnega prvaka v kategoriji pri mladincih za las zgrešil prvo mesto, v vrhu pa je bil tudi Kristijan Cvetkovič, ki je obenem izboljšal osebne rekorde.

Trije najboljši in najbolj obetavni mladi dvigalci uteži. Z leve proti desni so Kristijan Cvetkovič, Bogdan Superger in Matej Zaluberšek (foto: VOS)